Nr. 174. Czwartek, 1. Sierpnia 1901. Rok 91.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10** hal., pocztą **16** hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **12**. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie **16** K., kwartalnie **8** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie **12** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech **3** K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **80** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi **1** K. **50** h., drudzy **60** h. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8** K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28 lipca b. r. nadać najmiłościwiej radcy ministeryalnemu w Ministerstwie kolei żelaznych, Leopoldowi Morawetzowi, przy sposobności przeniesienia go na własną jego prośbę w stan stałego spoczynku, krzyż komandorski orderu Franciszka Józefa.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28 lipca b. r. zamianować najmiłościwiej sekretarza ministeryalnego, Władysława Millera, radcą sekcyi w Ministerstwie kolei żelaznych i nadać sekretarzowi ministeryalnemu w temże Ministerstwie, Stefanowi z Chyszowa hr. Romerowi, tytuł i charakter radcy sekcyi z uwolnieniem od taksy.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 31 lipca.

Ludność Irlandyi z roku na rok zmniejsza się o 10 procent; przed pięćdziesięciu jeszcze laty wynosiła ona 8 milionów, — obecnie zamiast wzrosnąć, wynosi już tylko 4½ miliona. Cyfry to wymowne, — ale znaczenie ich nabiera zasadniczego i zarazem zatrważającego charakteru, jeżeli się uwzględni, że cyfry te są tylko prostą konsekwencyą, a zarazem ilustracyą gospodarki, jaką zwycięski Albion zaprowadził w ujarzmionej przez siebie ojczyźnie świętego Patryka, do której dla dawnego jej, przyrodzonego bogactwa nie nadarmo przylgnęła nazwa „zielonej wyspy“.

Irlandczycy nienawidzą Anglików. Mimo, że Wielka Brytania w ostatnich czasach stara się, chociaż tylko połowicznymi środkami zwrócić do pewnego przynajmniej stopnia polityczne prawa, zabrane Irlandczykom; mimo, że w sposób bardziej już zdecydowany stara się ona o wydobycie kraju z ekonomicznego upadku, w jaki popchnęły wyspę rządy angielskie: Irlandczycy zbyt są przesiąknięci uczuciem doznawanej przez wieki krzywdy, zbyt dotkliwie odczuwają jarzmo niewoli, aby mógł wśród nich objawić się nagły zwrot w ich uczuciach względem plemienia zdobywców. Pominąwszy już dawniejsze cierpienia, zbyt żywo tkwią jeszcze w ich pamięci wspomnienia okropnej nędzy głodowej w latach od 1847 do 1849, której następstwem były straszne epidemie, a potem — wypędzenie przez angielskich landlordów tysięcy dzierżawców irlandzkich i ich rodzin. Z własnego ich kraju wypędzano biedaków, bo landlordowie angielscy skutkiem nieurodzaju nie mieli dosyć bieżących dochodów na utrzymanie głodnej rzeszy, a nie poczuwali się do obowiązku naruszenia w tym celu wywiezionych dawniej z Irlandyi zapasów i skarbów. — Zbrodnie Fenianów i gwałtowna emigracya były odpowiedzią na tę krzywdę, wyrządzoną Irlandczykom na własnej ich ziemi; Fenianów poskromiono, ale emigracya do Ameryki i Australii nie ustaje i wyludnia wyspę, odciągając z niej ludność obu płci co silniejszą i zdrowszą, a zostawiając przeważnie tylko starych, niedołęgów lub pijaków, bo w zdemoralizowanych szeregach mieszkańców wyspy, mimo usiłowań dzielnych obywateli Irlandyi, opilstwo szerzy się zatrważająco.

Wśród takich stosunków, handel i przemysł nie rozwijają się, rolnictwo, pozbawione dostatecznych sił do pracy na roli, również upada, zwłaszcza, że nisko położone grunta Irlandyi domagałyby się drenowania a o tem nie myślą zamieszkali w Anglii landlordowie, dbający tylko o to, by ze swych irlandzkich dzierżawców wydusić o ile możności jak najznaczniejsze kwoty, bez względu na możność ludności i na wydatność ziemi. Natomiast przeszukali oni całą wyspę, aby wydobyć z jej łona żelazo, węgiel i złoto; zniszczyli w tym celu lasy a rezultaty poszukiwań okazały się bardzo marne. Komunikacye na wyspie, zwłaszcza w jej głębi, są tak liche i tak nieliczne, że skutkiem tego n. p. transport wołów z Ameryki do Anglii kosztuje taniej, niż transport ich z Irlandyi do Anglii. Naodwrót dowóz lnu i tkanin z Anglii do Irlandyi okazał się o wiele tańszym, aniżeli produkcya lnu w samej Irlandyi, — to też wiele fabryk stoi nieruchomo, pustkami. Tak samo połowę ryb, które spożywa tak bogata w rybne stawy i rzeki Irlandya, przywożą tam z zagranicy.... Kraj wyzyskują dyrektorowie Towarzystw kolejowych, okrętowych i właściciele latyfundyów a ludność miejscowa zadowala się mlekiem, ziemniakami i — nieuniknioną gorzałką... Dzisiaj Anglicy chcą niejedno naprawić, ale naprawa nie prędko się powiedzie. Losy Irlandyi to wymowna przestroga przed systemem wyzysku, zastosowanym przez zwycięzców na nieszczęśliwej wyspie; a nie jest to także pociągający przykład dla Boerów, którzy dobywają też ostatka sił, aby się obronić przed uszczęśliwieniem ich przez zaborczych Anglików.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu z dnia 29 lipca 1901:

zamianować: Waleryę Wójcikową nauczycielką starszą i Józefę Tworkowską nauczycielką młodszą 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Konarskiego w Tarnowie; Wandę Sierską nauczycielką młodszą 4-klasowej szkoły im. Staszica w Tarnowie; Jana Domanika nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Bełżcu; nauczycielkami młodszemi szkół 2-klasowych: Olgę Lucasównę w Ślemieniu, Józefę Bilecką w Mokrzyskach, Michalinę Kłosińską w Porąbce uszewskiej, Józefę Galikównę w Jasienicy, Elżbietę Schmirhitzównę w Kosinie; nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Michała Hodowańskiego w Zameczku, Maryę Denkiewiczównę w Bereźnicy, Eugenię Bogdalską w Koropużu, Juliana Prokopa w Gosprzydowej, Stanisława Germatę w Rozkochowie, Antoniego Władyczyna w Tynowie, Feliksa Trynieckiego w Przychojcu, Władysława Witkowskiego w Niedźwiadzie;

przenieść: Anielę Schrotmanównę nauczycielkę młodszą 2-klasowej szkoły w Woli drwińskiej na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Ochotnicy „przy kościele“; Joachima Szaraniewicza nauczyciela 1-klasowej szkoły w Żulinie na równorzędną posadę do 1-klasowej szkoły w Brzeżawie; Władysława Pocałunia nauczyciela w Długiem do 1-klasowej szkoły w Strachocinie;

wyłączyć gminę Narajów wieś okręgu brzeżańskiego z zakresu szkolnego w Narajowie mieście i zorganizować osobną 1-kl. szkołę w Narajowie wsi;

zorganizować 1-kl. szkołę w Nienadówce okręgu kolbuszowskiego;

przekształcić 3-klasową szkołę wydziałową żeńską, połączoną z 4-klasową pospolitą w Jarosławiu na 5-klasową szkołę wydziałową żeńską, połączoną z 4-klasową pospolitą; 5-klasową szkołę ludową pospolitą męską w Podgórzu na 6-klasową; 3-klasową szkołę ludową żeńską i 4-klasową szkołę ludową męską w Rymanowie okręgu sanockiego, pierwszą na 4-klasową żeńską, drugą na 5 klasową męską; jednoklasowe szkoły na dwuklasowe: w Ropie okręgu gorlickiego i w Dobrowlanach okręgu drohobyckiego;

zaliczyć książkę p. t. „Ks. dr. Jougan, Katolicka dogmatyka szczegółowa dla szkół średnich. We Lwowie. Z drukarni W. A. Szyjkowskiego“ w poczet książek, dozwolonych przy nauczaniu religii rzymsko-katolickiej. Cena egzemplarza oprawnego 2 K.

---

8)

HAJOTA.

UŚMIECH LOSU.

OBRAZEK SEPIĄ.

(Ciąg dalszy).

Nie.... to nie będzie choroba; to będzie co innego.... to już się stało gdzieś; tylko on jeszcze nie wie.... jeszcze mógłby uciec.... gdyby nie ta noc i ta ciemność i to niedołęztwo starego, znużonego ciała. Ale i noc, ciemność i niedołęztwo są nie do zwalczenia; więc i to przyjdzie.... przyjść musi. Co to będzie? Czem się objawi?

Pukanie do drzwi — jakby w odpowiedzi.

— Jezus Marya! szepcze pan Mieczyniec, siadając na łóżku.

Chce zapytać: „Kto tam“? ale głos więźnie mu w gardle; słyszy tylko przyspieszone bicie własnego serca, podczas, gdy drżącą ręką szuka na stoliczku zapałek. A może to przywidzenie? Pukanie powtarza się — głośniejsze.

— Kto tam? wykształsza pan Mieczyniec. — Zaraz, zaraz!

— To ja! odpowiada gruby, męzki głos. — Niech pan otworzą.

— Co takiego? Co za interes? pyta pan Mieczyniec doszedłszy do drzwi ze świecą, której światło tańczy mu przed oczami.

— Depesza do pana.

— Depesza?

Klucz obraca się w zamku, w progu ciemnej sieni ukazuje się posługacz pocztowy w kożuchu z telegramem w ręku.

— Ja już tu był, ino pana nie było — mówi wchodząc do pokoju. — Pan ekspedytor mówili co pilno i co mi pan na piwo dobrze dadzą; alem potem czasu nie miał; więc inom się obrządził, takiem do jutra nie czekał. Jeszcze to nie tak późno.

Pan Mieczyniec stoi, słucha nie przerywając. Stoi bez ruchu z podniesioną wysoko świecą, jak gdyby był figurą umyślnie do trzymania jej zrobioną... Gdyby mu ten człowiek powiedział, że mu przynosi wiadomość z Marsa lub Jowisza, nie wprawił by go w większe osłupienie.

— Niechże się pan rozpiszą — mówi nieco zniecierpliwiony posłaniec.

Pan Mieczyniec stawia na stole świecę, kładzie parę zygzaków na podanym sobie kwicie i zwraca go w tem samem milczącem osłupieniu.

— Upraszałbym też łaski pana — odzywa się chłop po chwili czekania, skrobiąc się w głowę. — Bo to wedle tego, że pan ekspedytor mówili.

— Dobrze, dobrze — przerywa pan Mieczyniec z przestrachem, aby czegoś więcej nie usłyszał i zaczyna szukać pieniędzy. Ręce mu się trzęsą; bierze na traf trochę drobnych z drucianej kobiałki w szafie; ale nadzieje posłańca musiały być wygórowane, bo jest wielce niezadowolony z datku i wychodzi mrucząc:

— Psiatrać: Warto się było tarabanić po nocy. Jenszy by wybałuszył! Cholera! — kończy potknąwszy się na wiadomym stopniu. Teraz pan Mieczyniec rozrywa gwałtownie pieczątkę i przybliża papier do świecy. Depesza zawiera następujące wyrazy:

„Pańska premjówka wygrała dwieście tysięcy, proszę natychmiast przyjeżdżać“. Niżej podpis znajomego bankiera.

Pan Mieczyniec opuszcza telegram na stół. Krokiem lunatyka idzie ku drzwiom i przekręca dwukrotnie klucz w zamku, idzie ku oknom, a przekonawszy się, że jedna roleta nie dostaje do parapetu, spuszcza ją szczelniej. Potem zapala lampę, gasi świecę — z przyzwyczajenia oszczędności — otula się mocno szlafrokiem, bo jest mu dziwnie zimno, i siada w poręczowem krześle.

Przez długą chwilę nie czuje zupełnie nic. Wie tylko, że wygrał dwieście tysięcy rubli i że to jest bardzo duża suma.

Dwieście tysięcy rubli!

Przeciera oczy i po raz drugi. Nie! nie jest w malignie; tak się przedstawia rzeczywistość.

— Więc to jest — to! To mu było sądzone. Szło ku niemu, od dzieciństwa niemal, odkąd dostał ten szmat papieru, którego procencze usta ulubieńca losu kazały mu strzedz bardziej niż ostatniej koszuli; szło wytkniętym szlakiem przeznaczenia, było w drodze, kiedy jego wielkie zdolności, jego wielka energia marniały w pętach materyalnych trosk; było w drodze, kiedy tracił Mieczka; było w drodze, kiedy rozpaczał nad przyszłością syna kaleki, było w drodze, kiedy dogorywającej żonie nie mógł dać odrobiny słońca z cieplejszego nieba.... i nie przyspieszyło kroku, nie uroniło ni okrucha z zaciśniętej fatalistycznie dłoni, aż przyszło teraz!

Z panem Mieczyńcem zaczyna się dziać coś dziwnego.

Powiadają, iż człowiek tonący, w jednej chwili widzi całą swą przeszłość; on w tym nagłym przewrocie losu odczuwa jakby raptowne ocknięcie się wszystkich bolów całego życia. Ta skoncentrowana siła cierpienia jest tak potworną, że staje się czemś materyalnem, jakby cieczą jakąś palącą, gryzącą i dławiącą, którą by w niego wlewano i która przepełniałaby i rozsadzała wszystkie tkanki jego organizmu.

Czas jakiś zmaga się z nią i straszny jest w tej walce.

Kark mu pęcnieje, zapadła pierś wzdyma się gwałtownie; na skroniach i na czole żyły występują jak drgające sznurki; zdaje się, że człowiek ten, do mumii podobny, puchnie w oczach od nadmiaru wzbierającego w nim życia.

I nagle — łkanie okropne, nieludzkie, podnosi się z samego dna jego jestestwa; ze straszliwem rzężeniem w piersiach pcha się do gardła niby stężała lawa i przedostać się nie może; rozdziera je, tamuje oddech, wysadza oczy na wierzch, potem oblewa czoło. Jeszcze chwila, a udusi go.

Wybucha jak wichura głosów, w której płacze się wszystko: i kwilenie nowonarodzonego dziecka i chrapanie konającego i krzyk, który wzywa ratunku i jęk, który błaga o litość i przeciągłe zawodzenie żałości i urywany warkot wściekłej rozpaczy.

Tak się budzi lew, któremu na imię — ból.

Ciało pana Mieczyńca gnie się, pręży i przechyla na wszystkie strony w szponach tej dzikiej bestyi, wyszarpującej mu duszę kawałami.... Nie wytrzyma.... skona. Nie; bo ból ma swą poskromicielkę, błogosławioną, czystą, dziewiczą: ma łzę.

Huragan słabnie, milknie, dwa jasne strumienie wypływają z pod rozpalonych po-

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 29 lipca 1901.

(Pogadanka ekonomiczna.)

Si vis pacem, para bellum. Ta maksyma zdawała się przyświecać rządowi niemieckiemu, gdy zdecydował się na ogłoszenie projektu nowej taryfy cłowej — i to projektu, wobec którego bismarkowski system protekcyjno-cłowy, zainaugurowany pod koniec ósmej dziesiątki lat ubiegłego stulecia a porzucony przed 10 laty, ma charakter prawdziwie sielankowy. Ów system bismarkowski okazał się oczywiście szkodliwym dla rozwoju gospodarstwa Niemiec, które też w r. 1891 przeszły do systemu traktatowego i przez wprowadzenie całego szeregu łagodnych ceł umownych najpierw w stosunku do państw politycznie sprzymierzonych, Austro-Węgier i Włoch, oraz do innych państw środkowo-europejskich, potem od r. 1896 także w stosunku do Rossyi, uchyliły w znacznym stopniu zapasy cłowe, wznoszące się na granicach Rzeszy i w zamian za to stworzyły niezwykle korzystne warunki dla rozkwitu swego przemysłu i eksportu nowych wytworów przemysłowych.

Początek owej ery, którą charakteryzowała niemal przychylność dla zasady „wolnego handlu“, a która się obecnie ma ku schyłkowi przypadł na czas zastoju w rozwoju przemysłowym Niemiec. Wtedy dążność do industryalizacyi krajów Rzeszy przemogła nad prohibicyjnemi dążnościami agraryuszów. Mimo, że owoce, które ta polityka handlowa wydała, przyniosły w rezultacie gospodarstwu Niemiec wielki pożytek, dziś wiatr się zupełnie obrócił i to również w chwili, w której rozwój przemysłowy państwa niemieckiego utknął na ciężkiem przesileniu. Ta ostatnia okoliczność daje poważną broń w rękę agraryuszom w ich walce o ochronę cłową dla produktów gospodarstwa wiejskiego. Sofistycznie wskazują oni na to, że ów rzekomy rozkwit przemysłu, będący skutkiem wolnej polityki handlowej, okazał się czczym blichtrem, że chorobliwa wybujałość rozwoju przemysłowego, a zatem i obecne przesilenie jest konsekwencyą tej polityki handlowej, której głównym celem było uzyskiwać dla niemieckich produktów przemysłowych łatwe wejście do obcych krajów i która w zamian za to musiała granice Niemiec otworzyć na oścież dla obcych produktów surowych oraz dla niektórych gatunków obcych półfabrykatów i gotowych wyrobów przemysłowych.

Jakkolwiek bezsprzecznie stanowisko niemieckich agraryuszów jest dziś o wiele silniejsze niż przed 10 laty, wątpić należy, by rząd związkowy chciał iść w zupełności na lep tego rodzaju agrarnym argumentom, jak ten ostatni. Nie brak objawów wskazujących na to, że projektem nowej taryfy chciano przedewszystkiem rzucić postrach na państwa, stanowiące pola zbytu dla niemieckiego przemysłu a zarazem eksportujące do Niemiec swe produkta surowe, że chciano drogą teroryzmu uczynić je skłonniejszemi do zawarcia takich traktatów handlowych, jakich Niemcom potrzeba. Rząd niemiecki — zdaje się — wie o tem, że wiele srogości projektu może zniknąć w dalszem ustawodawczem jego traktowaniu; jest on również na to przygotowany, że oprócz czteru gatunków zboża, których cło minimalne (traktatowe) jest w projekcie ku dołowi związane, w traktatach obce państwa będą mogły uzyskać znaczne ulgi.

Z drugiej strony jednak trzeba się liczyć z tem, że projekt podniecił apetyt agraryuszów niemieckich, którzy wszelkie złagodzenie projektu, o ile będzie dotyczyło ich interesów, będą uważali, jako krzywdę sobie zrządzoną, niemal jako naruszenie praw już nabytych, którzy wreszcie mogą znaleźć poparcie w niektórych gałęziach przemysłu — gdyż nowy projekt jest ochronnym na całej linii, nietylko w kierunku agrarnym, lecz także w kierunku przemysłowym. Dalej w y s o k a projektowana granica tych ceł autonomicznych, które w drodze traktatów formalnie są zdolne do zniżki bez ograniczenia, pozwala powątpiewać o tem, czy zniżki takie, jakie się dadzą faktycznie osiągnąć przy zawieraniu traktatów, odpowiedzą potrzebom państw, eksportujących do Niemiec.

Jeśli się nie sprawdzi to przypuszczenie, że niemiecki projekt jest tylko przygotowaniem wojennem w celu zapewnienia pokoju w znaku swobodnych międzynarodowych stosunków handlowych, to państwa interesowane, zachowując między sobą stosunki, podobne do dotychczasowych, mogłyby się wziąć do wspólnej retorsyi przeciw Niemcom i w ten sposób zmusić je do porzucenia prohibicyjnego stanowiska. Taki obrót rzeczy jednak wydaje się być wykluczonym w skutek ogólnych stosunków politycznych, oraz w skutek znacznej dywergencyi interesów ekonomicznych tych właśnie państw interesowanych. Wobec tego można przewidywać, że państwa interesowane mogłyby być zmuszone również zamknąć się pod względem ekonomicznym szczelnie od strony Niemiec. Nastanie wtedy — wprawdzie nie wojna ekonomiczna — lecz „zbrojny pokój“, który w dziedzinie stosunków gospodarskich pochłonąłby może większe miliardy dochodu i kapitału społecznego, niż zbrojny pokój militarny.

Możliwe jest, że Niemcy zamierzają obecnie naśladować tę samą Amerykę, przeciw której ostrze niemieckiego projektu jest w znacznej części zwrócone. Autonomiczna taryfa cłowa Dingleya z przed lat czterech nałożyła na import z zagranicy cła ogromne w przeciętnej wysokości 30 procent, a po wyłączeniu towarów, wolnych od cła — w wysokości 50 procent jego wartości. (Stosunek ten wynosi równocześnie w Austro-Węgrzech 3·5 procent, względnie 7·3 procent). Następnie pozawierała Unia z kilkoma państwami (Niemcami, Włochami, Francyą i Portugalia) traktaty wzajemności, przy których zdołała dla siebie uzyskać wielkie korzyści mało w zamian dając. Rzecz cała technicznie tak jest urządzona, że ulgi cłowe, uzyskane przez owe cztery państwa w stosunku do Stanów Zjednoczonych, nie mają zastósowania do innych państw, choćby nawet takich, których stosunek do Unii, (jak n. p. Austro-Węgier) opiera się na zasadzie „der Meistbegünstigung“.

Mimo to handel zagraniczny Stanów wzrósł w ostatnich czasach olbrzymio, a żadne z państw, dotkniętych tymi nowymi stosunkami, nie podniosło ceł na produkta amerykańskie w drodze retorsyi na większą skalę, mimo, że cła te nie były wcale związane. To zwycięstwo przemocy na polu handlowo-politycznem może inspirować Niemcy do wejścia w kierunek, zaznaczony nowym projektem.

W Niemczech jednak zapewne nie zapomną o tem, że postępujący rozwój przemysłowy Ameryki nadaje wysokim cłom amerykańskim, — które z początku w pewnej dość pokaźnej części miały charakter tylko fiskalny i niezdołały powstrzymać przywozu artykułów, w Ameryce wcale nie wytwarzanych lub wytwarzanych w mniejszej ilości i gorszej jakości, nie zdołały też przerzucić się na kraje importujące i ciężyły raczej na amerykańskiej konsumcyi, — coraz więcej cechę pohibicyjną, że w związku z rosnącą preponderancyą Ameryki na polu gospodarstwa światowego ta okoliczność budzi w Europie coraz silniejszą reakcyę, że przekonanie o niebezpieczeństwie amerykańskiem już się ugruntowało i właśnie z okazyi zmiany taryf cłowych i traktatów handlowych Europa zamierza na seryo zorganizować obronę przeciw Ameryce.

W rezultacie sytuacya jest ogromnie niejasna. Za ewentualnością pokojowego, zgodnego z przeważającymi interesami ekonomicznymi rozwikłania stosunków handlowo politycznych na szereg lat przemawia wiele czynników; nie brak jednak także poważnych wątpliwości co do tak optymistycznego zapatrywania się na sprawę. Efektem chwilowym jest naturalnie ogólna depresya usposobień, która w zeszłą sobotę objawiła się spadkiem kursów na giełdach berlińskiej i wiedeńskiej.

r. b.

Polacy na obczyźnie.

Z powodu wyborów w Westfalii pisze wychodzący w Bochumie *Wiarus*:

„Polacy mogą być z wyniku wyborów zupełnie zadowoleni, gdyż około 80 procent uprawnionych do głosowania Polaków oddało głos na p. Czarlińskiego. Organizacya Polaków działała w ogóle prawidłowo. Komitety polskie w dwóch tygodniach poprzedzających wybory rozrzuciły 30 tysięcy odezw i 36 tysięcy kartek wyborczych. Rodacy nad Renem próbę ogniową wytrzymali więc z chlubą. Tu pokazało się, co zdziałać może szczera i wytrwała praca nad usamodzielnieniem ludu, który nabywszy świadomości narodowej i obywatelskiej i przekonany o słuszności celów, dla których pracuje, — oddaje się sprawie z zapałem.“

Wybór ściślejszy między narodowym liberałem Beumerem a kandydatem centrum Rintelenem odbędzie się 3 sierpnia.

W miejscowości Steele w Westfalii odbył się przed kilkoma dniami wiec polski, na którym uchwalono rezolucyę w sprawie opieki duchownej. P. W. Funtowicz z Essen zobowiązał się dostarczyć tamtejszemu ks. dziekanowi adresów kilku księży Polaków, którzyby chętnie w tamte strony od czasu do czasu przyjeżdżali, byleby ich tylko ks. proboszcz zaprosił. Potem omawiano jeszcze ogólne położenie Polaków na obczyźnie.

Cenzura prasowa w Rossyi.

Z wyjątkiem pism polskich, które podlegają bezwarunkowo cenzurze i to zazwyczaj surowej, istnieje w Rossyi podział czasopism na cenzurowane i wolne od prewencyjnej cenzury. Podział ten zaprowadziła pierwotnie ustawa z roku 1865, która nadała prawo uwalniania się z pod cenzury wyraźnie jedynie pismom w języku rossyjskim, wychodzącym w Petersburgu i Moskwie. Późniejsze jednak zarządzenia rozszerzyły zakres tej ulgi o tyle, że zwolniono od cenzury, oprócz kilku rossyjskich dzienników na prowincyi, jeszcze dwa dzienniki wychodzące w języku niemieckim w Petersburgu.

Ustawa prasowa z r. 1865 nadając rossyjskim pismom stołecznym prawo uchylania się od cenzury przedwstępnej położyła za warunek złożenia przez nie kaucyi, określonej osobno dla każdej kategoryi pism. Za przekroczenia zaś przepisów lub za uznaną przez ministra „szkodliwość kierunku“ wymierzane bywają takim pismom w drodze administracyjnej kary, które, w moc ustawy, polegały pierwotnie na terminowem zawieszeniu na czas pewien wydawnictwa. Do tych kar przybył w r. 1868 zakaz sprzedaży numerów pojedyńczych, również na czas z góry określony.

Wychodzące w osobnem wydaniu dzieła nie podlegają cenzurze, jeżeli zawierają co najmniej 10 pełnych arkuszy druku, to jest 160 stronic. Miesięczniki zaś, wychodzące zeszytami, powinny były, narówni z dziennikami i tygodnikami, uzyskać uwolnienie od przedwstępnej cenzury za złożeniem kaucyi. Dzielą jednak los książek, wydawanych oddzielnie, pod tym względem, że jeden egzemplarz odbitej już książki lub zeszytu składanym być musi komitetowi cenzury, któremu przysługuje prawo tymczasowego wstrzymania całego nakładu wraz ze skierowaniem sprawy na drogę sądową. Tak było w ustawie z r. 1865. Jednakże w jednem z rozporządzeń dodatkowych, wydanem w r. 1872, wyrok sądowy w tego rodzaju sprawach zastąpiony został przez decyzyę komitetu ministrów. Wstrzymana tedy książka lub zeszyt podlega rozpatrzeniu w komitecie ministrów, który o jej losie wyrokuje ostatecznie.

Oto główne zasady ustawy prasowej z roku 1865. Ustawa ta zastrzegając dla władzy odpowiednie środki „nadzoru i powstrzymywania zapędów prasy“ poczyniła jednak pewne udogodnienia organom, uwolnionym od prewencyjnej cenzury.

Ustawa zwalniając pisma od cenzury zwiększyła niebezpieczeństwo kary. Otóż dla zabezpieczenia wydawców od niespodzianie spadającej na nich kary, ustanowione były w ustawie z r. 1865 przedwstępne upomnienia, które otrzymały urzędową nazwę „ostrzeżeń“. Dopiero po trzech udzielonych pismu ostrzeżeniach, mogła być wymierzoną kara, t. j. terminowe zawieszenie wydawnictwa.

Z biegiem czasu utraciły ostrzeżenia ten swój charakter łagodzący.

Ponieważ w ustawie z r. 1865 brakło wskazówki, jak długo miały one mieć walor, przeto pismo, które otrzymało już dwa ostrzeżenia, nie wiedziało nigdy, kiedy spadnie na nie trzecie ostrzeżenie i kara. Po dwóch ostrzeżeniach nieraz mijały całe lata, podczas których kara zawieszenia każdej chwili mogła spaść nagle. W podobnem położeniu znalazły się z czasem właśnie najbardziej rozpowszechnione i wpływowe pisma rossyjskie.

Jeżeli więc w ciągu lat dziesięciu, kilkunastu lub nawet przeszło dwudziestu ciężyły na nich owe dwa dawne ostrzeżenia, pisma te, rzecz prosta, czuły się pozbawionemi wszelkiego zabezpieczenia od kary, której widmo było dla nich ciągle wiszącym w powietrzu mieczem Damoklesa.

Temu niekorzystnemu dla pism niecenzurowanych stanowi rzeczy położono obecnie kres, na mocy prawa z dnia 4 czerwca, które stworzyło dla ostrzeżeń p r z e d a w n i e n i e. Pierwsze ostrzeżenie traci moc po upływie jednego roku, jeżeli w tym czasie nie udzielono drugiego. W razie otrzymania dwóch ostrzeżeń w ciągu jednego roku, oba pozostają w mocy przez dwa lata od daty udzielenia drugiego. Ostrzeżenie trzecie pociąga już za sobą karę zawieszenia, co umarza wszystkie ostrzeżenia. Nowe zaś ostrzeżenie, dane pismu po upływie terminu zawieszenia, uważanem być ma jako ostrzeżenie pierwsze. Równocześnie zniesiono wszystkie ostrzeżenia, udzielone poprzednio, a wskutek tego uwolniły się od ciężaru poprzednich ostrzeżeń wszystkie niepodlegające cenzurze pisma rossyjskie. Jakkolwiek rzeczone rozporządzenie nie wprowadza jakiejbądź zmiany zasadniczej w warunkach bytu nie podlegającej cenzurze prasy, zaprzeczyć jednak nie można, że ma ono pewne znaczenie dla pism pojedynczych.

Rozruchy w Macedonii.

W ostatnich czasach — jak piszą z Konstantynopola do *Polit. Corresp.* — poczęły w wilajecie adryanopolskim pojawiać się znowu bułgarskie bandy rozbójnicze. I tak dnia 17 b. m. wpadła jedna z takich band do folwarku pod samym Adryanopolem będącego własnością niejakiego Mustafy beya i uprowadziła jego syna Nuri beya. Silny oddział żandarmów puścił się w pogoń za bandą, a gdy nic nie wskórał, wysłano przeciw niej batalion piechoty, szwadron kawaleryi oraz kilkunastu żandarmów. Wyprawie tej powiodło się otoczyć bandę. Sześciu jej członków ubito, trzech pojmano, Nuri bey odniósł podczas walki tak ciężkie rany, iż wkrótce zmarł. Po stronie tureckiej było kilku zabitych i kilku rannych. Banda była wybornie uzbrojona i umundurowana, z czego wnoszą, iż pomiędzy nią a komitetem macedońskim zachodził ścisły związek. Naczelnikiem jej był niejaki Georgi, który poległ. Zdaje się napad był skierowany przeciw gubernatorowi Adryanopola, marszałkowi Arifowi baszy, który krótko przedtem bawił w gościnie u wzmiankowanego Mustafy beya. Inna banda wtargnęła w nocy z 14 na 15 b. m. w pobliżu Kirkilisse do domu pewnego majętnego Turka i wymordowała całą rodzinę. Niedawno też silna banda usiłowała z Bułgaryi przedrzeć się przez granicę turecką. Straż pograniczna stawiała opór, z czego wywiązała się kilkogodzinna walka, podczas której padło po stronie tureckiej 6 żołnierzy, między tymi jeden podoficer, 6 zaś odniosło rany. Na pobojowisku pozostało kilku zabitych i kilku rannych Bułgarów. Także w trzech innych miejscowościach pojawiły się zbrojne oddziały bułgarskie. Dalej donoszą, że na granicy chłopi bułgarscy strzelali do żołnierzy tureckich. Wojsko tureckie puściło się w pogoń za napastnikami, pochwyciło z nich 36 a także dwóch popów i wszystkich odstawiło do Adryanopola.

Wszystkie wyżej naszkicowane wypadki posiadają, wedle zapewnień władz tureckich, tło polityczne.

Władze tureckie podsuwając w tym wypadku polityczny charakter, mają wygodną broń na usprawiedliwienie swoich zarządzeń przeciw podejrzanym o knowanie mieszkańcom narodowości bułgarskiej. W ostatnim czasie aresztowano w jednym tylko sandżaku gümüldzińskim przeszło 90 Bułgarów pod najrozmaitszymi pozorami. Korespondent *Polit. Corresp.*, pisze, iż dotychczas nie jest rzeczą należycie wyjaśnioną, czy pojawiające się w różnych punktach wilajetu adryanopolskiego zbrojne oddziały bułgarskie mają charakter polityczny lub też są zwykłemi bandami rozbójniczemi.

Nowy gabinet holenderski.

Ukończone przed miesiącem nowe wybory do parlamentu holenderskiego, zmieniły zupełnie postać tego ciała reprezentacyjnego: mianowicie w miejsce dawniejszej większości liberalno-protestanckiej wprowadziły one większość konserwatywną, złożoną po części z przedstawicieli Holendrów protestanckich, a po części także z przedstawicieli katolików. To też w pierwszych dniach lipca liberalny gabinet Piersona podał się do dymisyi, ale przesilenie trwało blisko cztery tygodnie, dopiero bowiem w sobotę dziennik urzędowy w Hadze ogłosił listę nowych ministrów. Po dziesięcioletnich rządach liberali musieli ustą-

---

wiek; znękana ofiara spuszcza głowę na piersi i płacze cicho.

Jest to płacz taki, który, jeśli wychodzi z duszy sprawiedliwego, sięga niebios i staje się wyrokiem pomsty na tych, co go wycisnęli, a jeśli z duszy zbrodniarza, sięga także niebios i w księdze przeznaczeń wymazuje wszystkie jego grzechy.

Pan Mieczyniec dotychczas nie popełnił żadnej zbrodni; więc gdyby nawet był przed nim jaki czyn występny, to ten płacz naprzód go chyba okupuje. Jest on jak deszcz rzęsisty, przychodzący po huraganie łkania.

Łzy padają tak ciężkie i szybkie, że nie wilżą mu twarzy, lecz płyną prosto ze spuszczonych oczu na kolana, właśnie jak upusty z chmur na ziemię. Wkrótce nasiąka niemi wata starego szlafroka i słona wilgoć ziębi chude, drżące ciało pana Mieczyńca. Ale on tego nie czuje; nie czułby także, gdyby mu rozpalone żelazo przykładano do skóry. Całe jego jestestwo to tylko jedna ogromna, nie dająca się pohamować rzewność. Ona to, niby jakaś postać niewidzialna bierze go za rękę i prowadzi wstecz przez ruiny i groby i ciernie jego nieszczęsnej doli. Nietylko to, nad czem kiedykolwiek w życiu płakał, płacze w nim teraz; ale i to, co w swoim czasie milcząco i z zaciśniętymi zębami znosił, budzi się i domaga niespłaconego haraczu łez. Młodość, która minęła, spełniwszy tak mało z tego co obiecywała, żona, która mu była tylko ciężarem, dziecko, które mu było tylko bólem, ludzie bliscy, którzy mu byli tylko rozczarowaniem, szmat ziemi rodzinnej, który utracił, społeczeństwo, któremu chciał służyć, a które zniszczyło go, jak dziecko niszczy użyteczną zabawkę, walki bezpłodne, a tak ciężkie, starość jałowa i ach! tak sieroca, wszystko to woła na niego wielkim głosem: płacz! płacz!

(Ciąg dalszy nastąpi).

pić pola elementom zachowawczym, o zdecydowanym kierunku wyznaniowym.

Na czele nowego gabinetu stanął nie, jak się spodziewano, były minister baron Mackay, który już w ostatnich latach rządów króla Wilhelma III. był prezesem gabinetu i jako przywódca umiarkowanego skrzydła partyi konserwatywnej cieszy się w wysokim stopniu także zaufaniem królowej Wilhelminy, lecz główny przywódca partyi konserwatywnej, profesor Uniwersytetu amsterdamskiego, dr. Abraham Kuyper. Oprócz prezydyum, objął dr. Kuyper także tekę spraw wewnętrznych. Nowy premier holenderski jest twórcą osobnej sekty Kalwinów, liczącej już obecnie pół miliona zwolenników; do gabinetu swego umiał jednak pozyskać obok ministrów wyznania protestanckiego, także katolików, a to stosownie do składu konserwatywnej większości nowej Izby posłów.

Nowy rząd ma przed sobą zadanie nielatwe, bo musi rozwiązać tak trudne zagadnienia, pozostawione mu w spadku przez gabinet liberalny, jak kwestya reformy szkolnictwa, kwestya reformy wyborczej i reformy wojskowej.

KRONIKA

Lwów, 31 lipca.

— **Z Uniwersytetu.** P. Teodor Alfred Ringelheim, rodem z Tarnowa, otrzymał na Uniwersytecie wiedeńskim stopień doktora praw.

— **Z Politechniki.** Drugi egzamin rządowy na wydziale maszyn tutejszej Politechniki złożyli pp.: Edmund Chromiński z Ryk w Królestwie Polskiem, Kazimierz Witold Dutczyński z Jarosławia, Julian Władysław Gostwicki z Dziurdziowa w Galicyi, Władysław Herman z Wośnisienska w Syberyi, Antoni Kotowicz z Witebska Franciszek Kuhn z Nowego Sącza, Kazimierz Ludwik Miński z Krakowa, Teodor Jan Mokrzycki z Krakowa, Bernard Müller z Czerniowiec, Jakób Redner z Knihinina, Kazimierz Straszewski z Krakowa i Jakób Wasilewski ze Stanisławowa.

— **Tegoroczne manewry** XI korpusu odbędą się w okolicy Brzeżan. Załoga lwowska wyrusza na nie w połowie sierpnia.

— **W sprawie przymusu rzeźniczego** tak co do rzezi bydła grubego jakoteż zwierząt mniejszych w mieście Lwowie ogłasza Magistrat miasta Lwowa, że począwszy od 15 lipca 1901 obowiązuje w mieście Lwowie także i przymus co do ponownych oględzin mięsa sprowadzonego do miasta, a mianowicie, że mięso takie, przywiezione do miasta, choćby było zaopatrzone w certyfikat wywozu i plombę zamiejscową, musi być sprowadzone do nowej rzeźni miejskiej i tamże pod względem weterynaryjno-policyjnym ponownie oglądane — a to za złożeniem ustanowionej taryfowej opłaty po 8 halerzy od każdej sztuki sprowadzonego mięsa.

Począwszy od 1 sierpnia 1901 pobierać będą urzędy akcyzowe na rogatkach miejskich od stron wprowadzających do m. Lwowa mięso, zaopatrzone w certyfikat wywozu i plombę zamiejscową, depozyt odpowiadający dwukrotnej opłacie akcyzowej od przywiezionego mięsa.

Mięso, którego waga nie przenosi 1 klg. jest wolne od ponownych oględzin przymusowych i za mięso w takiej ilości nie potrzeba składać depozytu.

Depozyt złożony, przy wyjeździe z miasta, będzie stronom zwracany za wykazaniem się poświadczeniem zarządu miejskiej rzeźni, że mięso sprowadzone zostało rzeczywiście poddane oględzinom przepisanym.

Magistrat zwraca przedewszystkiem uwagę stron interesowanych, które przybywają do Lwowa z mięsem z miejscowości sąsiednich, graniczących z miastem Lwowem i należących do powiatu politycznego starostwa lwowskiego, a objętych rejonem akcyzowym m. Lwowa — na postanowienia niniejszego obwieszczenia.

Przekroczenia tego obwieszczenia karane będą po myśli §. 29 rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 28 czerwca 1888 nr. 74 Dz. ust. i rozp. kraj.

— **W sprawie Muzeum przemysłowego** wystosował magistrat pismo do dyrekcyi Kasy oszczędności, w którem donosi, że Rada miejska akceptowała układ zawarty między delegatami gminy i Kasy w tym przedmiocie. Wedle tego układu Kasa oszczędności zaliczać będzie gminie kwoty na budowę potrzebne, a równocześnie gmina wytoczy Kasie pozew o dokończenie budowy. W razie jeżeli gmina proces wygra, Kasa poniesie koszt budowy, w razie jeżeli gmina przegra, winna będzie zwrócić Kasie zaliczone przez nią kwoty a to pod warunkami jak najlepszymi.

Do układu powyższej treści dodała Rada miejska mały dodatek mianowicie, że Kasa w razie przegranej obowiązana będzie zwrócić gminie wszystkie koszta na budowę rzeczywiście wydane.

Chodzi więc o wyraźne przyjęcie tego dodatku, poczem umowa zostanie formalnie zawarta i rozpoczną się roboty około wykończenia gmachu.

— **Prymicye** ks. Stefana Skibniewskiego, syna pp. Bronisławów Skibniewskich z Balic, odbyły się dziś o godzinie 10 rano w kościele OO. Jezuitów.

† **Dr. Herman br. Widerhofer.** W nocy z 28 na 29 b. m. — jak już pokrótce doniósł telegram — zmarł w Ischl lekarz przyboczny Najj. Pana, radca Dworu i członek Izby panów prof. dr. Herman Widerhofer.

Ś. p. Widerhofer urodził się w Weyer w Dolnej Austryi w dniu 24 marca 1832. Po ukończeniu studyów medycznych na Uniwersytecie wiedeńskim, otrzymał w roku 1856 stopień doktora medycyny, poczem przez trzy lata był sekundaryuszem w dolno-austryackim zakładzie podrzutków, a następnie przez dłuższy czas asystentem głośnego lekarza dla chorób dziecięcych profesora dr. Franciszka Mayera. W roku 1862 habilitował się ś. p. Widerhofer jako prywatny docent dla chorób dziecinnych na Uniwersytecie wiedeńskim. W roku 1865 został zamianowany nadzwyczajnym, a w roku 1884 zwyczajnym profesorem dla chorób dziecięcych w tymże Uniwersytecie.

W r. 1863 powołany został jako lekarz przyboczny dla Dzieci Najj. Pana i na tem stanowisku przybocznego lekarza Najw. Dworu pozostał ś. p. Widerhofer do ostatnich chwil życia. W r. 1867 odznaczony został ś. p. zmarły krzyżem kawalerskim orderu Franciszka Józefa a w roku 1869 orderem Żelaznej Korony II. klasy. W kilka lat później otrzymał ś. p Widerhofer tytuł i charakter radcy Dworu, poczem z okazyi zaślubin Najd. Arcyksiężniczki Maryi Waleryi także tytuł barona. W roku 1895 powołał go Najj. Pan na dożywotniego członka Izby panów.

— **Wieczorek deklamacyjny** na dochód chorego artysty teatru poznańskiego p. Karola Karpińskiego, urządzają jutro, we czwartek, w Przemyślu: artystka teatru lwowskiego pani Bednarzewska, oraz artyści tegoż teatru pp. Bednarczyk, Stanisławski i Klimontowicz.

— **Budowę nowego dworca** kolejowego we Lwowie otrzymała spółka budowniczych: Lewiński, Sosnowski i Zacharyewicz.

— **Ogłoszenie** krajowej Dyrekcyi skarbu, zawierające regulamin o poborze dodatkowego podatku od wódki, zamieszczone jest w dzienniku urzędowym dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

— **Do egzaminu dojrzałości** w seminaryum nauczycielskiem męskiem we Lwowie w terminie letnim przystąpiło razem 56 kandydatów (42 seminarzystów i 14 eksternistów).

Świadectwo dojrzałości otrzymali: Adamowicz Leon, Gadletz Karol, Głowacki Józef (ekst.), Harabacz Aleksander (z odzn.), Hellstein Maryan, Horodyski Alfred, Katz Chaim, Kowalski Jan, Kulpa Szymon, Kuźmycz Włodzimierz (z odzn.), Majewski Stanisław, Malski Maryan, Michajłów Jan, Michalewski Jan, Opałek Mieczysław, Ostrowski Piotr, Pyż Longin (z odzn.), Semer Józef, Siudaczyński Agenor (z odzn.), Skórecki Jakób, Stecki Bolesław, Stroner Eugeniusz, Sumper Antoni, Szmoniewski Celestyn, Szychulski Antoni, Trusz Julian, Wojakowski Michał (z odzn.).

Z jednego przedmiotu poprawić po feryach egzamin pozwolono 12 seminarzystom i 4 eksternistom, reprobowano na rok 3 seminarzystów i 4 eksternistów, odstąpili od egzaminu 1 seminarzysta i 5 eksternistów.

Egzamin odbywał się pod przewodnictwem radcy p. Bolesława Baranowskiego.

— **Popis uczniów** w zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie. Przez dzień wczorajszy i dzisiejszy odbywały się w tutejszym zakładzie karnym dla mężczyzn, w obecności dyrektora tegoż zakładu p. Podczaszyńskiego i licznego grona urzędników, egzamina uczniów, uczęszczających do zakładowej szkoły.

We wtorek, po Mszy św., odprawionej o godz. 8 rano przez kapelana więziennego w kaplicy zakładowej, w czasie której to Mszy chór, złożony z 30 więźni, wykonał kilka pieśni nabożnych, zebrali się uczniowie pierwszego roku nauki w liczbie przeszło 60 w sali szkolnej, poczem rozpoczął się egzamin z czytania i pisania w języku polskim, ruskim, rachunków i nauki religii. Odpowiedzi uczniów na zadawane im pytania były szybkie i stanowcze, co wymownie świadczy o pracy grona nauczycielskiego nad wykształceniem tych „starych uczniów“.

W dniu dzisiejszym odbył się znowu egzamin uczniów z drugiego i trzeciego roku nauki, którzy prócz zwykłych przedmiotów pobierają w szkole zakładowej także naukę rysunków, weterynaryi, pszczelarstwa i ogrodnictwa.

Po skończonym egzaminie rozdano między najpilniejszych uczniów jako nagrody książki do modlenia.

— **Nowe plantacye** powstaną w roku przyszłym na placu Krakowskim, zajętym do niedawna przez stragany przekupek. Obecnie zrywają stary bruk, układają nowe krawężniki i naprawiają stare chodniki od strony ulicy Krakowskiej. Następnie przyjdzie na obecny grunt kamienisty pokład próchnicy, na którym już w jesieni zasadzone będą drzewka i krzewy.

— **Losowanie** 4% obligacyj 10-milionowej pożyczki miasta Lwowa odbędzie się we czwartek, dnia 1 sierpnia b. r. o godzinie 11 przed południem w sali posiedzeń magistratu.

— **Najstarsza cukiernia** w mieście na szem p. t.: „Warszawska“ (róg placu Bernardyńskiego i ulicy Czarneckiego), przeszła z rąk pp. Knappa i Lewandowskiego na własność p. K. Brzeziny, długoletniego właściciela znanej cukierni przy ul. Hetmańskiej.

— **Orkiestry wojskowe** przygrywać będą w miesiącu sierpniu: 1. przed gmachem komendy korpuśnej, 6. przed pałacem Namiestnikowskim, 8. w parku Stryjskim, 13. przed gmachem komendy korpuśnej, 16. przed Domem inwalidów i 19. przed główną strażnicą wojskową.

— **Ślub** panny Maryi Oswaldówney z p. Jarosławem Stamfestem odbył się wczoraj przed południem we Lwowie.

— **Cesarzowa Eugenia,** wdowa po Napoleonie — jak donoszą z Paryża — jest ciężko chora.

— **Umysłowo chorą kobietę** nieumiejącą podać swego nazwiska ani mieszkania, przytrzymała wczoraj policya na ul. Wałowej i oddała komisaryatowi śródmieścia.

— **Niedoszły zamach samobójczy** miał wczoraj miejsce w realności pod l. 18 przy ul. Żółkiewskiej. Salka Kupfermann, rytualna żona Jakóba Silbera, w rozdrażnieniu nerwowem, spowodowanem złem obchodzeniem się ze strony męża, chciała skoczyć z ganku I piętra. W ostatniej jednak chwili zabrakło jej odwagi, przeszła więc tylko przez balustradę, poczem chwyciwszy się jej rękami, zawisła na $1^1/_2$ m. od ziemi. Z tej fatalnej sytuacyi oswobodziła ją stróżowa Mycińska; chwyciwszy desperatkę za nogi, postawiła ją na ziemi bez szwanku.

— **Skradziono** z mieszkania technika A. R. pod l. 3 ul. Wiśniowieckich ubranie i bieliznę, wartości 150 K. Poszlakowani o to są młody brunet w czarnem ubraniu, który w towarzystwie kobiety niskiej w ubraniu wiejskiem kręcił się w tej realności.

— **Wybuch spirytusu.** Dwóch chłopców ze szynku Engelkreisa przy ul. Kopernika l. 32 poszło wczoraj po południu do piwnicy ściągać spirytus do konewki. Przez nieostrożne obchodzenie się ze światłem wybuchł spirytus i poparzył jednemu z nich, Teitelbaumowi, obie ręce. Ubranie, które zaczęło się na chłopcu palić, ugasili domownicy na podwórzu, gdzie chłopak wybiegł. Drugi chłopiec wyszedł bez szwanku. Wezwana telefonem straż pożarna ugasiła palący się w piwnicy spirytus.

— **Czuła małżonka.** Z Przemyśla donoszą: W ubiegły piątek żona czeladnika szewskiego Paucha, posprzeczawszy się z mężem postanowiła się na nim zemścić. Następnego dnia rano, gdy mąż spał jeszcze w łóżku, czuła małżonka chwyciła za garnek z wrzącą wodą i oblała nią śpiącego męża. Pauch zerwał się z krzykiem i wybiegł na dziedziniec, gdzie padł na ziemię bez przytomności. Ciężko poparzonemu udzielono pomocy lekarskiej, czułą małżonkę zaś aresztowała policya.

— **Dziecko zagryzione przez szczury.** W Nowoszycach pod Samborem włościanka Katarzyna Dziaba zostawiła swoje 8-miesięczne dziecko w nieckach w stodole i sama oddaliła się. Wróciwszy w dwie godziny później z powrotem, zastała dziecko w straszny sposób przez szczury zagryzione.

— **Wypadek w kopalni.** W Truskawcu wskutek nagromadzenia się gazów trujących w kopalni wosku, poniosło śmierć przez uduszenie dwóch górników. Dozorcę, który zjechał na dół, celem ratowania nieszczęśliwych, wydobyto również na pół żywego; po dłuższym ratunku zdołano go jednak przywrócić do życia.

— **Zamach samobójczy czy wypadek?** Na torze kolejowym linii Jarosław-Sokal znaleziono w tych dniach około godziny 11 w nocy nieznajomego mężczyznę z odciętą poniżej kolana nogą i lekko skaleczoną głową. Przeprowadzone dochodzenia wykazały, że jest to Józef Kotowski, dyetaryusz oddziału podatkowego starostwa w Rawie, który wieczorem wyszedł ze szynku w stanie zupełnie pijanym. Dotychczas nie stwierdzono, czy ma się tu do czynienia z zamachem samobójczym czy wypadkiem.

— **Troje osób zabitych przez piorun.** W czasie burzy, jaka w dniu 27 b. m. szalała nad Łówczą, pow. cieszanowskiego, zabił piorun pracujących w polu 58-letniego Ilka Truchana, jego żonę 28-letnią Annę i 16-letniego ich syna Iwana.

— **Wypadek kolejowy.** Na stacyi kolejowej w Wiener Neustadt zderzył się tryesteński pociąg osobowy z ambulansem pocztowym. Konduktor pocztowy jest ciężko ranny, kilku zaś pasażerów odniosło lekkie obrażenia cielesne.

— **Nowy wynalazek w tkactwie.** Przy każdym warstacie tkackim dla łączenia zerwanej przędzy istnieje tak zwany widelec, który chwyta nitkę w razie zerwania się i który mając dwa zęby często plątał nitki w ten sposób, że potrzeba było zatrzymywać warstat. — Obecnie mieszkaniec łódzki p. Smulski, ulepszył system ten wynalazkiem, który opatentował. Widelec podług jego wynalazku ma tylko jeden ząb i ten umocowany jest w obsadzie tak, że w razie zerwania się nitki, warstat zatrzymuje się sam, w wypadku zaś zepsucia się zęba, można go zastąpić wprost kawałkiem zgiętego drutu. Dokonane z wynalazkiem tym próby w fabryce akc. Tow. Poznańskich w Łodzi dały dobre rezultaty.

— **Odnaleziony majątek.** Przed paru laty doniosły dzienniki warszawskie o niezwykłym fakcie, jaki wydarzył się w rodzinie X., zamieszkałej w Warszawie. Oto emeryt X. zmarł nagle, nie wyjawiwszy żonie ani dzieciom, gdzie przechował znaczny kapitał, otrzymany ze sprzedaży domu i uzbierany oszczędnością przez cały szereg lat. X. liczono wówczas na 70—80 tysięcy rubli, po śmierci jednak jego nie pozostało żadnej wskazówki, któraby wyjaśniła, gdzie znajdują się pieniądze. Zamożna rodzina została nagle ubogą, gdyż znalezione kilkaset rubli obrócono na poszukiwania i reperacyę mieszkania, odrywano bowiem podłogi, rujnowano piece, meble i t. p. Zmartwienie przyspieszyło śmierć pani X., która po mężu w rok zmarła. Pozostałe trzy córki pogodziły się z losem. Najstarsza, zamężna jeszcze za życia rodziców, wyjechała na prowincyę, gdzie mąż otrzymał posadę, średnia jest guwernantką w pewnym domu obywatelskim w gub. wołyńskiej, a trzecia najmłodsza jest zarządzającą magazynem i pracownią strojów w Warszawie. Otóż najmłodsza panna X., przeglądając niedawno otrzymaną po ojcu na pamiątkę tekę, znalazła w niej małą starą książeczkę do nabożeństwa p. t.: „Anioł Pański“, a w tejże książce notatkę treści następującej: „z kasy odebrane 4230 rubli, od rejenta (akt sprzedaży domu) 21.380 rubli 45 kop., listy zastawne od Medelsberga 52.396 rubli i testament, razem w torbie skórzanej schowałem w lufcie kominowym w pokoju Andzi. Luft zamurowałem sam, jak odnawiali mieszkanie. Nikt tego nie widział“. Panna X. o odkryciu zawiadomiła szwagra, który przyjechał i po zbadaniu całej sprawy, torbę ową rzeczywiście znaleziono we wskazanem miejscu. Pieniądze są w całości, lecz mocno zbutwiałe, kilka tysięcy rubli w starych banknotach nie mają już wartości. Od chwili schowania owych pieniędzy do czasu ich odnalezienia upłynęło 7 lat. W owem mieszkaniu przez czas ten zmieniło się sporo lokatorów, nie wiedzących, że w ścianie mają taki skarb.

— **Wielka ofiara.** Rada miasta Moskwy otrzymała świeżo 500.000 rubli z zapisu ś. p. Aleksiejewowej, na urządzenie przytułku dla umysłowo chorych przy tamtejszym miejskim szpitalu.

— **Psy bernardyńskie i telefon.** Wiadomem jest, że na górze św. Bernarda w Szwajcaryi zakonnicy utrzymują przytułek dla turystów i podróżnych, i że mają cały sztab wielkich psów, które odszukują wśród śniegu i lodowców zabłąkanych podróżnych. W ostatnich latach urządzono wygodną drogę w wąwozie św. Bernarda i ustawiono na niej szałasy, widoczne nawet wśród mgły, tak, że wędrowiec w razie niepogody i zmęczenia ma chwilowe schronienie. Każdy z tych szałasów połączony jest telefonem z przytułkiem, tak, że można zawezwać pomocy, w razie potrzeby; na takie wezwanie zakonnicy wysyłają człowieka i psa, który niesie koszyczek z chlebem, serem i winem i na 20 minut odległości pozna węchem kierunek, w którym znajduje się potrzebujący pomocy. Urządzenie to ułatwia ratunek; dawniej psy wysyłane były na chybił trafił i męczyły się często bez potrzeby. Wąwóz św. Bernarda jest dotąd licznie uczęszczany, — z gościny przytułku korzysta rocznie 4000 do 5000 turystów, 5000 do 6000 pielgrzymów i około 15.000 robotników piemonckich, szukających pracy w Szwajcaryi. Śnieg leży w wąwozie przez ośm miesięcy.

— **Telegraf z Rjeki do Ankony.** Pomiędzy Rządem austryackim a włoskim są już na ukończeniu rokowania, tyczące się telegraficznego połączenia Rjeki z Ankoną. Roboty rozpoczną się niebawem. Wyasygnowano na ten cel 6 mil. koron.

— **Kobiety na uniwersytetach.** W roku szkolnym 1900/901 ukończyła w obrębie cesarstwa niemieckiego uniwersytet, następująca liczba kobiet: W Würzburgu 28, w Erlangen 4. Zapisało się na uniwersytet i imatrykulowało: We Fryburgu 12 kobiet (z tych 10 na medycynę); w Heidelbergu 9 (z tych 4 na medycynę); w Strassburgu 20 kobiet uczęszcza na wykłady, jako nadzwyczajne słuchaczki; w Tybindze 4, Giesen 11, Marburgu 6, Bonn 78, Getyndze 35, Lipsku 69, Halli 4, Berlinie 303, Kielu 9, Wrocławiu 42 słuchaczek, Królewcu 21. W Bernie szwajcarskim na niemiecki Uniwersytet uczęszcza 364 słuchaczek (obcokrajowych w tem 222), w Zürichu 131. Frekwencya zatem kobiet na uniwersytetach stale wzrasta.

— **Zemsta zdradzonego małżonka.** Niejaki Ernest Magotte, 27-letni, o bujnych kędziorach młodzian, wynajął sobie pokój przy małżeństwie Bugry przy ulicy Ramponneau 24 w Paryżu. P. Augry, człowiek starszy, bezdzietny, niedawno się ożenił. Młody Magotte wkrótce jednak zaskarbił sobie względy pani Augry i pomiędzy nimi zawiązał się tak jawny stosunek, że wyprowadził małżonka z granic cierpliwości, a Augry spotkawszy w tych dniach Magotta w objęciach swojej żony, celnym strzałem z rewolweru położył go trupem, raniąc przytem lekko swoją żonę. Po spełnieniu czynu udał się do prefektury i zażądał przedewszystkiem rozwodu i ukarania swojej żony za wiarołomstwo. Dla pewności prefekt nakazał krewkiego męża zamknąć do czasu ukończenia śledztwa.

— **Kartki korespondencyjne** z widokami objął rząd grecki jako monopol. Poczty przyjmują tylko rządowe karty korespondencyjne. Wyszło ich 64 gatunków a wszystkie wyrabiane są w Niemczech.

— **Naciąganie kobiet** w przenośnem i dosłownem znaczeniu tego wyrazu odbywa się w Paryżu. Farbowanie włosów na rudy, czy złoty kolor Tycyana, wyszło z mody, za to każda „petite Parisienne“ myśli teraz tylko o tem, ażeby stać się wyższą choćby o jeden centimetr. Krótkie, grube, a równocześnie niezbyt mądre kobietki noszą jak najwyższe obcasy, a prócz tego do trzewików wkładają korkowe podkładki pod pięty, t. zw. „talonnettes“. Ale to wszystko mało, bo „petite Parisienne“ chce naraz stać się tak wysoką, jak wieża Eiffla. Trudne to zadanie; od czegoż jednakże Paryż jest Paryżem? Więc tedy znalazł się bulwarowy lekarz, który zapomocą jakiegoś elektrycznego aparatu — jak powiada w ogłoszeniu — „kościaną substancyę w stawach rozszerza i pobudza wzrost kości“. Lekarz ów twierdzi, że w ten sposób „naciągnął“ już dużo kobiet, które podczas 6-miesięcznej kuracyi zyskiwały co miesiąc cały centimeter wzrostu. Po półrocznem „naciąganiu“ należy robić dłuższą pauzę, po której w razie potrzeby może nastąpić dalsze „naciąganie“. Oczywiście kobiecina może być bardzo krótka, czy niska, ale musi być młoda i posiadać giętkie stawy. Jest to zdaje się prawdziwe „naciąganie“ naiwnych a próżnych. Pomysłowy lekarz zrobił już podobno piękny majątek.

— **Ogień św. Eliasza.** Parowiec „Exeter w City“ w drodze z Bristolu i Swansea do Nowego Jorku zaskoczyła straszna burza, która spowodowała, że statek przybył do portu zaledwie 17 dnia podróży, 4 dni miotany niebywałą nawałnicą śnieżną.

Siódmego dnia podróży załoga statku ujrzała szczególne zjawisko, które napełniło ją niemałym strachem. Dął silny wicher, gdy naraz wszystkie maszty zajaśniały światełkami, zwanemi zwykle przez marynarzy ogniem św. Elmy lub św. Eliasza. Ognie ukazały się w kształcie kul, mniej więcej 4-calowej średnicy. Blask tych ogni oświetlał cały statek i morze na daleką przestrzeń. Wielu z załogi napełniał taki strach, że nie chcieli wychodzić na pokład. Strach powiększył się jeszcze bardziej, gdy na parę chwil przed zniknięciem ogni nastąpił w górze straszny wybuch, który zatrząsł całym parowcem. Gdy dzień nastąpił, zauważono pewne uszkodzenia w statku i brak jednego majtka, który jak przypuszczają rzucił się ze strachu do morza.

Tu nadmienić należy, że ognie św. Eliasza są zjawiskiem elektrycznem i pochodzą z zetknięcia się elektryczności chmury z elektrycznością ziemi.

Notatki literacko-artystyczne.

„Manru“. W ostatnim zeszycie miesięcznika *La Revue d'art dramatique* p. Jan Lorentowicz, stały referent działu polskiego, poświęca przeważną część swego feljetonu operze Paderewskiego „Manru“, zdając sprawę z jej wystawienia w Dreźnie i Lwowie. Zajmujący, barwnie skreślony, artykuł ozdobiony jest portretem kompozytora. Prócz tego, p. L. daje treściwy rozbiór ostatnich sztuk Bałuckiego i Zapolskiej.

Z prasy. Główny zarząd do spraw prasowych w Petersburgu, zezwolił p. Janowi Jakubowi Librowiczowi, wydawcy wychodzącego w Warszawie tygodnika *Kuryer teatralny*, podpisywać to pismo „za redaktora“.

Pamiętniki J. C. Paska, tym razem jednak nie książkę, ale komplet ślicznych kart korespondencyjnych wydał S. W. Niemojowski, którego zasługi jako popularyzatora sztuki polskiej w formie ilustrowanych kart korespondencyjnych podnoszono już niejednokrotnie. Po arcydziełach Grottgera, Matejki, po seryach przepięknych, złożonych z obrazów Rybkowskiego, Kossaka i innych naszych mistrzów pędzla, sięga ruchliwy wydawca do nowej skarbnicy: do wyczerpanego niemal doszczętnie albumu Antoniego Zaleskiego, ilustratora niestarzejących się nigdy „Pamiętników J. C. Paska“. Ta ostatnia właśnie okoliczność podnosi stokrotnie wartość nowo wydanego albumiku Paska, wyposażonego przez nakładcę we wszystko, co obecna technika w tym zakresie dać może. P. Niemojowski zachował wiernie charakterystyczny koloryt kartonów Zaleskiego, oraz typowe podpisy, wyjaśniające treść danego rysunku. Komplet złożony z 17 kart kosztuje tylko 2 K. 50 h.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś we środę — po cenach zniżonych — „Damy i huzary“, komedya w 3 aktach Al. hr. Fredry, ojca.

We czwartek — po cenach zniżonych — „Wróble“, komedya w 3 aktach Labichea.

W piątek nie będzie przedstawienia.

W sobotę po raz pierwszy „Zgrzebna koszula“, sztuka w 4 aktach K. Karlweisa.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Krachy niemieckie. Hanower był w zeszły czwartek, piątek i sobotę widownią wielkiego runu finansowego. Istniejąca w tem mieście *Hannowersche Renten- und Kapitalversicherungsanstalt* utrzymuje kasę oszczędności, która uchodziła dotąd za bardzo pewną i w której dla tego mieszkańcy tak miasta jak wsi w obfitej mierze składali swoje zaoszczędzone grosze. Zaufanie to naraz się zachwiało i w czwartek rozpoczęła się prawdziwa pielgrzymka deponentów do kasy, żądających zwrotu depozytów.

Publiczność, zaniepokojona różnemi pogłoskami i w ogóle zatrwożona ostatnimi ogromnymi krachami, przypuściła formalny szturm do kasy i na nic się nie zdały uspokajające zapewnienia jej dyrekcyi, ani publiczne przemówienia starszego burmistrza miasta prof. Tramma, ani też odezwy prezesa regencyi, stwierdzające prawidłowy stan kasy i pewność jej walorów; publiczność gwałtem domagała się swoich wkładek, a kasa, chcąc nie chcąc, zniewoloną była je wypłacać i to bez względu na termin płatności złożonych w niej depozytów, których posiadała poważną sumę 34 milionów. Aby nie dopuścić do zupełnego runu, przyszły różne banki hanowerskie z pomocą kasie, oświadczając gotowość dyskontowania jej książek oszczędności. Nie można dziwić się publiczności niemieckiej, że po ostatnich krachach i wyjawieniu skandalicznej gospodarki dyrektorów i rad nadzorczych tylu wielkich banków i fabryk, traci zaufanie nawet do najpewniejszych swoich instytucyj.

Dyrektora zbankrutowanego przedsiębiorstwa w Oberhausen w Nadrenii Terlindena, aresztowano w Paryżu. Pisma niemieckie podają różne niecickawe szczegóły z życia tego milionowego oszusta i jako szczególny rys charakteru tak jego jak i różnych jego kolegów podają obłudę, objawiającą się szczególnie w udawanym patryotyzmie i nabożności. Tak n. p. widniał w biurze Terlindena obraz z napisem: *Ehrlich im Handel, Christlich im Wandel;* dyrektor skrachowanego pruskiego Banku hipotecznego Sanden dawał wielkie sumy na zbory protestanckie, a aresztowany świeżo członek rady nadzorczej kaselskiego Towarzystwa Otto z Dortmundu, podpisał najprzód 15.000, następnie 25.000, wreszcie 50.000 marek na pomnik Bismarcka w Dortmundzie, gdy ze składek innych wielbicieli żelaznego kanclerza zebrano zaledwie 25.000 marek.

W dniach ostatnich, jak już doniosły depesze, sądy aresztowały właściciela dóbr Arnolda Sumpfa w Greifswaldzie i właściciela dóbr Teodora Schulzego w Dellwig. W ten sposób wszyscy członkowie rady nadzorczej Towarzystwa „Trebertrockung“ znajdują się już pod kluczem.

Wagony sypialne. Międzynarodowe Towarzystwo wagonów sypialnych poniosło w roku zeszłym na operacyach w Rossyi 19.783 rubli strat. Ogólny dochód wynosił 339.492 rubli.

Wielkie przedsiębiorstwa w Niemczech. Według ostatniej statystyki zakładów przemysłowych, w Niemczech istnieje 296 przedsiębiorstw, zatrudniających po 1000 przeszło oficyalistów. Te 296 zakładów mają 562.628 robotników i rozporządzają maszynami o sile 665.265 koni parowych. Największem przedsiębiorstwem są zakłady Kruppa, zatrudniające 44.087 robotników. Następnie kompania statków parowych Hamburg-Ameryka, zatrudniająca 8145 ludzi na lądzie i 6498 na morzu; dalej Towarzystwo fabryki maszyn w Szczecinie „Wulkan“ z 7208 robotnikami.

Londyn, 31 lipca. *(Telegram).* Podług urzędowych sprawozdań z Kanady, tegoroczne zbiory przedstawiają się tam niezwykle korzystnie. Są one wprost bezprzykładne w historyi tego kraju. Gdy we wszystkich innych prowicyach posucha i upały wyrządziły znaczne szkody, Kanada pozostała zupełnie nietknięta i zajmuje w roku obecnym pierwsze miejsce w rzędzie krajów, produkujących pszenicę.

Wiedeń, 31 lipca. — (***Kursa giełdy wiedeńskiej***). (Losy): a) procentowe: Austryackie zakładu krajowego z obl. pr. z r. 1880 3-prc. 253·—, Austr. zakł. kr. z obl. pr. z r. 1889 3-prc. 246·75, Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. m. k. 4-prc. 500·—, Uregul. Dunaju z 1870 r. 100 zł. 5-prc. 257·25, Węg. Banku hip. po 100 zł. 4-prc. 239·—, Pożyczka serb. prem. po 100 fr. 2-prc. 80·—, Tureckie oblig. prem. kolej. po 400 fr. 99·25, b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. 16·25, Zakł. kredyt. dla h. i p. po 100 zł. 388·50, Clary 40 zł. m. k. —·—, Pożyczka m. Insbruku 20 zł. 83·—, Losy m. Krakowa 20 zł. 73·50, Pożyczka m. Lublany 20 zł. 60·—, Ofen 40 zł. 156·—, Palffy 40 zł. m. k. 158·—, Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. 48·—, Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. 25·—, Losy fund. Arcksięcia Rudolfa 10 zł. 58·—, Salma 40 zł. m. k. 200·—, Pożyczka Salzburga 20 zł. 78·—, Pożyczka St. Genois 40 zł. m. k. 234·—, Losy komunalne m. Wiednia z 1874 r. 388·—.

Wiedeń, 31 lipca. Cukier (spokojny) 23·75. Spirytus (zwyżkowy) 40·20. Nafta niezmieniona.

Wiedeń, 31 lipca. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.)* Pszenica na wiosnę —·— do —·—. Pszenica na maj-czerwiec —·— do —·—. Pszenica na jesień 8·29 do 8·30. Żyto na wiosnę 8·60 do 8·62. Żyto na jesień 7·13 do 7·14. Żyto na wiosnę 7·40 do 7·42. Kukurudza na czerwiec-lipiec —·— do —·—. Kukurudza na lipiec-sierpień 5·55 do 5·57 Kukurudza na sierp.-wrzesień —·— do —·—. Kukurudza na wrzesień-paźdź. 5·66 do 5·67. Kukurudza na maj-czerwiec 5·45 do 5·46. Owies na wiosnę —·— do —·—. Owies na maj-czerwiec —·— do —·—. Owies na jesień 5·65 do 5·66. Rzepak na sierpień-wrzesień 14·— do 14·20. Rzepak wrzesień-październik —·— do —·—. Rzepak na styczeń-luty —·— do —·—. Olej rzepakowy na wrzesień-grudzień —·— do —·—.

Usposobienie: wzmocnione. — Pogoda: gorąco.

Budapeszt, 31 lipca. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.)* Pszenica na maj —·— do —·—. Pszenica na czerwiec —·— do —·—. Pszenica na październik 8·08 do 8·09. Żyto na maj —·— do —·—. Żyto na październik 6·74 do 6·75. Owies na maj —·— do —·—. Owies na październik 6·32 do 6·33. Kukurudza na czerwiec —·— do —·—. Kukurudza na lipiec —·— do —·—. Kukurudza na sierpień 5·26 do 5·27. Kukurudza na maj (1902) 5·15 do 5·16. Rzepak na sierpień 13·40 do 13·50.

Oferty na pszenicę: mierne. — Chęć kupna: lepsza. — Uspobienie: przyjemne. — Pogoda: gorąco.

Berlin, 31 lipca. (Wczorajsza giełda wieczorna). Banknoty austryackie (podług obliczenia procentowego) 85·30. Spirytus —·—.

Paryż, 31 lipca. (Wczorajsza giełda końcowa). Trzyprocentowa renta 100·80. Mąka 27·50.

Frankfurt, 31 lipca. Austryackie Kredyty 198·20, (kurs kwietniowy). Koleje państwowe —·—, Alpiny —·—, Disconto 171·40, Laura —·—, Montany —·—.

Tendencya: spokojna.

Giełda towarowa. Cukier surowy *loco* Aussig 23·80 do 23·90, *loco* Ołomuniec 22·20 do 22·30, *loco* Berno-Wiedeń 22·20 do 22·30, na listopad-grudzień *loco* Aussig 22·70 do 22·80. Cukier w kostkach: *prima* 88·75 do 89·—, *secunda* 88·25 do 88·50. Spirytus kontyngentowany: *loco* Wiedeń 40·40 do 40·60. Nafta kaukazka: *transito* Tryest 9·50 do 10·—, galicyjska przeźroczysta 33·50 do 34·—. *(Ceny w koronach.)*

Targ zbożowy.

Lwów, 31go lipca. Pszenica gotowa 7·60 do 7·80, pszenica na termina 6·80 do 7·50, żyto gotowe 6·25 do 6·50, żyto na termina 5·80 do 6·10, owies obroczny gotowy 5·90 do 6·50, owies na termina 4·90 do 5·50, jęczmień pastewny 5·25 do 5·75, jęczmień browarniczy 6·— do 6·25, rzepak 11·60 do 12·—, lnianka —·— do —·—, groch pastewny 6·50 do 7·80, groch do gotowania 7·90 do 9·—, wyka —·— do —·—, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·75 do 6·—, hreczka 7·80 do 8·20, koniczyna czerwona galicyjska —·— do —·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, tymotka —·— do —·—, kukurudza 6·— do 6·20, nowa —·— do —·—, chmiel stary —·— do —·—, nowy za 56 kilo 55·— do 60·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy 16·50 do 17·—, *paritas* Tarnopol na termin 15·25 do 15·75, waranty —·— do —·—.

OSTATNIA POCZTA

Kraj. komitet centralny wyborczy, w pełnym już komplecie, t. j. uzupełniony kooptowanymi członkami, odbył w poniedziałek posiedzenie, na którem dotychczasowe prezydyum, wybrane przez pierwszych 12 członków komitetu z grona sejmowego Koła polskiego, oddało swoje mandaty do dyspozycyi pełnemu komitetowi. Komitet jednak zatwierdził prezydyum w dotychczasowym składzie. Mianowicie prezesem został wybrany ks. Andrzej Lubomirski, wiceprezesami Stanisław Jędrzejowicz i dr. Włodzimierz Kozłowski, skarbnikiem Albin Rayski, sekretarzami Adolf Cieński i Teofil Merunowicz. Biuro komitetu centralnego (w domu l. 13 przy ulicy Ossolińskich) jest otwarte dla stron codziennie, z wyjątkiem sobót i niedziel od godz. 5—7 wieczorem.

N a j j. P a n polecił wyrazić za pośrednictwem generalnego adjutanta hr. Paara rodzinie zmarłego prof. Widerhofera współczucie z powodu jego zgonu. Najd. Arcyksiężna Marya Walerya onegdaj złożyła osobiście kondolencye w willi Widerhofera w Ischlu. To samo uczynili Najd. Arcyksiążęta Franciszek Salvator, Fryderyk, oraz ks. Leopold Bawarski z Małżonką, ks. Albrecht Wirtemberski i bawiący w Ischl P. P. Ministrowie dr. Hartl, br. Fejervary i inni dostojnicy. We wczorajszym pogrzebie w Ischlu uczestniczył Najj. Pan i wszyscy bawiący tam członkowie Najw. Domu.

Słoweński poseł do Rady państwa Ploj, mówił niedawno na zgromadzeniu publicznem w St. Georgen o sytuacyi politycznej. — Podniósł on, iż P. Prezydent Ministrów dr. Koerber może z zadowoleniem patrzeć na swoje sukcesy. Wyjaśnienie sytuacyi nastąpi na jesiennej sesyi, przy załatwieniu kwoty i budżetu. — Poseł sejmowy Rosina omawiał na temże zgromadzeniu abstynencyę słoweńskich posłów w sejmie styryjskim, przyczem użalał się, iż nic się nie robi, aby Słoweńcom umożliwić powrót do sejmu. Następstwem tego będzie, iż przy najbliższych wyborach wejdą do sejmu jeszcze radykalniejsze żywioły, które podejmą gwałtowną obstrukcyę. Zgromadzenie uchwaliło wotum zaufania obu posłom.

Wybory uzupełniające do parlamentu niemieckiego w Kłajpedzie wypadły pomyślnie dla Litwinów. Przy wyborach ściślejszych zwyciężył znaczną większością kandydat wyszły z kompromisu ze stronnictwem konserwatywnem, Litwin Maczul.

Rozpaczliwą odezwę do narodu niemieckiego ogłaszają superintendent Harhausen w Ostrowie (w Poznańskiem), nadto landrat i burmistrz tamtejsi. Błagają oni na wszystko święte, żeby niemczyzna przyszła z pomocą Ostrowowi, miastu „przed pół wiekiem zupełnie niemieckiemu, a dziś w ²/₃ częściach spolonizowanemu“. Petenci wykazują, że sprawa niemczyzny w Ostrowie ważniejszą jest od sprawy Boerów, których Wszechniemcy w szczególną wzięli opiekę, obfite na nich zbierając składki.

Ks. biskup Niedziałkowski odbył onegdaj uroczysty ingres do katedry łucko-żytomierskiej.

Dzienniki petersburskie donoszą, że przyjazd króla serbskiego Aleksandra i królowej Dragi do Rossyi spodziewany jest we wrześniu. Na stacyi pogranicznej Reni oddany będzie do rozporządzenia królestwu pociąg dworski. Z Reni królestwo pojadą przez Kijów i Moskwę do Petersburga. W Reni powitają ich osoby orszaku wyznaczone do boku króla i królowej. Na stacyach kolejowych oddawane im będą honory wojskowe.

W Petersburgu bawi obecnie znany podróżnik i pisarz amerykański, Jerzy Kenan, który przed laty kilku wydał dzieło p. t. „Sybir i zesłanie“.

Jak już krótko wspomnieliśmy, prasa rossyjska grozi odwetem w razie zastosowania w Niemczech według recepty „wszechniemieckiego związku“ przepisów wyjątkowych do studentów z Rossyi pochodzących, odbywających studya na uniwersytetach w Niemczech. W tym względzie pisze dziennik *Rossya:*

„Społeczeństwo rossyjskie, jego prasa i rząd nie mogą poprzestać na roli bezczynnych świadków wandalizmu Niemców. Zamknięcie niemieckich wyższych szkół technicznych dla młodzieży rossyjskiej nie może nam Rossyanom żadną miarą być obojętnem. Wyrządza nam bowiem ogromną szkodę. Być od razu pozbawionym kilku set wykształconych techników, chemików, inżynierów, to wcale nie żarty. Niemcom trzeba poważny stawić opór, w przeciwnym bowiem razie bez ceremonii wyrzucać będą naszą młodzież ze swoich szkół i, wyzyskując panujący u nas brak technicznych sił, importować nam będą przewyżkę swoich Schulzów, Lehmannów i Müllerów, którzy osiędą w sercu naszej ojczyzny, zbudują sobie w niem wygodne gniazda i stawiać będą pomniki swoim bohaterom narodowym, Bismarckom, Moltkim“.

Stan Crispiego nie pozostawia wątpliwości, że choroba włoskiego męża stanu, znajdującego się w wieku tak podeszłym, zakończy się katastrofą. W poniedziałek, w dzień rocznicy śmierci króla Humberta, Crispi, odzyskawszy na chwilę przytomność, podyktował swemu sekretarzowi Giampietriemu następującą depeszę do króla: „Siły odmawiają mi posłuszeństwa, ale w duchu staję w tym smutnym dniu u boku W. Król. Mości przed grobem dobrego króla". Crispi przesłał depeszę kondolencyjną także królowej-wdowie i burmistrzowi Rzymu.

Dzisiaj oczekują w Paryżu z wielkiem zainteresowaniem wyroku sądowego w sprawie znanego *coup d'état*, urządzonego w redakcyi *Figara* przez jednego z dyrektorów pisma, p. Périvier, który — jak wiadomo — po prostu wyrzucił drugiego dyrektora, p. de Rodays, oraz przychylnych temu ostatniemu współredaktorów i zmienił kierunek pisma. Sprawa ta weszła bowiem przed kratki sądowe. Périvier w oskarżeniu swojem utrzymuje, że zgromadzenie ogólne zwołane na dzień 11 czerwca, a które orzekło usunięcie go z urzędu, nie było prawidłowe, a stąd postanowienia jego uczestników są nieprawne. Natomiast prezes radý nadzorczej Towarzystwa akcyjnego, wydającego *Figaro*, p. Prestat i rada nadzorcza oskarżają Périviera o zakłócenie spokoju domowego i przeniewierstwo oraz domagają się jego eksmisyi.

Prasę zagraniczną, tym razem w pierwszym rzędzie angielską, obiegają znowu fantazye na temat spisku monarchicznego we Francyi. Mianowicie *Pall Mall Gazette* podała szczegółowo wiadomości o rzekomym nowym takim spisku, skierowanym przeciw republice francuskiej. Według tego pisma, wszystkie stronnictwa wrogie dla republiki: monarchiści, bonapartyści i nacyonaliści porozumieli się z sobą, celem wywołania przewrotu i stworzenia monarchii na nowej podstawie. Uznano, że nie można liczyć ani na księcia Orleańskiego, ani na Wiktora Napoleona, i postawiono wspólnie kandydaturę obecnego pułkownika w armii rossyjskiej, księcia Ludwika Napoleona, który jako cesarz, przyjąłby imię Napoleona V-go. Spiskowcy liczą głównie na rozumnego, doświadczonego i śmiałego Marcelego Haberta, który odgrywał główną rolę w nieudanym zamachu podczas pogrzebu prezydenta Faurea. Dnia 14 września po raz pierwszy sprzysiężeni wystąpią rzekomo publicznie z nową kandydaturą. Mniemają oni, że naród francuski zgodzi się chętnie na cesarza-żołnierza. Ponieważ przekonano się, że plebiscyt jest niepopularny, apel do kraju nastąpi pod postacią referendum. Na agitacyę wyznaczono wielkie sumy. Hr. Lur-Saluces udaje się przez Brukselę do San Sebastian, aby tam porozumieć się z Dérouledem i pozyskać go dla kandydatury ks. Ludwika. Ta zapowiedź rewolucyi z góry wywiera naturalnie wprost komiczne wrażenie, chociaż można przypuścić, że monarchiści francuscy różnych odcieni nie porzucili nadziei, iż uda im się przywrócić we Francyi monarchię.

Wśród londyńskich sfer politycznych objawia się zaniepokojenie z powodu zabiegów Stanów Zjednoczonych około przyswojenia sobie protektoratu nad republikami centralno-amerykańskiemi na wzór stosunku, jaki ułożono pomiędzy Stanami Zjednoczonemi a Kubą.

W Ameryce północnej, Bryan, dwukrotny kandydat demokratów na prezydenta Stanów Zjednoczonych, stracił podobno zupełnie kredyt polityczny. Wypiera go się własne jego stronnictwo. Mianowicie konwent narodowy demokratów stanu Ohio potępił wniosek, postawiony przez jednego z przyjaciół Bryana, a to 944 głosami przeciw 6. Wniosek ten tyczył się podtrzymywania waluty złota, którą demokraci stanu Ohio, zdeklarowani przyjaciele waluty srebra, konsekwentnie a namiętnie zwalczają. Od czasu ostatnich wyborów prezydyalnych, które wypadły ponownie na korzyść Mac Kinleya, demokraci zamanifestowali niechętne swe stanowisko co do doktryn Bryana już po raz wtóry. Demokraci w stanie Ohio odrzucając wspomniany wniosek przeważającą większością głosów, wygwizdali nadto imię Bryana, podarli portret jego i podeptali.

Ludność Chin podług ogłoszeń pewnego chińskiego pisma ma obecnie wynosić 383,253.000, a zatem więcej jak ludność całej Europy, gdyż ta miała w r. 1890 tylko 357,000.000 ludności.

Przybyły w powrocie z Pekinu do Paryża były poseł francuski, Stefan Pichon, wyraził zdanie, że dalszych zaburzeń w Chinach przez dłuższy czas nie będzie, jeżeli mocarstwa pozostawią tam dość silne załogi. Rząd chiński wynagrodził już straty, poniesione przez misye katolickie. Dwór cesarski powróci w jesieni z pewnością do Pekinu. Pichon oświadczył także w rozmowie: Dwa mocarstwa, Anglia i Stany Zjednoczone, dążą do zniesienia ceł wewnętrznych (likinu) w Chinach, inne mocarstwa chcą uniknąć tak gruntownego przeobrażenia stosunków ekonomicznych w tem państwie. Anglia jest wciąż jeszcze mocarstwem dominującem, wszakże Niemcy, Ameryka i Japonia poczyniły olbrzymie postępy w owładnięciu ekonomicznem Chin.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Ischl, 31 lipca. Wczoraj po południu odbył się pogrzeb profesora Widerhofera przy bardzo licznym udziale ludności i kuracyuszy. Po pokropieniu zwłok w domu żałoby udał się pochód żałobny, za którym postępowali członkowie rady gminnej, komisyi zdrojowej, urzędnicy i t. d. do kościoła parafialnego, gdzie przybył Najj. Pan wraz z bawiącymi tu Członkami Najw. Domu. W kościele pobłogosławił zwłoki biskup Mayer, poczem Najj. Pan i Najd. Arcyksiążęta wrócili do willi Cesarskiej. Następnie kondukt żałobny podążył na dworzec, a zwłoki odwieziono do Wiednia.

Wiedeń, 31 lipca. Rozkaz dzienny do admiralicyi ogłasza telegram Najj. Pana do komendanta austro-węgierskiej eskadry w Azyi wschodniej hr. Montecuccoli, w którym Monarcha z okazyi powrotu eskadry do Europy wyraża jej za waleczną działalność w Azyi wschodniej podziękowanie i powinszowanie.

Wiedeń, 31 lipca. Przybył tu w powrocie ze Szwajcaryi P. Namiestnik hr. Leon Piniński.

Capo d'Istria, 31 lipca. W sejmie odczytał Marszałek oświadczenie mniejszości tej treści: „Członkowie mniejszości ponownie zjawiają się w sejmie, ponieważ zwołanie sejmu w tryesteńskiej gazecie urzędowej pojawiło się także w języku słoweńskim i kroackim, a mniejszość upatruje w tem uznanie równouprawnienia tych języków z językiem włoskim." Gdy podczas rozprawy nad projektem w sprawie stosunków prawnych nauczycieli ludowych, zabrał głos p. Spincic, wszczął się na galeryi zapełnionej przez Włochów hałas; z tego powodu opróżniono galerye. Podczas obrad nad przedłożeniem rządowem o przeniesieniu sejmu z Parenzo do Poli wniósł p. Laginia, ażeby sprawę tę przekazano Radzie państwa. Gdy wniosek Laginii odczytano w tłómaczeniu włoskiem zauważył on, że tłómaczenie jest błędne i przekręca jego myśl, oraz oświadczył, że powinno się było wniosek jego odczytać w języku kroackim.

Publiczność włoska, która tymczasem znowu zjawiła się była na galeryi, zaprotestowała gwałtownie przeciwko słowom p. Laginii. W obec tego posłowie słowiańskiej mniejszości opuścili salę, poczem posiedzenie zamknięto z powodu braku kompletu.

Poznań, 31 lipca. *(Tel. pryw.)* W niedzielę odbył się w sprawie języka polskiego wiec parafialny w Gołuchowie. Po zagajeniu przez p. Szumana z Gołuchowa, wybrano przewodniczącym proboszcza ks. Jeżewskiego. — Pierwszy zabrał głos p. Grabski przypominając, jak rząd pruski postępuje z konstytucyjnemi prawami Polaków; mowca kładł nacisk na wyrugowanie języka polskiego ze szkół. Następny mowca p. Szuman przedstawiał, jak ważną jest dla dzieci poskich nauka języka ojczystego i zachęcał do przystępowania do założonego w Pleszewie na wiecu „Towarzystwa samopomocy", którego celem jest rozpowszechnianie książek i elementarzów polskich i czuwanie nad nauką języka polskiego w każdym domu polskim. Po zreasumowaniu przez przewodniczącego przebiegu wiecu, wiec zamknięto.

Poznań, 31 lipca. *(Tel. pryw.)* Proces z powodu zajść w Gostyniu odbędzie się dnia 3 września przed Izbą karną w Lesznie. — Oskarżonych jest 7 osób.

Neapol, 31 lipca. W ciągu dnia wczorajszego nastąpił u Crispiego dalszy upadek sił; kilka razy powtarzały się ataki osłabienia serca.

Neapol, 31 lipca. Wydany dziś rano biuletyn informuje, że Crispi przepędził noc niespokojnie. Stan sił i czynności serca są słabe.

Rzym, 31 lipca. Tutejsze dzienniki donoszą, że minister skarbu poda się do dymisyi.

Cetynia, 31 lipca. Z powodu rocznicy śmierci króla Humberta odbyło się w tutejszej cerkwi uroczyste *requiem*.

Paryż, 31 lipca. *Agencya Havasa* stwierdza, ze ani do prezydyum ministerstwa, ani do ministerstwa spraw zagranicznych lub marynarki nie nadeszła podana przez niektóre dzienniki wiadomość, jakoby eskadra niemiecka pod przewodnictwem ks. Henryka pruskiego miała przybyć do portu w Brest. Przypuszczają, że eskadra niemiecka wyszle tylko jeden okręt do Brest, celem odebrania poczty, nadeszłej dla ks. Henryka.

Paryż, 31 lipca. Prezydent Loubet przyjął wczoraj przed południem na pożegnalnej audyencyi poselstwo marokkańskie, które wyjeżdża jutro do Petersburga.

Bruksela, 31 lipca. W Izbie deputowanych poseł liberalny Bugl uczynił wczoraj wniosek, aby ze względu na zbyt mały komplet odroczyć posiedzenie do czwartku. Prezydent oświadczył, że nie podda tego wniosku pod głosowanie. To wywołało protesty na ławach posłów liberalnych i socyalistycznych. Powstała ogromna wrzawa; posłowie stukali pulpitami, jeden z socyalistów zaczął spiewać Marsyliankę.

Socyaliści hałasowali coraz bardziej, tak, że niepodobna było mowców zrozumieć; wobec tego posiedzenie zamknięto. Na prośbę prezydenta zażądał minister sprawiedliwości wdania się sądów w tę sprawę. Po zamknięciu posiedzenia zjawił się w gmachu Izby dep. prokurator państwa i wysłuchał skargi prezydenta na socyalistów Turnemont i Langendonck; mają oni być ścigani za pogróżki i obelgi.

Oestersund (w Szwecyi), 31 lipca. Z powodu wielkiego deszczu, który spadł na objęty pożarem obszar lasów oesterjemtlandzkich, pożar znacznie się zmniejszył. Dotychczas spaliło się 2100 hektarów lasu. Blisko dwa tysiące żołnierzy zajętych jest gaszeniem ognia.

Lulea (w Szwecyi), 31 lipca. Od tygodnia sroży się w gminie Jockmock wielki pożar lasów, który zniszczył dotychczas las na przestrzeni 2 mil kwadratowych. Wojsko zajęte jest zlokalizowaniem pożaru.

Londyn, 31 lipca. Jak donoszą z Pittsburga strejkujący robotnicy z fabryk stali nie są zadowoleni z propozycyj pracodawców.

Londyn, 31 lipca. W Izbie gmin podczas interpelacyi Redmonda w sprawie irlandzkiego sądownictwa, zawołał depuptowany O-hee: „Dopókiż jeszcze mamy znosić łotrostwo w sądownictwie." Na wniosek Balfoura uchwalono 258 głosami przeciw 50 wykluczyć dep. Oshee z posiedzenia.

Bill w sprawie szkolnictwa przyjęto w trzeciem czytaniu 200 głosami przeciw 142.

Londyn, 31 lipca. Jak donosi *Morning Post* z Tangeru, Kaid El Mehedi, który niedawno bawił w Londynie i Berlinie jako spe cyalny wysłannik sułtana marokkańskiego, zaraz po powrocie został aresztowany. Jako powód uwięzienia podają, że sułtan jest zirytowany przesadnemi koncesyami, jakie Kaid El Mehedi przyznał Anglii podczas pobytu swego w Londynie, tudzież rozrzutnością poselstwa w Europie.

Nowy Jork, 31 lipca. Tygodniowe sprawozdanie biura meteorologicznego donosi: przez większą część ubiegłego tygodnia trwał jeszcze silny upał w środkowych stanach. W ostatnich 3 dniach temperatura obniżyła się, a w wielu okolicach spadł deszcz. W stanie Mississipi i w dolinie rzeki Missouri panuje natomiast i nadal posucha. Jeszcze bardziej poważną jest sytuacya w dolinie Ohio i w stanie Tennessee, gdzie również dotychczas nie było deszczu.

San Francisco, 31 lipca. Zjednoczenie robotników portowych zarządziło ogólny strejk, w skutek czego wczoraj nie mogły być naładowane okręty.

---

† Dezydery Szilagyi.

Budapeszt, 31 lipca. Były minister i prezydent Izby deputowanych sejmu węgierskiego, jedna z najwybitniejszych osobistości politycznych dzisiejszych Węgier Dezydery Szilagyi zmarł nagle tej nocy. Zmarły dopiero wczoraj popołudniu powrócił z Karlsbadu do Budapesztu. Po kolacyi udał się do swego pokoju i drzwi zamknął. Dziś rano znaleziono drzwi zamknięte. Po otworzeniu ich przekonano się, że Szilagyi już nie żyje.

Budapeszt, 31 lipca. Zgon Szilagyiego wywołuje w całem mieście wielkie współczucie. Przed pomieszkaniem zmarłego gromadzą się tłumy publiczności; policya utrzymuje porządek. Prezydenta ministrów Szella zawiadomiono telegraficznie o zgonie Szilagyiego, poczem Szell wyjechał z Ratot natychmiast do Budapesztu. Z kasyna narodowego, ministerstwa sprawiedliwości, Sejmu węgierskiego, i innych gmachów publicznych powiewają żałobne chorągwie. Szilagyi wrócił wczoraj po południu z Karlsbadu i udał się powozem z dworca do mieszkania. Polecił następnie służącemu, aby mu zapakował kufry, bo zamierza nazajutrz (t. j. dziś), udać się w Tatry. Powiedział, że czuje się nieco zmęczony. Przed pójściem na spoczynek powiedział służącemu, żeby go, gdy sam jutro rano nie zadzwoni, obudził, jednak nie przed 8 rano. Dziś rano służący czekał do 8, gdy dzwonek się nie odzywał, zapukał do drzwi, nie otrzymał atoli żadnej odpowiedzi. Otworzono więc drzwi przy pomocy ślusarza; wchodzącym przedstawił się przerażający widok. Szilagyi leżał nieżywy na ziemi obok łóżka. Lekarze, którzy natychmiast przybyli, stwierdzili śmierć w skutek udaru mózgowego. Szilagyi umarł jeszcze prawdopodobnie koło północy. Przybyli natychmiast także b. minister Weckerle i minister handlu Hegedues, który rozpłakał się na widok zwłok swego przyjaciela. Zwłoki wystawiono w pomieszkaniu, aż do przybycia Szella, który zarządzi wystawienie zwłok w jednym z gmachów publicznych i wyda zarządzenia co do pogrzebu.

Wypadki w Chinach.

Algier, 31 lipca. Hr. Waldersee wysiadł wczoraj po południu na ląd. Żołnierze marynarki i żuawi tworzyli straż honorową. Przed główną komendą przedstawił hr. Walderseemu zastępca głównodowodzącego generała, korpus oficerski. Hr. Waldersee dziękował w przemówieniu za serdeczne przyjęcie i wskazał na dobre stosunki, jakie panowały w Chinach między francuskimi a niemieckimi żołnierzami. Dziś pojedzie hr. Waldersee na okręcie „Gera" dalej i przybędzie 7 sierpnia do Cuxhafen.

Pekin, 31 lipca. Ogłoszony tu edykt cesarza chińskiego zarządza reorganizacyę urzędu spraw zagranicznych w duchu życzeń mocarstw.

Podbój Transvaalu.

Londyn, 31 lipca. Kitchener donosi z Pretoryi: Gillert Hamilton zaszedł z nienacka obóz Potgietera pod Wolmanan; zdobył wszystkie wozy; 21 Boerów poległo. — Bruce Hamilton zaskoczył oddział boerski pod dowództwem Myburga pod Dossiesport i wziął 23 Boerów do niewoli, w tej liczbie Myburga, niebezpiecznie zranionego.

Londyn, 31 lipca. Lord Kitchener donosi z Pretoryi, że 18 i 19 pułkowi huzarów udało się zabrać Boerom wielkie działo, wiele wozów oraz 32 jeńców.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31go lipca 1901. — Giełda poranna *(Vorbörse)*. Godzina 10 minut 30. Marki 117·30, Renta majowa 99·05, Węgierska renta koronowa 93·—, Akcye austryac. Zakładu kredytowego 631·—, Akcye węg. Zakładu kredytowego 637·—, Akcye Anglobanku 269·50, Akcye Unionbanku 531·—. Akcye Bankvereinu 430·—, Akcye Länderbanku 402·—, Akcye Kolei państwowych 632·50, Lombardy 90·—. Akcye Kolei Elbethal 481·—, Akcye Fabryki broni —·—.

Wiedeń, 31go lipca 1901. — Giełda południowa *(Mittagsbörse)*. Godz. 12 min. 30. Marki 117·33, Renta majowa 99·05, Węgierska renta koronowa 92·90, Akcye austr. Zakładu kredytowego 631·50, Akcye węg. Zakładu kredytowego 639·—, Akcye Anglobanku 270·—, Akcye Unionbanku 531·—. Akcye Bankvereinu 439·—, Akcye Länderbanku 403·—, Akcye Kolei państw. 633·50, Lombardy 89·50, Akcye kolei Elbethal 481·—, Akcye Fabryki broni —·—. Akcye tytoniowe —·—, Akcye Alpiny 416·50. Akcye Rima Muranyi 438·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1600·—, Losy tureckie 99·50, Ruble 253·75, 20-Franki —·—, Tramway —·—.

Usposobienie: spokojne.

Wiedeń, 31go lipca 1901. — Zamknięcie giełdy *(Schlusscource)*. Godz. 2 min. 30. Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 630·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 639·—, Akcye Anglobanku 270·—, Akcye Unionbanku 536·—, Akcye Länderbanku 403·—, Akcye Bankvereinu 439·50, Akcye Bodencredit 858·—, Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego —·—, Akcye Kolei państwowych 632·50, Akcye Kolei Południowej 89·50, Akcye Tramway *A)* 231·—, Akcye Tramway *B)* 229·—, Akcye Kolei Elbethal 481·50, Akcye Kolei Północnej 5840·—, Akcye Kolei Czerniowieckiej 528·—, Akcye Alpiny 416·—, Akcye Rima Muranyi 439·50, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1600·—, Akcye Fabryki broni 265·—, Akcye Tureckie tytoniowe 278·—. Obligacye węgierskiej indemnizacyi 92·15, Renta majowa 99·05, Austryacka Renta koronowa 95·70, Węgierska Renta koron. 92·95, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 91·20, 4 prc. Listy Banku krajowego 92·—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 99·60, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 89·50, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97·25, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109·—, 4-prc. Galic. Obligacye propinacyjne 96·50. — 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 92·—. Gal. pożyczka miasta Lwowa 87·75, Losy tureckie 99·—, Marki 117·30, Ruble 252·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

Nadesłane.

Przyjechali do Lwowa

dnia 31 lipca 1901.

HOTEL GEORGE.

PO. H. hr. Stecki z Podola ross., J. hr. Mycielski z Przeworska, F. hr. Poletyło z Łopatyna, W. Skibniewski z Ulicka, St. Moysa z Rudnik, St. Konopka z Głogoszowa, B. Wyrzekowski z Zagórza W. Matkowski z Krakowa.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych,

obowiązujący z dniem 15. lipca 1901 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest podług czasu środkowo-europejskiego).

przyjeżdżają do Lwowa [dworzec główny]

Pociągi posp. o godzinie	Pociągi osob. o godzinie	
12·15		Z Czerniowiec, Itzkan, Constancy, Bukaresztu.
2·31		Z Krakowa, Orłowa, N. Sącza, Tarnowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Rzeszowa, Berlina, Wrocławia, Warszawy i Wiednia.
	3·35	Z Podwołoczysk, Tarnopola, Grzymałowa.
	6·10	Z Krakowa, Berlina, Warszawy, Wiednia, Tarnowa, Rzeszowa, Rymanowa, Sanoka, Przemyśla.
	6·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
	6·46	Z Brzuchowic (codziennie od 16/5 do 15/9 włącznie).
	7·45	Z Janowa.
	8·00	Z Tarnopola (Krasnego, Brodów).
	8·10	Z Ławocznego, Stryja, Chyrowa, Sanoka, Kałusza i Pesztu.
	8·15	Z Sokala i Rawy ruskiej.
	8·50	Z Krakowa, Zagórza, Łupkowa, Przemyśla, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Orłowa od 15/6 do 15/9, Tarnowa, Pesztu.
	11·45	Z Rzeszowa, (Lubaczowa, Jarosławia, Sambora i Przemyśla).
	11·55	Z Stanisławowa, (Köresmező, Potutor, Chodorowa).
	12·55	Z Janowa.
	1·10	Z Skolego, Stryja, Kałusza, Chyrowa, (Ławocznego od 1/6 do 15/9)
1.35		Z Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Tarnowa, Rzeszowa, Rozwadowa, Przeworska, Sanoka, Chabówki i Zakopanego.
1·45		Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Gałacu, Jass, Husiatyna i Stanisławowa.
2·35		Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola i Brodów.
	3·14	Z Brzuchowic (od 16/5 do 15/9 w niedziele i święta).
	4·40	Z Sambora, Borysławia, Drohobycza, Stryja.
	5·35	Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Grzymałowa, Kozowy, Brodów.
	5·40	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa.
	5·50	Z Krakowa, Berlina, Wrocławia, Wiednia, Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Sambora, Chyrowa.
	6·00	Z Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
	7·36	Z Brzuchowic, (od 16/5 do 15/9 w niedzielę i święta).
8.40		Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Tarnowa, Lubaczoczowa, Sanoka, Pesztu, Przemyśla, Orłowa (od 1/7 do 15/9).
	8·50	Z Brzuchowic (od 16/5 do 15/9 codziennie).
	9·00	Z Janowa (od 1/5 do 15/9 w niedziele i święta).
	9·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Husiatyna, Potutor, Köresmező.
	9·41	Z Janowa (codziennie od 1/5 do 30/9).
	9·50	Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy, Tarnowa, Jasła, Przeworska i Rozwadowa.
	10·20	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.
	10·50	Z Ławocznego, Pesztu, Chyrowa, Kałusza, Borysławia.

na dworzec „Podzamcze“

Pociągi posp. o godzinie	Pociągi osob. o godzinie	
	3·12	Z Podwołoczysk, Grzymałowa, Tarnopola.
	7·40	Z Tarnopola i Brodów.
2·20		Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Grzymałowa i Brodow.
	5·11	„ „ „ „ Zaleszczyk, Kopyczyniec, Podwysokiego i Brodów.
	10·02	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy. Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.

odjeżdżają ze Lwowa [dworca głównego]

Pociągi posp. o godzinie	Pociągi osob. o godzinie	
12·45		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Rozwadowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Orłowa.
2·51		Do Itzkan, Czerniowiec, Stanisławowa, Bukaresztu, Constancy.
	4·15	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sambora.
	5·45	Do Brzuchowic, (od 16/5 do 15/9 codziennie).
	6·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Podwysokiego, Potutor.
	6·30	Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec.
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Borysławia.
8·30		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Lubaczowa, Orłowa, Chabówki, Zakopanego (od 1/5 do 30/9).
	8.40	Do Krakowa, Bogumina, Warszawy, Chyrowa, Przeworska, Rozwadowa, Tarnowa, Stróże, a od 15/6 do 15/9 włącznie, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza i Jasła.
	9·00	Do Skolego, Chyrowa, Kałusza, (do Ławocznego od 1/6 do 15/9)
	9·15	Do Janowa.
	9·25	Do Podwołoczysk, Brodów, Grzymałowa, Kozowy.
	10·20	Do Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
	10·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Potutor.
	1·25	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 w niedziele i święta).
1 55		Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Brodów), Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
	2·15	Do Brzuchowic (od 16/5 do 15/9 w niedziele i święta).
2·40		Do Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
2·55		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Jasła, Chabówki, Zakopanego.
	3·05	Do Stryja, Drohobycza, Borysławia, Sambora i Chyrowa (do Skolego tylko od 1/5 do 30/9).
	3·15	Do Janowa (codziennie od 1/5 do 30/9).
	3·26	Do Brzuchowic (codziennie od 16/5 do 15/9).
	3·30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Przemyśla, Lubaczowa, Jarosławia
	6·10	Do Stanisławowa.
	6·20	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Orłowa (od 15/6 do 15/9), Tarnowa, Chyrowa, Mező Laborcza i Pesztu.
	6·30	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 w dnie powszednie, od 16/9 do 30/4 1902 codziennie).
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Chyrowa, Kałusza
	7·10	Do Tarnopola i Brodów.
	7·25	Do Sokala i Rawy ruskiej.
	7·52	Do Brzuchowic (od 16/5 do 15/9 w niedziele i święta).
	9·30	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 w niedziele i święta).
	10·30	Do Czerniowiec, Itzkan.
	11·00	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Przeworska, Rozwadowa, Rzeszowa, Orłowa, Tarnowa, Chyrowa, Rymanowa, Iwonicza, Chabówki, Zakopanego i Wieliczki.
	11·10	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Grzymałowa, Zaleszczyk i Podwysokiego.

z dworca „Podzamcze“

Pociągi posp. o godzinie	Pociągi osob. o godzinie	
	6·43	Do Podwołoczysk, Brodów, Kijowa, Odessy, Kopyczyniec
	9·42	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec i Zaleszczyk. Grzymałowa, Kozowy.
2.08		Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa, Kijowa i Odessy.
	7·32	Do Tarnopola i Brodów.
	11·32	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Podwysokiego i Grzymałowa.

Uwaga: Pora nocna jest oznaczoną ramkami. Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. W mieście wydają bilety jazdy: „Zwykłe bilety Ajencya dzienników J. St. Sokołowski w pasażu Hausmanna l. 9 od 7-mej rano do 8-mej godziny wieczorem, zaś zwykłe i wszelkiego innego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. biuro informacyjne c. k. kolei państwowych (ulica Krasickich l. 5, w podwórzu, schody II. drzwi Nr. 52) w godzinach urzędowych (8—3, w święta 9—12“).

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 31. lipca 1901.

	płacą walutą K.	h.	żądają koron. K.	h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 k.) Ex dividende 20 kor.	530	—	550	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 k.)	350	—	358	—
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk. (400 koron)	424	—	431	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 k.)	525	—	535	—
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	—	150	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	400	—	410	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 k.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 K.				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10%	109	50	—	—
„ „ „ 4½% „ los. w 50 l.	97	30	98	—
„ „ 4% „ „ 60 l. po 200 K.	89	70	90	40
„ kraj. 4½% w. a. los w 51 l.	99	30	100	—
„ „ 4% w. a. los w 57 l.	92	—	92	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	93	30	94	—
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los w 41½ lat	93	50	94	20
4% los. w 56 lat	91	—	91	70
III. Obligi za 100 K.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	96	—	96	70
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	101	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2em.)	101	70	102	40
„ „ „ 4½% (3em.)	98	70	99	40
Komunalne banku kr. (4em.) 4%	92	30	93	—
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 k.	92	--	92	70
Pożyczki kraj. 6% wa. z r. 1873	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	92	—	92	70
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 k.	87	30	88	—
„ „ „ 4½% „ 200 k.	97	—	97	70
IV. Losy.				
Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.)	73	—	78	—
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 k.)	—	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	17	11	35
20 frankówka	18	90	19	15
100 rubli rosyjskich srebrnych	250	—	254	—
100 rubli rosyjskich papierowych	252	50	254	—
100 marek niemieckich	117	20	117	60

bez kuponu bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. lipca 1901.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	99.05	99.25
luty-sierpień	99.05	99.25
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	99.—	99.20
kwiecień-październik	99.—	99.20
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	184.—	185.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	140.—	141.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	171.—	171.—
„ „ 1864 po 100 zł.	207.50	209.50
„ „ 1864 po 50 zł.	207.50	209.50
Listy zast. domen. paust. 120 zł. 5 pr.	298.—	298 75
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	118.35	118.55
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	95.70	95.90
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	95.25	96.25
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	115.—	116.—
Kol. za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	494.—	500.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	120.60	121.60
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	95.15	96.15
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	428.—	429.—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	98.65	99.65
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	98.—	98.50
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	93.40	94.40
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	95.—	96.—
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	93 50	94.50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	117.50	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	118.40	118.60
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	93.05	93.25
Węg. oblig. prop. za 100 zł. 4½ pr.	99.80	100.80
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	144.25	145.25
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	173 —	174 —
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	173.—	174.—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	93.30	94.30
Węgier za 100 zł. 4 pr.	92.30	93.30
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr.	257.25	258.—
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	105.—	106.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	91.75	106 —
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	102.25	103.—
Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	91.50	92.50
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	96.10	97.10
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	87.25	88.25
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Pożycz. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	80.—	83.—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	98.50	99.50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	94.25	95.25
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	252.—	254.—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	246.75	248.75
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.—	104.—
„ „ „ „ los 4 pr.	93.—	93.50
Gal. akc. ban. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.70	110.15
„ „ „ „ los. 50 lat 4½ pr.	97.25	98 25
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 kor. 4 pr.	89.50	90.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat.	91.—	91.40
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat.	94.—	94.50
„ „ „ „ 4 pr. stare	94.—	94.50
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	—.—	—.—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	99 20	100.—
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emisya 5 pr.	101.80	102.50
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	98.75	99.50
Banku kraj. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	92.—	93.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	99.—	100.—
„ „ „ 50 lat los 4 pr.	99.—	100.—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	106.—	106.50
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	108 50	109.—
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	98.—	98 80
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	99.20	100.20
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	98.—	99.—
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	98.—	99.—
Lolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	86.—	86.60
Kolej. Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	93.50	94.40
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	105.10	106.—
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	105.—	105.50
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	93.50	94.50
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	16.25	17.25
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	388.50	390.50
Clary 40 zł. mk.	144.—	146.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	83.—	87.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	73 50	75.50
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	60.—	62.—
Palffy 40 zł. mk.	158.—	162.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	48.—	49.—
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	25.—	26.—
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	58.—	62.—
Salma 40 zł. mk.	200.—	205.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	78.—	81.—
St Genois 40 zł. mk.	234.—	[illegible]
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Tryestu 50 zł. 4 pr.	175.—	—.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-austr. 240 kor.	268.75	269.75
Peszt. banku handl. 500 zł.	2425.—	2435.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	—.—	—.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	630.—	633.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	512.—	514.—
Galic. banku hipotecz. 200 zł.	530.—	541.—
„ „ dla handlu i przem. 200 zł.	355.—	365.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	402.—	403.—
„ Austro-węg. 1400 k.	1650.—	1655.—
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	530.—	533.—
Czesk. banku związk. 100 zł.	260.50	261.50
Zivnosteńska banka 100 zł.	266.50	267.—
L. Akcye Przedsiębiorstw transportow.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	—.—	400.—
„ „ „ akcye zakład 200 zł.	334.—	340.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	5830.—	5850.—
Kołomyj. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	530.—	534.—
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	95.—	96.—
„ węg. galicyj. I. 200 zł.	416.—	420.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	786.—	790.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	747.—	749.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	880.—	890.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	406.25	407.25
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1593.—	1601.—
Schodnicy 500 kor.	1255.—	1265.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	430.—	432.—
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.32½	117.50
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	239.60	239.80
Paryż za 100 franków	95.05	95.20
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117 40	117 65
Włoskie banki	90 90	91.10
Francuskie banki	95 05	95 20
Szwajcarskie banki	95.05	95.20
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.33	11.37
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.02	19.04
20-markówka	23.46	23.54
Rosyjski półimperiał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117.35	117.50
Włoskie banknoty za 100 lir.	90.90	91.10
Ruble	2.53	2.53¾

Licytacye.

L. 67.761/70.338. [6369 3—3]

OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościńce państwowe w Bocheńskim okręgu budowniczym w latach 1902, 1903 i 1904, odbędzie się dnia 8. sierpnia 1901 w c. k. Starostwie w Bochni licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne szutru w roku 1902 dostawić się mającego wynoszą: za 1740 m³ w kwocie 7199 kor. 20 hal.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyż oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 1 kor. i we wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami tj. w koronach i halerzach.

Oferent winien na blankiecie na właściwem miejscu podać nazwę kamieniołomu lub szutrowiska i ofiarowaną cenę jednostkową bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mają na każdy kamieniołom lub szutrowisko osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów lub szutrowisk, wtedy podać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamieniołomu lub szutrowiska osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytacyę zwrócone, zaś po terminie licytacyi nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 13. lipca 1901.

L. cz. E. III. 2606/00 (7) [5593 3—3]

Na żądanie galic. kasy oszczędności, zastąpionej przez adw. dra Dąbrowskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 3. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w sali licytacyjnej Nr. VI., licytacya realności pod lkon. 78¾, objętej wyk. hip. l. 63/II. ks. gr. m. Lwowa, położonej przy ul. Gródeckiej l. 43 we Lwowie, wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanów, drzew, drzwi, okien, kluczy i t. p.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona wraz z przynależnościami i po straceniu pozostać mającej przy hipotece służebności na 73.856 kor.

Najniższa cena wynosi 38174 kor. 85 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział III.

Lwów, dnia 30. maja 1901.

L. cz. E. V. 21/00 (14) [6361 3—3]

Dnia 7. sierpnia 1901 o godz. 8 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego relicytacya ¼ części realności objętej wyk. hip. l. 728/II. ks. gr. gm. kat. Śniatyn z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 6181 kor. 60 hal.

Wyż rzeczona nieruchomość na powyższym terminie za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Śniatyn, dnia 15. lipca 1901.

L. cz. E. 359/1 (6) [6241 3—3]

Na żądanie Towarzystwa Zaliczkowego i Ochrony własności ziemskiej w Limanowy, odbędzie się dnia 2. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Limanowy, licytacya całej realności lwh. 35 i połowy realności lwh. 14 gm. Gruszów, dłużników Jędrzeja i Maryi Kaletów własnych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości powyższe są ocenione na 5824 kor., przynależności zaś na 172 kor.

Najniższa cena wynosi 3997 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do powyższych nieruchomości przejrzeć można w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, 25. czerwca 1901.

L. cz. E. 180/1 (6) [6366 3—3]

Na żądanie p. Majera Feuersteina w Husiatynie, odbędzie się dnia 8. sierpnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I. w sali rozpraw, licytacya 1/6 części realności objętej wyk. hip. l. 581 ks. gr. gm. kat. Sokołów, wraz z przynależnościami.

Jedna szósta część powyższej nieruchomości, wystawionej na licytacyę, jest oceniona na 403 kor. 32 hal., przynależności zaś na 70 kor.

Najniższa cena wynosi 315 kor. 55 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Przedłożone przez wierzyciela podaniem de praes. 3. czerwca 1901 E. 180/1 (5), warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Wiśniowczyk, dnia 10. czerwca 1901.

L. cz. E. 446/1 (6) [6337 3—3]

Na żądanie Jana i Wincenty Wosmeków, zastąpionych przez adw. dra Godlewskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 16. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Winnikach, licytacya realności miejskiej pod lk. 185 w Winnikach położonej lwh. 330 ks. gr. gm. kat. Winniki objętej, Izaka Krima własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 7025 kor.

Najniższa cena wynosi 3512 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Winniki, dnia 12. lipca 1901.

L. cz. E. 494/1 (4) [5963 3—3]

Na żądanie Macieja Majkrzaka w Konelowej, odbędzie się dnia 2. września 1901 o godz. 11 przed południem, w sądzie w Limanowy, w biurze Nr. 5, licytacya połowy realności lwh. 66 gm. kat. Słopnice królewskie, Agnieszki Wikarowej własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1269 kor. 71 hal.

Najniższa cena wynosi 847 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, 29. czerwca 1901.

L. cz. E. 1221/1 (4) [6362 2—3]

Dnia 21. sierpnia 1901 o godz. 8 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego licytacya realności objętej wyk. hip. l. 150 ks. gr. gm. kat. Stecowa, z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 454 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 303 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Śniatyn, dnia 19. lipca 1901.

L. cz. E. 675/1 (6) [6356 2—3]

Dnia 29. sierpnia 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 9 sądu tutejszego licytacya realności lwh. 203 ks. gr. gm. kat. Brody objętej, pod l. sp. 262 położonej.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 700 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Brody, dnia 15. lipca 1901.

L. cz. E. 282/1 (3) [6392 2—2]

Dnia 23. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacya 5/7 z 3/8 części realności lwh. 257 gm. Przewrotne objętych, a Szymona Zumdy młodszego i Pawła Fracza własnych, oraz 61/224 części realności lwh. 568 gm. Przewrotne objętych, a Szymona Żumdy młodszego własnych, wraz z przynależnościami, składającemi się z pary koni, dwóch krów, dwóch cieląt, dwóch pługów i brony.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione na 94? kor. 85 hal., przynależności zaś na 229 kor.

Najniższa cena wynosi 785 kor. 90 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Głogów, dnia 1. lipca 1901.

L. cz. E. 298/1 (5) [6391 2—3]

Na żądanie p. Dawida Schüssla, kupca w Żabiu, odbędzie się dnia 26. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacya realności wyk. hip. l. 818 ks. gr. gm. Żabie, składającej się z parc. bud. lkat. 708 (chata) i grunt. lkat. 4482 rola, 4483 rola i 4484/2 łąka.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 640 kor.

Najniższa cena wynosi 426 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samych nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, lub w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Żabie, dnia 15. lipca 1901.

L. cz. E. 623/99 (8) [6358 2—3]

Na żądanie Izaaka Händla, odbędzie się dnia 2. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacya niewydzielonej połowy realności lwh. 181 i całej realności lwh. 212 gm. Romanówka objętych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione na 360 kor., wedle protokołu ocenienia z 24. marca 1900 E. 623/99 (4).

Najniższa cena wynosi za połowę realności lwh. 181 kwotę 66 kor. 66 hal., a za realność lwh. 212 kwotę 173 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Budzanów, dnia 9. lipca 1901.

L. 2059 [6372 2—3]

OGŁOSZENIE.

W c. k. fabryce tytoniu w Jagielnicy odbędzie się dnia 26. sierpnia b. r. godz. 10 przed południem licytacya za pomocą pisemnych ofert, w celu zabezpieczenia dostawy 250 m³ drzewa opałowego, 1500 m. łat, 370 m brusów i 11.300 m desek różnych wymiarów na rok 1902. Zapotrzebowanie tych materyałów na rok 1903 może być w przybliżeniu tych samych ilościach przyjęte, co na rok 1902 i będzie dotyczącemu dostawcy po upływie roku 1902 podane.

Bliższe warunki przejrzeć można w c. k. fabryce tytoniu w Jagielnicy.

C. k. fabryka i zakup tytoniu.

Jagielnica, dnia 24. lipca 1901.

L. cz. E. 285/1 (5) [6401 1—2]

Dnia 2. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacya realności lwh. 128 i 2/4 części realności lwh. 158 gm. Nowawieś objętych, Sebastyana Kosika własnych.

Nieruchomość lwh. 128, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1317 kor. 50 hal., zaś 2/4 lwh. 158 na 419 kor.

Najniższa cena lwh. 128 wynosi 878 kor. 34 hal., zaś 2/4 lwh. 158 kwotę 279 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Głogów, 13. lipca 1901.

L. cz. E. 146/1 (5) [6408]

Na żądanie Salomona Rottenberga, odbędzie się dnia 13. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 w Rozwadowie, licytacya realności whl. 16, 409 i połowa realności lwh. 499 ks. gr. gm. kat. Chwałowice objętej.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione a mianowicie 1) realność lwh. 16 gm. Chwałowice na 5320 kor., 2) realność lwh. 409 tejże gminy na 600 kor., zaś ½ realności lwh. 499 gminy Chwałowice na 600 kor.

Najniższa cena wynosi odnośnie do realności ad 1) 3546 kor. 66 hal., ad 2) 400 kor., ad 3) 400 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta można przejrzeć w sądzie.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rozwadów, dnia 9. lipca 1901.

L. 38 [6410 1—3

KONKURS.

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowy szkoły w Tłumaczu o ośmnastu salach, ogłasza się licytacyę przez pisemne oferty, które wnosić należy na ręce Przewodniczącego c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tłumaczu najpóźniej do godz. 12-tej w południe 31. sierpnia 1901.

Cena wywołania wedle kosztorysu wynosi 107.000 kor.

Do ofert ostemplowanych należy dołączyć 10% ceny wywołania jako wadyum, tudzież deklaracyę, że oferentowi są znane wszelkie warunki dotyczące tej budowy i że oferent zobowiązuje się budowę ściśle wedle tychże wykonać.

Przedsiębiorstwo oddane będzie temu, kto prócz podania najkorzystniejszych warunków, na zaufanie zasługiwać będzie.

Plany, kosztorys i warunki budowy można oglądać co dnia w godzinach urzędowych, w biurze c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Z Komitetu budowy szkoły.
Tłumacz, dnia 24. lipca 1901.

L. cz. E. 113/1 (11) [6402]

Dnia 26. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się relicytacya 2/3 części realności lwh. 573 gm. Głogów objętych, a Mikołaja Staszkiewicza własnych.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 333 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi 166 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Głogów, 9. lipca 1901.

L. cz. E. 62/1 (6) [6376]

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 2. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 49 w Złoczowie, licytacya majętności tabul. Wiktorówka objętej lwh. 358 ks. gr. dla większych posiadłości przy sądzie obwodowym w Złoczowie prowadzonej, wraz z przynależnościami, składającemi się z domu mieszkalnego, budynku gospodarczego zawierającego w sobie oddziały, a mianowicie: mieszkanie dla ekonoma, kuchnię, spiżarkę, piwnicę, dwa pomieszkania dla parobków, stajnię dla koni i dwie stajnie dla bydła, dalej z drugiego budynku gospodarczego zawierającego w sobie chlew dla bezrogów, oddział kieratowy, wozownię i szpichlerz, nadto z dwóch stodół, drewutni i studni, wreszcie z inwentarza martwego i żywego, tudzież zasiewów w protokole opisania i ocenienia z dnia 27. czerwca 1901 l. cz. E. 62/1 (4) bliżej wyszczególnionemi.

Nieruchomość Wiktorówka, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną a to grunta i budynki mieszkalne i gospodarcze na 64.000 kor., przynależności zaś tj. inwentarz żywy i martwy i zasiewy na 9.227 kor.

Najniższa cena wynosi 48.818 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Złoczów, dnia 6. lipca 1901.

L. 76.154. [6413 1—3]

OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych na gościńcach państwowych w Nowosądeckim okręgu budowniczym w latach 1901 i 1902, odbędzie się dnia 14. sierpnia 1901 w c. k. Starostwie w Nowym Sączu licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne budowli wykonać się mające w roku 1901 wynoszą:

1) w sekc. drog. Nowy Sącz 7061 k. 61 h.
2) „ „ Ciężkowice 7604 „ 40 „
Razem 14666 k. 01 h.

Warunki przedsiębiorstwa jako to plany, kosztorysy, wykazy cen jednostkowych oraz ogólne i szczegółowy warunki budowy przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyż oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 1 kor. i we wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwem miejscu podać sekcyę drogową i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcyę drogową osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka sekcyj drogowych, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcyi drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnionych sekcyj drogowych.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytacyę zwrócone, zaś po terminie licytacyi nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 25. lipca 1901.

G. Zl. E. 491/1 (5) [6357 1—3]

Versteigerungsedict.

Am 3. September 1901 um 10 Uhr Vormittags findet bei hiesigem Gerichte Zimmer Nr. 5 die Versteigerung des Grundbuchskörpers Nr. 484 und 176 im Mogielnica gelegenen statt.

Das Grundbuchskörper Nr. 484 ist sammt Zubehör auf 6805 Kr. 80 hel. und das Grundbuchskörper Nr. 176 auf 1680 Kr. 80 hel. bewertet.

Das geringste Gebot beträgt bezüglich der ersten Realität 4537 Kr. 20 hel., der zweiten 1120 Kr. 53 hel.

Die Versteigerungsbedingungen und andere diesbezügliche Documente können bei hiesigem Gerichte Zimmer Nr. 5 eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht, Abtheilung I.
Budzanów, am 15. Juli 1901.

L. cz. E. 1073/00 (6) [5728]

Na żądanie Antoniego i Olgi Lewandowskich w Radymnie, odbędzie się dnia 4. września 1901 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacya realności lwh. 276 gm. Radymno, z przynależnościami.

Dom z przynależnościami oceniono na 570 kor., rolę na 2240 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1873 kor. 32 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radymno, dnia 26. czerwca 1901.

L. cz. E. 402/1 (6) [5970 1—3]

Dnia 4. września 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. III. w sądzie tutejszym licytacya połowy realności lwh. 18 ks. gr. gm. Daszówka objętej.

Nieruchomość ta jest ocenioną na kwotę 2238 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi kwotę 1492 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lu ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ustrzyki, dnia 12. lipca 1901.

L. cz. E. 16/1 (3) [6221 1—3]

Dnia 3. września 1901 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 w Muszynie, licytacya a) 3/6 części realności lwh. 289, b) całej posiadłości gruntowej lwh. 290, c) połowy posiadłości lwh. 292 ks. gr. gm. Muszyna objętych, dłużnika Piotra Kałuckiego własnych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytacyę, są ocenione na 1595 kor.

Najniższa oferta wynosi ad a) 379 kor., wadyum 65 kor. 50 hal., ad b) 614 kor., wadyum 92 kor., ad c) 14 kor., wadyum 2 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Muszyna, dnia 1. czerwca 1901.

L. cz. E. 121/00 (24) [6312]

Dnia 3. września 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. I. sądu tutejszego licytacya a) ciała hip. wyk. hip. 5 ks. gr. gm. Kupiczwola, b) 2/5 niewydzielonych części ciała hip. wyk. hip. 196 ks. gr. gm. kat Kupiczwola, Ozyasza Bergera własnych.

Nieruchomości powyższe oceniono a to: ad a) na kwotę 3342 kor. 32 hal., ad b) na kwotę 489 kor. 63 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) kwotę 2228 kor. 22 hal., ad b) kwotę 326 kor. 42 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Mosty wielkie, dnia 30. czerwca 1901.

Konkursa.

L. 19.781 [6370 2—3]

Ogłoszenie konkursu.

C. k. Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs w celu pozyskania odpowiedniej siły nauczycielskiej jako docenta hygieny i somatologii w c. k. żeńskiem seminaryum nauczycielskiem we Lwowie w charakterze nauczyciela pomocniczego.

Obowiązkiem tego nauczyciela jest udzielanie nauki rzeczonych przedmiotów po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 12. stycznia 1891 L. 749 na pierwszym i na czwartym roku seminaryum, za łącznem wynagrodzeniem rocznem 300 kor.

Wymagany jest dyplom wszech nauk lekarskich, 5 letnia praktyka lekarska, wykazanie się dokładną znajomością przedmiotów wykładu i o ile możności słusznym dowodem uzdolnienia do pełnienia obowiązków nauczycielskich.

Pierwszeństwo będą mieć kandydaci z egzaminem fizykackim.

Kompetenci winni wnieść podania na ręce c. k. Starostw, w których okręgu mają miejsce zamieszkania, względnie jeżeliby już pełnili podobne funkcye w jakim zakładzie naukowym na ręce Dyrekcyi tych zakładów najpóźniej do 15. sierpnia 1901 dołączając metrykę chrztu, świadectwo moralności i dotychczasowego zatrudnienia, dokumenta wykazujące istnienie powyższych wymogów, wreszcie tabelę kwalifikacyjną według przepisanego wzoru wypełnioną w języku niemieckim.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, 24. lipca 1901.

L. 1685 [6316 1—3]

KONKURS.

Magistrat król. woln. miasta Doliny, na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 17 b. m, rozpisuje niniejszem konkurs na posadę inspektora policyi miejskiej z terminem zgłoszenia do końca sierpnia b. r.

Placa roczna 600 koron. Stabilizacya po roku zadawalającej służby. Trzy pięciolecia po 50 koron. Po 15 latach służby prawo do emerytury.

Kompetenci wykazać mają nieprzekroczony wiek 35 letni i posiadanie kwalifikacyi inspektora policyi przepisanej rozporządzeniem Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 20 maja 1898 l 25.422 Dz. ust. kr. nr. 88.

Dolina, 25 lipca 1901.
Burmistrz: Misiewicz.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Ne. VI. 619/00 (3) [5999 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Tarnopolu zawiadamia, że przed kilkunastu laty zmarła w Ditkowicach, bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Anna Antoniów z domu Disdiów.

Gdy miejsce pobytu tejże tutejszemu c. k. sądowi jest niewiadomem, wzywa się Parańkę z Rezaków Diadiów, jako ustawową spadkobierczynię, aby do jednego roku, od dnia poniżej położonego licząc, w tutejszym c. k. sądzie się zgłosiła i do spadku się oświadczyła, inaczej postępowanie spadkowe, ze zgłoszonymi spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem, adwokatem kr. dr. Rosenem przeprowadzonem zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnopol, dnia 4. kwietnia 1901.

L. cz. Cw. 200/1 (2) [5958

Przeciw Maryi Grządziel 2o Martyni właścicielce realności Nr. 212 w Wadowicach, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Wadowicach przez adwokata dr. Łazarskiego pozew wekslowy o 192 złr. = 384 K.

Na podstawie pozwu wydanym został nakaz zapłaty z dnia 9. lipca 1901 Cw. 200/1 (1).

Celem strzeżenia praw Maryi Grządziel 2o. Martyni, ustanawia się pana adwokata dr. Iwańskiego, w Wadowicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Maryę Grządziel 2o Martyni w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział II.
Wadowice, dnia 11. lipca 1901.

L. 79002/901. [6330]

Ogłoszenie.

Według artykułu II. Ustawy z dnia 8. lipca 1901 dz. u. p. Nr. 86, o podwyższeniu opłaty od wódki i oddaniu części dochodu z tej opłaty funduszom krajowym królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, podlegają z wyjątkami w ustawie wyszczególnionymi wszystkie pędzone płyny wyskokowe znajdujące się w dniu 1. września 1901 w wolnym obrocie na obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież te pędzone płyny wyskokowe, które w czasie przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośnii i Hercegowiny do odbiorców w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, któreto płyny jednak dopiero po 1. września 1901 do tych krajów nadeszły, podatkowi dodatkowemu w wymiarze 20 halerzy od każdego stopnia hektolitrowego (litra) alkoholu.

W celu przeprowadzenia tego dodatkowego opodatkowania wydało c. k. Ministerstwo skarbu rozporządzeniem z dnia 13. lipca 1901 dz. u. p. Nr. 105 przedrukowany poniżej regulamin:

Regulamin o poborze dodatkowego podatku od wódki.

I. Przedmiot dodatkowego podatku.

Dodatkowemu podatkowi w wymiarze 20 h. od litra alkoholu podlegają, z wyjątkami poniżej wymienionymi, wszystkie pędzone płyny wyskokowe, znajdujące się 1. września 1901 w wolnym obrocie w królestwach i krajach, reprezentowanych w Radzie państwa, jakoteż te pędzony płyny alkoholowe, które w czasie przed 1. wszeńia 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośnii i Hercogowiny do odbiorców w krajach, w których odnośna ustawa ma moc obowiązującą, które jednak dopiero po 1. września 1901 do tych krajów nadeszły.

Do pędzonych płynów alkoholowych, podlegających dodatkowemu podatkowi, należą w szczególności także arak, rum koniak, esencye wódczane, sztuczne esencye owocowe, złożone z różnych gatnnków eteru, alkoholu i innych substancyj i eter owocowy, likiery i inne zaprawne wódki, dalej bogate w alkohol towary perfumeryjne, jak woda kolonska, bogate w alkohol tynktury lekarskie i ekstrakty, jakoteż każda mięszanina wina i wódki, której zawartość alkoholu przekracza 15 procent objętości.

Uwolnione od dodatkowego podatku są:

1. Pędzone płyny wyskokowe w posiadaniu przemysłowców, pośredniczących w obrocie pędzonych płynów wyskokowych (trudniących się wyszynkiem, sprzedażą, drobnym handlem i t. d.) w ilościach nie większych niż 10 litrów, w posiadaniu zaś innych gospodarstw domowych w ilościach nie większych niż pięć litrów. Te ilości są także wtedy wolne od dodatkowego podatku, jeżeli u przemysłowca lub w gospodarstwie domowem znajdują się większe zapasy.

2. Wódka, której już na podstawie teraźniejszych przepisów przysługuje uwolnienie od państwowej opłaty od wódki.

II. Oznajmienie.

Kto w dniu 1. września 1901 posiada zapas pędzonych płynów wyskokowych, podlegających dodatkowemu podatkowi, zawierający razem więcej niż dziesięć, względnie więcej niż pięć litrów alkoholu jest obowiązany oznajmić ilość i zawartość alkoholu całego zapasu, jakoteż miejsce i lokale, gdzie ten zapas się przechowuje, w przeciągu czterech dni, licząc od 1. września 1901, zatem najpóźniej dnia 4. września 1901 na piśmie w dwóch egzemplarzach według podanego poniżej formularza temu oddziałowi straży skarbowej, w którego obrębie znajduje się miejsce przechowania pędzonych płynów wyskokowych.

Blankiety na te oznajmienia wydawać się będzie bezpłatnie w każdym oddziele straży skarbowej, jakoteż u organów i w urzędach, które krajowa władza skarbowa oznaczy. Jeżeli na podstawie osobnych autonomicznych postanowień, obowiązujących dla poszczególnych krajów, żąda się od zapasów lub od części zapasów. będących przedmiotem oznajmienia, zwrotu opłaty krajowej, zapłaconej według taryfy, wówczas należy nadmienić to w oznajmieniu, podając ilości wódki, od której żąda się zwrotu, jakoteż kwotę do zwrotu przypadającą.

Tych pędzonych płynów wyskokowych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośnii i Hercogowiny, do odbiorców w krajach, gdzie ustawa obowiązuje, które jednak dopiero 1. września 1901 lub później, do tych krajów nadeszły, oznajmiać nie potrzeba.

Jeżeli zapas pędzonych płynów wyskokowych, które ma się oznajmić, nie przekracza w poszczególnym wypadku, bez względu na zawartość alkoholu, pięciu hektolitrów, można zaniechać podawania w oznajmieniu ilości, zawartości i stopni hektolitrowych alkoholu; w tym wypadku musi się jednak w uwadze oznajmienia wyraźnie nadmienić, że ogólny zapas nie przekracza ilości pięciu hektolitrów.

Przy pędzonych płynach wyskokowych w flaszkach zamkniętych w sposób w handlu zwykle używany, dalej przy likierach, to jest pędzonych płynach wyskokowych, zawierających najmniej 10 kilogramów cukru na hektolitr, i przy słodzonych wódkach, to jest pędzonych płynach wyskokowych, zawierających więcej niż jeden kilogram, ale mniej niż 10 kilogramów cukru na hektolitr, wreszcie przy wszystkich, dodatkowemu podatkowi podlegających esencyach, towarach perfumeryjnych, tynkturach lekar kich i esktraktach, można, bez względu na wielkość zapasu podlegającego oznajmieniu, zaniechać oznajmienia zawartości alkoholu.

Gdyby pędzone płyny wyskokowe, co do których istnieje obowiązek oznajmienia, znajdowały się w pierwszych czterech dniach miesiąca września 1901 w transporcie, a co do nich nie wniesiono jeszcze oznajmienia i nie uiszczono od nich dodatkowego podatku, wowczas obowiązek oznajmienia, względnie uiszczenia dodatkowego podatku, ciąży na odbiorcy towaru, który ma wnieść oznajmienie najpóźniej w przeciągu 48 godzin po nadejściu posyłki.

Jeżeli kto nie wniesie przepisanego oznajmienia zapasu pędzonych płynów wyskokowych, znajdującego się w dniu 1. września 1901, lub jeżeli kto oznajmi ilość mniejszą, a różnica między ilością oznajmioną a urzędownie zbadaną przekraczać będzie 10 procent, podpadnie karze w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty ukróconego lub na ukrócenie narażonego dodatkowego podatku, ktoby zaś podał w oznajmieniu inne nieprawdziwe daty, nie odnoszące się do ilości alkoholu, karany będzie grzywną porządkową od 4 do 200 koron.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żeglugi parowej (z wyjątkiem morskich, o ile nie chodzi o swojskie parowce, wyposażana ułatwieniami co do ruchu), jakoteż c. k. poczta, obowiązane są o każdej przesyłce pędzonych płynów wyskokowych, którą prze 1. września 1901 przyjęły do transportu celem dostawienia odbiorcy w krajach, w których ustawa ma moc obowiązującą, jednak do tego dnia jej nie oddały, donieść zaraz po nadejściu do stacyi oddawczej oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu leży ta stacya. To doniesienie ma zawierać nazwisko nadawcy i odbiorcy, tudzież wagę brutto przesyłki, a stacya oddawcza ma je bezpośrednio przedłożyć.

III. Dopełnienie czynności urzędowej.

Organa skarbowe, u których wnosi się oznajmienia zapasów, mają najpierw sprawdzić oznajmienie co do jego dokładności a następnie przystąpić bezzwłocznie do zbadania zapasów w sposób poniżej wskazany.

Wywód spostrzeżeń, dalej przypadającą kwotę dodatkowego podatku, tudzież urząd percepcyjny, w którym dodatkowy podatek ma się zapłacić, należy podać w obu egzemplarzach oznajmienia.

Jeden egzemplarz oznajmienia zwraca się stronie.

Strona jest obowiązaną, tę kwotę dodatkowego podatku, o której zawiadomiono ją w powyższy sposób zapłacić, jeżeli nie uzyskała pozwolenia spłaty w ratach, albo kredytu w przeciągu dni ośmiu w urzędzie percepcyjnym, wymienionym w oznajmieniu. Dla tych krajów, gdzie istnieją samoistne opłaty krajowe, które z dniem 31. sierpnia 1901 będą zniesione, wyda się osobne zarządzenia, czy i o ile ma nastąpić zwrot opłaty krajowej zapłaconej według taryfy, i skompensowanie takich pretensyj zwrotu z dodatkowym podatkiem od wódki.

Badanie oznajmionych zapasów pędzonych płynów wyskokowych należy rozpocząć najpóźniej 2. września 1901.

Co do postępowania przy badaniu zapasów, postanawia się co następuje:

1. Co do oznaczania ilości:

„Gazeta Lwowska“ Nr. 174 z dnia 1 sierpnia 1901.

a) Jeżeli pędzone płyny wyskokowe znajdują się w beczkach, wagonach zbiornikowych, cysternach i t. p. a naczynia te są pełne i urzędownie ocechowane, wówczas oznacza się ilość według znaku cechowniczego.

Jeżeli beczki nie są cechowane, lub tylko w części napełnione, oznaczać należy ich zawartość miarą Matievic'a.

Ilość wódki w beczkach etc. da się także obliczyć, — uwzględniając prawdziwą zawartość alkoholu — przez zbadanie wagi netto i przerachowanie jej przy pomocy przepisanych tabel redukcyjnych na litry.

Jeżeli się rozchodzi o niecechowane wagony zbiornikowe lub rezerwoary, obliczyć należy zawartą w nich ilość pędzonych płynów wyskokowych za pomocą kubicznego obliczenia, lub w inny pewny sposób.

b) Przy flaszkach i naczyniach szklannych oblicza się ilość flaszek i naczyń jednakowej wielkości, następnie bada się pojemność każdego typu flaszek osobno i oblicza się z tych dat ilość płynu.

Przy zamkniętych flaszkach, używanych zwyczajnie w handlu, zadowolić się należy, jeżeli nie ma wzorów flaszek, oznaczeniem ilości w przybliżeniu.

Badanie takie znacznie uprości się, jeżel. strona dostarczy próżnych naczyń na wzór, których pojemność można każdej chwili łatwo zbadać.

c) W rafineryach, które rafinują opodatkowaną wódkę i są w czasie badania zapasów w ruchu, musi się zbadać także ilość wódki, znajdującej się w aparatach rektyfikacyjnych i w stojakach do filtrowania. W tym celu sprawdza się przedewszystkiem, ile litrów wynosi nalew dzienny dla każdego stojaka i jakiej ilosci wódki użyto pierwotnie do nasycenia węgla. Te dwie ilości razem wzięte dają w przybliżeniu ilość wódki, zawartą w każdym stojaku.

d) Jeżeli strona, obowiązana do uiszczenia dodatkowego podatku, ma pozwolenie używać wódki bez opłaty podatku do wyrabiania likierów, lub innych towarów, zawierających alkohol, celem wywozu za linię cłową, natenczas, zamknąwszy zapiski, które się prowadzi na przychód i użycie wódki, sprowadzonej bez opłaty podatku, obliczyć należy tę ilość wódki, która, w myśl artykułu II l. 2. ustawy, ma się wyłączyć z ogólnego zapasu, jako uwolnioną od dodatkowego podatku.

2. Co do oznaczania zawartości alkoholu:

a) Wódkę w beczkach stopniować należy za pomocą 100-dzielnego alkoholometru w sposób przepisany, w którym to celu brać należy z każdej beczki za pomocą lewara lub innego stosownego przyrządu próbkę ze średnich warstw.

Jeżeliby nie było cechowanego alkoholometru, w takim razie należy próbki, wzięte z każdej beczki, wlać każdą z osobna do flaszek dobrze wyczyszczonych i wypłukanych poprzednio wódką z tej samej beczki, opieczętować te flaszki i zbadać zawartość alkoholu w obecności strony u najbliższego organu skarbowego, posiadającego cechowany alkoholometer.

b) Z wódki, przechowanej w rezerwoarach lub innych wielkich naczyniach, brać należy próbki z górnej, średniej i dolnej warstwy w równych ilościach, próbki te dobrze wymieszać, a następnie zbadać ich zawartość alkoholu.

c) Jeżeli wódka znajduje się we flaszkach lub podobnych mniejszych naczyniach i jeżeli w myśl postanowień, podanych poniżej pod lit. e) i l. 3, nie ma się wogóle zaniechać badania rzeczywistej zawartości alkoholu, to w takim razie należy się zadowolić wyrywkowem stopniowaniem.

d) Jeżeli się rozchodzi o pędzone płyny wyskokowe, których alkoholometrem wprost stopniować nie można jak likiery, słodzone wódki etc. i jeżeli nie zaniechano po myśli rozdziału II., ustępu 4 podania zawartości alkoholu, wówczas mają organe skarbowe zbadać tę zawartość alkoholu, którą się ma wziąć za podstawę do uiszczenia dodatkowego podatku w sposób przepisany dla oznaczania alkoholu w likierze (dodatek A, II. B. przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu wódki).

Jeżeli dotyczący organ skarbowy niema potrzebnego przyrządu, wówczas należy po protokolarnem skonstatowaniu ilości płynu, próbki z każdego poszczególnego gatunku odesłać pod pieczęcią organu skarbowego i strony do władzy skarbowej pierwszej instancyi, która zarządzi zbadanie i stosownie do wyniku wyda dalsze zarządzenie.

Pędzone płyny wyskokowe nie słodzene albo tylko bardzo mało słodzone, tudzież płyny wyskokowe zaprawione ingredyencyami badać się ma zawsze urzędowym alkoholometrem.

e) Jeżeli nie oznajmia się zawartości alkoholu, ponieważ ogólny zapas w danym wypadku nie przekracza ilości pięciu hektolitrów, lub ponieważ rozchodzi się o pędzone płyny wyskokowe w zamkniętych flaszkach używanych zwykle w handlu, albo o likiery lub słodzone wódki, przyjmować należy zawartość alkoholu:

aa) przy wódce francuskiej, rumie i araku 65 stopni;

bb) przy koniaku, whisky, wiszniówce, wódce z wytłoczyn, śliwowicy, borowiczce i t. zw. naturalnych wódkach 40 stopni;

cc) przy likierach wszelkiego rodzaju i przy słodzonych wódkach 35 stopni 100-dzielnego alkoholometru.

Gdyby co do prawdziwości oznajmionych gatunków wódki nasuwały się wątpliwości, np. wątpliwość, czy wysoko-stopniowych płynów spirytusowych nie oznajmiono jako wódkę naturalną lub spirytus zaprawiony cukrem, albo jako likier, należy te podejrzane płyny wyskokowe w miarę możności poddać wstępnemu badaniu.

Jeżeli podejrzenie okaże się uzasadnione, przystąpić należy do badania rzeczywistej zawartości alkoholu wszystkich dodatkowemu podatkowi podlegających zapasów dotyczącej strony (lit. a—d) i wdrożyć postępowanie dochodowokarne o nieprawdziwe oznajmienie. Za podstawę do obliczenia dodatkowego podatku przyjąć należy w takim wypadku zawartość alkoholu oznaczoną przez rzeczywiste zbadanie.

Zawartość alkoholu podlegających dodatkowemu podatkowi esencyj, tynktur lekarskich i ekstraktów policzyć należy w wysokości 70 stopni, zaś towarów perfumeryjnych podlegających dodatkowemu podatkowi w wysokości 90 stopni studzielnego alkoholometru.

f) W tych wypadkach, gdzie zawartość alkoholu oznajmia się, lub gdzie się rozchodzi o pędzone płyny wyskokowe innego rodzaju, aniżeli wyżej podane, należy zaniechać bezpośredniego badania rzeczywistej zawartości alkoholu wówczas gdy strona wykaże ją księgami przemysłowemi, fakturami i t. p., których prawdziwość nie ulega wątpliwości.

3 We fabrykach likieru nie przedsiębierze się rzeczywistego badania zapasów pędzonych płynów wyskokowych wówczas, gdy przedsiębiorcy oznajmiają zapasy w ten sposób, że przedkładają najpóźniej dnia 1. września 1901 władzy skarbowej pierwszej instancyi szczegółowy, na podstawie inwentary sporządzony wykaz posiadanych w tym dniu pędzonych płynów wyskokowych podlegających dodatkowemu podatkowi, ułożony według grub towarów o jednakowej zawartości alkoholu i zgadzają się na to, ażeby delegat władzy skarbowej pierwszej instancyi przekonał się o prawdziwości ewentualnie przez oględziny w przedsiębiorstwie, jakoteż przez wglądnięcie do ksiąg przemysłowych względnie — ile rozchodzi się o podaną zawartość alkoholu, przez zbadanie próbek, które wziąć należy.

Wolno przytem podać procenta alkoholu w cyfrach od 10 do 10 w dół zaokrąglonych, tak, że naprzykład wszystkie płyny spirytusowe, których zawartość alkoholu leży w granicach od 50 do włącznie 59 procent, można oznajmić jako zawierające 50 procent alkoholu.

Jeżeli wynik takiego badania nasuwa wątpliwości co do prawdziwości podań strony, wówczas należy bezwarunkowo przystąpić do rzeczywistego zbadania całego zapasu.

Przypadający dodatkowy podatek ma przypisać władza skarbowa pierwszej instancyi.

Władza skarbowa pierwszej instacyi może na prośbę przyznać powyższą ulgę, także pewnym sprzedażom utrzymywanym przez przedsiębiorstwa fabryczne.

IV. Dopełnienie czynności urzędowej co do pędzonych płynów wyskokowych podlegających postępowaniu przechodowemu, jeżeli od nich należy się dodatkowy podatek.

Dodatkowy podatek od tych pędzonych płynów wyskokowych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośnii i Hercogowiny do odbiorców w Królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, które jednak dopiero w dniu 1. września 1901 lub później do tych krajów nadeszły, przypisze odbiorcy posyłki do zapłaty w przeciągu ośmiu dni urząd dostawienia równocześnie z wydaniem karty legitymacyjnej (Wzór Nr. III. do § 5. reskryptu Ministerstwa skarbu z 20. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 128).

Przypisanie następuje w ten sposób, że na końcu karty legitymacyjnej umieszcza się następującą klauzulę:

„Za powyżej wymienioną ilość alkoholu ma (N. N.) . . . . w . . . . zapłacić w c. k. Urzędzie . . . . w . . . . dodatkowy podatek w kwocie . . . . . . K . . . . . h. słowami . . . . w przeciągu ośmiu dni pod rygorem ezgekucyi“.

Za podstawę do wymiaru ma służyć ilość alkoholu, skonstatowana przez Urząd wysłania, z wyjątkiem gdyby ilość alkoholu sprawdzona przez urząd dostawienia była większą, w

którym to wypadku ma ta ostatnia służyć za podstawę wymiaru. Na dowód zapłaty wystawi się stronie potwierdzenie zapłaty.

V. Płacenie w ratach, względnie kredytowanie dodatkowego podatku.

Kto chce korzystać z dozwolonego ustawą płacenia przypadającego do zapłaty dodatkowego podatku w ratach, względnie jeżeli się rozchodzi o fabryki likierów z dozwolonego kredytu, ma najpóźniej do 4. września 1901 prosić o pozwolenie na to na piśmie władzę skarbową pierwszej instancyi, w której okręgu znajduje się zapas wódki podlegający podatkowi i zarazem wymienić w podaniu wyraźnie jakich rat żąda, względnie na jaki przeciąg czasu chce fabrykant likierów odroczenia zapłaty.

Rat do sześciu miesięcy, licząc od dnia zapadłości, dozwala władza skarbowa pierwszej instancyi, a do jednego roku krajowa władza skarbowa. Pierwszą ratę musi się uiścić natychmiast po otrzymaniu pozwolenia na zapłacenie ratami.

Gdyby tylko jednej z przyzwolonych rat nie zapłacono punktualnie w dniu zapadłości, wówczas należy całą zalegającą kwotę uiścić od razu, ewentualnie ściągnąć ją drogą egzekucyi. Procentów zwłoki nie należy w tym wypadku żądać.

Kredytu dla fabrykantów likierów dozwalać się będzie tylko za zupełnem zabezpieczeniem przypadającego dodatkowego podatku, które to zabezpieczenie ma się złożyć w sposób przepisany w §. 32. przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu wódki.

W dniu, w którym kończy się termin kredytu, musi nastąpić zapłata pokredytowanej kwoty dodatkowego podatku punktualnie w tym urzędzie, w którym dodatkowy podatek jest na przypisie. Jeżeli dzień zapłaty przypada na niedzielę lub święto, to zapłata ma nastąpić w najbliższym dniu powszednim. Jeżeli zapłata nie nastąpi w należytym czasie, należy dodatkowy podatek ściągnąć drogą egzekucyi.

VI. Osoby podlegające kontroli.

Osoby wyrabiające wódkę i osoby, które trudnią się handlem, wyszynkiem lub drobną sprzedażą pędzonych płynów wyskokowych, podlegają co do dodatkowego podatku urzędowemu dozorowi począwszy od 1. września 1901 przez zakreślony w artykule II. ustęp 5 ustawy czas 60 dni.

Osoby te są zatem obowiązane co do swych zapasów pędzonych płynów wyskokowych, o ile zapasy te ani nie należą do ilości alkoholu zwolnionej od dodatkowogo podatku, ani nie stoją pod węzłem państwowego podatku od wódki wykazać się z nabycia lub uiszczenia dodatkowego podatku, względnie podwyższonej kwoty podatku.

Organa skarbowe są według §. 271. ordynacyi o cłach i monopolach państwowych uprawnione, ilekroć to uznają za potrzebne, do występu za dnia do tych lokalów, względnie do miejsc wykonywania przemysłu i sprzedaży, w których palone płyny wyskokowe się przechowuje lub pozbywa, do czynienia tam poszukiwań, spisywania znajdujących się zapasów pędzonych płynów wyskokowych, podlegających dodatkowemu podatkowi, jakoteż do żądania, — z uwzględnieniem terminu oznajmienia i zapłaty, — wykazania się z nabycia lub uiszczenia dodatkowego podatku, względnie podwyższonej opłaty.

Powyżej wymienieni przemysłowcy, obowiązani są bez sprzeciwiania się dozwalać organom skarbowym wstępu do wspomnianych lokalów, na żądanie udzielać im osobiście lub przez służbę potrzebnej pomocy i wykazywać się z nabycia lub uiszcz nia dodatkowego podatku, względnie podwyższonej opłaty.

Zaniechanie przepisanego wykazania się z nabycia, względnie z uiszczenia dodatkowego podatku, karać się będzie grzywną w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty dodatkowego podatku, przypadającego od tej ilości alkoholu, co do której nie nastąpiło przepisane wykazanie się.

Kraj: ______ Okręg skarbowy: ______

Okręg podatkowy: ______

OZNAJMIENIE

podlegających dodatkowemu podatkowi zapasów pędzonych płynów wyskokowych, które podpisany posiada. *)

Nazwisko, charakter posiadacza, jego miejsce zamieszkania, ulica i numer konskrypcyjny	Oznaczenie lokalów, w których pędzone płyny wyskokowe przechowuje się	pędzonych płynów wyskokowych						Stopnie hektolitrowe (litry) czystego alkoholu, zawarte w tych ilościach	Uwaga
		naczyń			Gatunek (nazwa używana w handlu)	Ilość (w litrach)	Zawartość alkoholu według podziałki studzielnego alkoholometru		
		Ilość	Rodzaj i znaki	Numera					

. . . . dnia . . . . 1901.

(Podpis strony)

*) W oznajmieniu tem podać należy cały zapas pędzonych płynów wyskokowych włącznie z wolną od dodatkowego podatku ilością 5 względnie 10 litrów alkoholu. Gdyby zgłaszany zapas nie przekraczał 5 hektolitrów, wówczas można podać w oznajmieniu ilość tylko w przybliżeniu, nie wymieniając ani zawartości alkoholu, ani stopni hektolitrowych.

ZAŁATWIENIE.

1. Oddano dnia . . . . 1901.

2. W myśl dokonanego w dniu . . . . urzędowego zbadania.

3. Od zbadanej całej ilości . . . . stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu, przypada po potrąceniu wolnych . . . . litrów alkoholu, dodatkowy podatek w kwocie . . . K . . h słowami . . . . Koron . . halerzy.

Kwotę tę należy uiścić w c. k. Urzędzie . . . .
. . . . w . . . .
najpóźniej w przeciągu ośmiu dni.

(ewent. należy tutaj podać pozwolenie do spłacania podatku ratami lub pozwolenia kredytu).

. . . . dnia . . . . 1901.

Podpis strony: Podpis organu skarbowego:

Niniejszem zwraca się uwagę na powyższe postanowienia, celem jak najściślejszego zastosowania się do nich. Nadmienia się przytem, że blankiety na oznajmienia otrzymać można bezpłatnie w najbliższym oddziale straży skarbowej i w najbliższym c. k. urzędzie podatkowym i że tam udziela się także wyjaśnień i bliższych wiadomosci co do oznajmień, które ma się wnosić.

Z c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 18. lipca 1901.

Korytowski.

Ч. 79.002/901.

Оповіщене.

Після артикулу II. закона з дня 8. липня 1901 В. з. д. Ч. 86. о підвисшеню оплати від горівки і переданю части доходу з тої оплати фондам краєвим королївств і країв заступлених в Раді державній підпадають з виїмками в законі близше означеними додатковому податкови в вимірі по 20 сот. за кождий гектолїтровий степень (лїтер) алькоголю всї палені плини алькоголїчні знаходячі ся дня 1. вересня 1901 в вільнім обороті на обшарі королївств і країв заступлених в Раді державній, як і тї, котрі в краях угорскої корони в Боснї і Герцеґовинї в часї перед 1. вересня 1901 висилає ся до відбирателів в королївствах і краях в Раді державній, котрі однак доперва по 1. вересня 1901 надійшли до сего обшару.

В цїли переведеня сего додаткового оподаткованя горївки видало ц. к. Мінїстерство скарбу розпорядженєм з дня 13. липня 1901 В. з. д. Ч. 105. слїдуючий реґулямін:

Реґулямін для додаткового побору податку від горівки.

II. Предмет додаткового податку.

Додатковому податкови в мірі по 20 гел. за лїтер алькоголю підпадають з виїмками понизше наведеними всї палені плини алькоголеві знаходячі ся дня 1. вересня 1901 в вільнім обороті в королївствах і краях заступлених в Раді державній, як і тї, котрі в краях угорскої корони, в Боснї і Герцеґовинї в часї перед 1. вересня 1901 висилає ся до відбирателів в краях, в котрих дотичний закон має обовязуючу силу, котрі однак доперва по 1. вересня 1901 вадійшли до сих країв. До палених плинів підпадаючих додатковому податкови, зачисляє ся також арак, рум, коняк, есенциї горівочні, штучні есенциї овочеві зложені з ріжних родів етеру, алькоголю і инших субстанций, етер овочевий, лїкери і инші заправлені горівки, дальше перфуми, містячі в собі більші скількости алькоголю, як вода кольоньска, тинктури лїчничі, містячі в собі більші скількости алькоголю і екстракти, як і всілякі мішанини вина і горівки, котрих зміст алькоголю переносить 15% обєму.

Від додаткового податку суть увільнені:

1. палені плини алькоголеві в посїданю промисловців, занимаючих ся оборотом плинів алькоголевих (вишинком, продажею, дрібним гандлем і т. д.) в скількостях не більше як десять лїтрів, а в посїданю инших господарств домових в скількостях не більше як пять лїтрів.

Тоті скількости суть і в тім случаю вільні від додаткового податку, єсли у промисловця взглядно у голови господарства находять ся більші запаси.

3. Горівка, котра на основі дотеперішних постановлень єсть вільною від державної оплати від горівки.

II. Заявленє.

Хто дня 1. вересня 1901 посїдає запас палених плинів алькоголїчних, підпадаючих додатковому податкови, більший як десять взглядно пять лїтрів алькоголю, єсть обовязаний в протягу чотирох днїв числячи від 1. вересня 1901, то єсть найпізнїйше дня 4. вересня 1901, предложити на письмі в двох примірниках, уложених після залученого взірця, відділови сторожу скарбової, в котрого окрузї знаходить ся місце перехованя палених плинів, заявленє що до скількости і змісту алькоголю цїлого запасу, як і що до місця і льокалів, где єго переховує ся. Бляпкети тих заявлень будуть видавати безплатно всї відділи сторожи скарбової а також орґани і уряди визначені до того через краєву власть скарбову.

Єсли що до запасів, становлячих предмет заявленя, або що до їх части жадає ся на основі автономічних постановлень, обовязуючих в поодиноких краях, звороту оплати краєвої, заплаченої після тарифи, то потреба тоє навести в заявленю і подати скількість горівки, від котрої жадає ся звороту, як також і відповідну квоту реституциї.

Нема потреби заявляти сих палених плинів алькоголїчних, котрі висилає ся з країв угорскої корони, з Босни і Герцеґовини перед 1. вересня 1901 до відбирателів в краях, где сей закон обовязує, котрі однак доперва 1. вересня або пізнїйше до сих країв надійдуть.

Єсли запас палених плинів алькоголїчних, котрий потреба в заявленю подати, не перевисшає в поодиноким случаю без огляду на зміст алькоголю скількости пять гектолїтрів, то можна в заявленю поминути подане скількости, змісту алькоголю і степенів гектолїтрових; в сїм случаю однак потреба в колюмнї заявленя, призначеній на примітки, виразно навести, що цїлий запас не переносить пять гектолїтрів.

Що до палених плинів алькоголїчних в замкнених фляшках, яких уживає ся звичайно в торговлї, дальше що до лїкерів т. є. палених плинів алькоголїчних котрі містя в собі що найменше 10 кільоґрамів цукру на гектолїтр, і що до солодженых горівок, т. є. палених плинів містячих в собі більше як один кільоґрам, однакож менше як 10 кільоґрамів цукру на гектолїтер, в кінци що до всїх додатвовому податкови підпадаючих есенций, перфум, тинктур лїчничих і екстрактів можна без огляду на скількість запасу, підлягаючого заявленю. поминути в заявленю наведенє змісту алькоголевого.

Єслиби таких палених плинів алькоголїчних, підпадаючих додатковому оподаткованю, котрі в перших чотирох днях місяця вересня 1901 находять ся в траспорті, не заявлено і не заплачено від них додаткового податку, то в тім случаю єсть відбирател обовязаний до їх заявленя взглядно до оплаченя від них податку додаткового і відбиратель має предложити заявленє що до них в протягу 48 годин, від хвилї, в котрій посилка надійшла.

Єсли би хто не подав приписаного заявленя запасу палених плинів алькоголїчних, находячого ся дня 1. вересня 1901, дальше наколиб хто в заявленю, подав скількість алькоголю більше як о 10% меншу від скількости найденої урядово, підпадає грошевій карі, в висоті чотири до осьмикротного укороченого, взглядно на укороченє виставленого додаткового податку.

Инші неточности в заявленю не відносячі ся до скількости алькоголю підпадають карі грошевій від 4 до 200 корон.

Предприємства желїзної дороги і кораблів нарових (з виїмкою тих паровиx кораблів краєвих на морю, котрим признано улегченя в обороті) як також і ц. к. заведенє почтове суть обовязані, о кождій посилцї палених плинів алькоголїчних, котру они перед 1. вересня 1901 приняли до транспорту, для відбирателів в краях підлягаючих сему законови, котрої однак до того дня не доручили, донести сейчас по приставленю єї до стациї віддавчої, тому відділови сторожи скарбової, в котрого окрузї лежит тота стация.

В тім донесеню належить подати імя надаючого і відбирателя, як і вагу brutto посилки, а стация віддавча єсть обовязана се донесенє безпосередно вислати.

III. Сповненє чинности урядової.

Скарбові орґани, у котрих вносять ся заявленя запасів, суть обовязані передовсїм заявленя що до їх точности пересмотріти а потому без проволоки приступити до провіреня запасів в спосіб низше приписаний.

Вислїдок провіреня дальше припадаючу квоту до додаткового податку і місце, в котрім єго заплатити ся має, належить навести в обох примірниках заявленя. Один примірник заявленя належить звернути сторонї.

Сторона єсть оловязаною, заплатити квоту додаткового податку подану в повизший спосіб до єї відомости в протягу вісьмох днїв в місци заплати означенім в заявленю, єсли не позволено їй на сплату в ратах або на проволоку. В краях, в котрих побирає ся самостійні оплати краєві, знести ся маючі з днем 31. серпня 1901, означить ся осібними розпорядженями, чи і о скілько дозволяє ся на зворот оплати краєвої, заплаченої після тарифи і на скомпензоване таких претенсий до звороту з додатковим податком від горівки.

Провірюванє заявлених запасів палених плинів алькоголїчних належить розпочати найпізнїйше дня 2. вересня 1901.

О способі провірюваня постановляє ся слїдуюче:

1. Що до означеня скількости:

а) Єсли палені плини алькоголїчні находять ся в бочках, кесонах, цїстернах і т. д. а ті начиня суть повні і урядово оцїховані, то знак цїхи єсть міродатний.

Єсли бочки не суть цїховані або лише в части наповнені, то належить їх зміст означити мірилом Матієвича.

Скількість горівки в бочках і т. д. можна також означити провіренєм ваги netto і переміною тої ваги на міру в лїтрах з увзглядненєм дійстного змісту алькоголю, уживаючи приписаних таблиць редукцийних.

Єсли кесони або резервоари не суть цїховані, то належить вислїдити скількість поміщених в них палених плинів алькоголїчних на підставі кубічного обчисленя або в иншій певний спосіб.

б) При фляшках і при начиню шкляннім обчисляє ся скількість флашок і начиня однакової величини, а потому вислїджує ся зміст фляшок кождого типу величини, щоби на підставі тих даних обчислити скількість плину.

Що до фляшок замкнених, уживаних звичайно в торговлї належит означити скількість плину в приближеню через оцїнку, єсли нема взірцїв тих фляшок.

Той вислїдок дасть ся дійстно улегчити, єсли сторона доставить порожні взірцї начинь, котрих зміст можна кождого часу легко означити.

в) В рафінериях котрі рафінують оподаткowану горівку і котрі в часї провірюваня запасів суть в руху, потреба також вислїдити скількість горівки, находячої ся в апаратах ректифікацийних і в стояках для фільтрованя. В тій цїли належить передвсім вислїдити, скілько лїтрів виносить денне наповненє кождого стояка і яку скількість горівки ужито на початку до змоченя пилу углевого. Обі суми разом дають в приближеню зміст алькоголю в кождім стояку.

г) Єсли сторона підлягаюча додатковому податкови має позволенє уживаня без оплати горівки до виробу лїкеру, або инших товарів містячих алькоголь а призначених до вивозу за лїнію цлову, то замкненєм рахунків ведених що до побору і ужитя горівки побраної без оплати належить означити тую скількість горівки, котру треба виділити після артикулу II. ч. 2. закона з цїлого запасу яко вільну від додаткового податку.

2. Що до означеня змісту алькоголю:

а) Горівку в бочках належить мірити в приписаний спосіб 100-дільним алькогольометром і в тій цїли набирати леваром або иншим надаючим ся до того приладом прібки з середних верств.

Єсли не було під рукою оцїхованого алькогольометру, то належить прібки, нaбрані з кождої бочки вливати осібно до фляшок добре вичищених а попередно горівкою з тої самої бочки виполоканих, фляшки запечатати і провірити зміст алькоголю в присутности сторони у найблисшого орґану скарбового, посїдаючого алькоголюметер оцїхований.

б) З горівки, поміщеної в резервоарах або инших великих начинях належить позбирати прібки з верств верхних, середних і спідних в рівних скількостях, добре вимішати і потому означити їх зміст алькоголю.

в) Єсли горівка находить сь в фляшках або в подібних менших начинях а не належить взагалї залишити провіреня змісту алькоголю після постановлень наведених низже під буквою д) і ч. 3., то потреба поперестати на вирывковім провіреню алькоголюметром.

г) Єсли ходит о палені плини алькоголїчні, котрих змісту алькоголю не можна вислїдити алькоголюметром, як лїкери, солоджені горівки і т. д. і єсли після алькоголюметром, як лїкери, солоджені горівки і т. д. і єсли після відділу II. уступ 4. залишено заявленя їх змісту алькоголю, то орґани скарбові суть обовязані вислїдити зміст алькоголю, котрий прийме ся за підставу до заплати додаткового податку в спосіб приписаний для означеня алькоголю в лїкері (Додаток А. II. Б. до припису виконавчого о податку від горівки).

Єсли орґан скарбовий не має під рукою потрібного приладу, то належить по протоколярнім ствердженю скількости плину вислати прібки поодиноких родів по заосмотреню печатками орґану скарбового і сторони до скарбової власти першої інстанциї, котра зарядить привіренє а після вислїдку постановить дальше що потреба.

В палених плинах алькоголїчних несолоджених або дуже слабо солоджених, аро заправлених примішками, належить за всїгди зміст алькоголю провірювати урядовим алькоголюметром.

д) Єсли залишено заявленя змісту алькоголю, понеже в дотичнім случаю цїлий запас не переносит скількости пяти гектолїтрів, або з причин, що ходить о палені плини алькоголїчні в замкнених фляшках, уживаних звичайно в торговлї, або о лїкери і солоджені горівки, то належить принимати зміст алькоголю.

аа) для горівки французкої, руму і араку в 65 степенях;

бб) для коняку, віски, вишнївки, треберівки, сливовицї, боровички і так званих горівок природних в 40 степенях;

вв) для всїлякого рода лїкерів і горівок солоджених в 35 степенях стодільної скалї алькоголюметрової.

Єсли би що до точности заявленя поодинок родів горівки заходили сумніви, приміром сумнів, що спіритуози о високім степени заявлено яко горівку природну, або спіритус заправлений цукром яко лїкер, то належить підозрінї палені плини алькоголеві піддати після можности попередному розсмотрови. Єсли підозрінє окаже ся правдивим, то треба приступити до провіреня дійстного змісту алькоголю всїх запасів дотичної сторони підпадаючих додатковому податкови (букви а—г) і з причин неправдивого заявленя розпочати карне поступованє скарбове. За підставу до обчисленя додаткового податку належить в тім случаю приняти зміст алькоголю, ствердженний дійстним провіренєм.

Зміст алькоголю есенций, тинктур лїчничих і екстрактів підлягаючих додатковому податкови належить обчисляти в 70 степенях, а перфумових товарів, підпадаючих тому податкови в 90 степенях стодільної скалї алькоголюметрової.

є) В тих случаях, в котрих заявляє ся зміст алькоголю, або єсли ходит о палені плини алькоголичні иншого рода як роди висше наведені, належить тогди залишити безпосереднє провіренє дійстного змісту алькоголю, єсли той зміст викаже сторона своїми книжками промисловими, фактурами і т. д., що до котрих правдивости не заходять жадні сумніви.

3. В фабриках лїкеру належить тогди залишати дійстнє провіренє запасів палених плинів алькоголїчних, єсли предприємцї внесуть заявленэ запасів в той спосіб, що они препложать найпізнїйше дня 1. вересня 1901 скарбовій власти першої інстанциї на основі інвентаря докладний виказ знаходячих ся того дня в посїданю предприємця скількости палених плинів алькоголїчних, уложений після ґруп товарів і рівним змісті алькоголю, і єсли заявлять, що згаджують ся на тоє, шоби о правдивости поданих дат пересьвідчитись оглядинами в предприємстві, як і переглядом книжок промислових через делеґата скарбової власти першої інстанциї, взглядно провіренєм позбирати маючих ся прібок, єсли розходить ся о поданий зміст алькоголю. В тім случаю дозволяє ся на наведенє процентів алькоголю в цифрах від десять до десять в долину заокруглених, приміром, щоби всї спіритуози, котрих зміст алькоголю виносить 50—59 включно процент заявлено о змісті алькоголю 50 процентовім.

Єсли наслїдок такого провіреня насуває сумніви, що до правдивости дат поданих через сторону, то належить безусловно приступити до дійсного провіреня всїх запасів.

Припис припадаючого додаткового податку належить до скарбової власти першої інстанциї.

Повисше улегченэ може признати на просьбу скарбова власть першої інстанциї також і для певних місць продажи предприємств фабричних.

IV. Сповненє чинности урядової в поступованю переходовім, що до палених плинів алькоголевих відпадаючих податкови додатковому.

Додатковий податок від тих палених плинів алькоголїчних, котрі в краях корони угорской, Босни і Герцеґовини перед 1. вересня 1901 висилає ся до відбирателїв в краях підлягаючих тому законови, котрі однак доперва дня 1. вересня, або пізнїйше надійдуть до сих країв приписує уряд достави відбирателеви посилки рівночасно з виданєм карти леґітимацийної (взорець ч. 3. до §. 5. рескр. мінїстерства скарбу з 20. липня 1899 В. з. д. ч. 128.) до заплати в протягу вісьмох днїв.

Припис відбуває ся в той спосіб, що на кінци карти леґітимацийної заміщає ся слїдуючу клявзулю:

„Від повисше наведеної скількости алькоголю має (NN) . . . .
в . . . . заплатити в ц. к. . . . .
Уряді в . . . . яко додатковий податок від горівки
квоту . . . . . . кор. . . . сот. словами . . . . кор.
. . . . сот. в протягу вісьмох днїв, під грозьбою екзекуциї.

За підставу до виміру належить приняти скількість алькоголю, стверджену через уряд висланя, хиба що скількість алькоголю, справджена через уряд достави булаби більшою, в котрім то случаю тую послїдну скількість треба приняти яко підставу виміру.

На доконану заплату виставляє ся стороні посьвідченє заплати.

V. Сплата в ратах, взглядно кредитованє додаткового податку.

Хто хоче користати з признаної законом сплати в ратах взглядно єсли ходить о фабрики лїкеру, з дозволеного кредитованя додаткового податку, котрий потреба заплатити, має просити письменно о позволенє на тоє власть скорбову першої інстанциї, в котрої окрузї знаходить ся оподаткованю підпадаючий запас горівки найпізнїйше до 4. вересня 1901 і заразом в просьбі виразно подати, яких рат жадає, взглядно на який час фабрикант лїкеру хоче користати з проволоки.

Рати до 6 місяцїв, числячи від дня платности позваляє скарбова власть першої інстанциї, рати до одного року краєва власть скарбова. — Першу рату треба заплатити сейчас по отриманю позволеня на сплату в ратах.

Єслиби і одної з позволених рат не заплачено точно в дни платности то належить всю єще залеглу квоту заплатити, евентуально стягнути від разу в дорозї еґзекуциї.

Відсоток проволоки в тім случаю не жадаєсь.

Фабрикантам лїкеру уділяє ся кредиту тілько по цїлковитім забезпеченю припадаючого додаткового податку, а тоє забезпеченє належить дати в спосіб приписаний в §. 32. припису виконавчого о податку від горівки.

В дни, в котрім кінчить ся термін кредиту належить заплатити точно покредитовану квоту додаткового податку, в тім уряді, в котрім той податок приписано. Єсли день заплати припадає на неділю, або сьвято, то належить заплатити в слїдуючім дни робочім. Єсли не заплатить ся в означенім часї, то належить стягнути податок додатковий в дорозї еґзекуциї.

VI. Особи підлягаючі контролї.

В часї 60 днїв, означенім в арт. II. уступ 5. закона, числячи від дня 1. вересня 1901 уважає ся продуцентів горівки і такі особи, котрі занимають ся торговлею палених плинів алькоголїчних, їх вишинком і дрібною продажею, що до додаткового податку яко підлягаючих урядовому надзорови.

Они суть проте обовязані що до їх запасів палених плинів алькоголїчних виказувати побір, або заплаченє додаткового податку взглядно підвисшеної квоти о скілько тоті плини не належать до скількости алькоголю, увільненої від податку додаткового і о скілько не тяжить на них державний податок від горівки.

Орґани скарбові суть після §. 271. ординациї цлової і монополів державних управнені входити за дня до місць перехованя, промислу і продажи, в котрих переховують ся, або продають ся палені плини алькоголїчні о скілько узнають они се за потрібне, могуть там перегляди переводити, находячі ся запаси палених плинів алькоголїчних підпадаючих податкови додатковому списувати і з увзглядненєм термінів заявленя і заплати жадати виказаня побору, або заплаченя додаткового податку взглядно оплати підвисшеної.

Висше наведені промисловцї суть обовязані дозволяти без супротивленя ся вступ орґанам скарбовим до місць висше згаданих, їм на жаданє особисто, або через свою службу уділяти жаданої помочи і виказовати набутє, або заплаченє податку додаткового, взглядно підвисшеної оплати.

Залишенє приписаного виказаня набутя, взглядно заплаченя податку додаткового підпадає карі в висотї 4 до 8 кротної квоти, що до котрої залишено виказаня.

Край ______________ Округ скарбовий ______________

Повіт податковий ______________

ЗАЯВЛЕНЄ

тих запасів паленчх плинів алькоголїчних підпадаючих додатковому податкови, котрі підписаний посїдає.*)

Імя, характер посїдателя его місце замешканя, улиця і число конскрипцийне	Означенє місць перехованя палених плинів алькоголїчних	Скількість (начинь)	Рід і знак (начинь)	Числа (начинь)	Рід (назва звичайна торговельна)	Скількість (лїтри)	Зміст алькоголю після 100 дільної скалї алькоголюметрової	Степені гектолїтрові (лїтри) чистого алькоголю, містячого ся в тих скількостях	Примітка
		палених плинів алькоголїчних							

. . . . дня 1901

(Підпис сторони.)

*) В тім заявленю належить подати цїлий запас палених плинів алькоголїчних включно зі скількостями 5 взглядно 10 лїтрів алькоголю, увільненими від додаткового податку.

Єсли запас, котрий належить заявити не переносить 5 гектолїтрів, то можна залишити заявленє смісту алькоголю і степенів гектолїтрових, а скількість подати тілько в приближеню.

ПОЛАГОДЖЕНЄ.

1. Віддано дня . . . . 1901.
2. Вислїдок урядового провіреня доконаного дня . . . . 1901.
3. Від провіреної цїлої скількости . . . . гектолїтрових степевів (лїтрів) алькоголю припадає по потрученю вільних від податку . . . . лїтрів алькоголю податок додатковий в квоті . . . . . . корон . . сот. словами . . . . корон . . . . бот.

Тоту квоту належить заплатити в ц. к. . . . . уряді в . . . . найдальше до вісьмох днїв

в данім случаю належить навести позволенє сплати в ратах або о кредит.

. . . . дня . . . . 1901.

Підпис сторони: Підпис органу скарбового:

На повисші постановленя звертає ся сим увагу в цїли їх найдокладнїйшого виповненя з тою приміткою, що блянкети заявлень буде видавати безплатно найблизший відділ сторожі скарбової і найблизшій уряд податковий, як і також уділяти близших пояснень що до маюлих ся внести заявлень.

Від ц. к. краєвої Дирекциї скарбу.

Львів, дня 18. липня 1901.

Коритовский.

Zl. 79002 1901.

Kundmachung.

Gemäss Artikel II. des Gesetzes vom 8. Juli 1901 R.-G.-Bl. Nr. 86, betreffend die Erhöhung der Brantweinabgabe und die Zuwendung eines Theiles des Ertrages dieser Abgabe an die Landesfonde der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder, unterliegen alle am 1. September 1901 im Gebiete der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder im freien Verkehre vorhandenen gebrannten geistigen Flüssigkeiten, sowie jene, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina in der Zeit vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgiebe des Gesetzes versendet werden, jedoch erst nach dem 1. September 1901 in diesem Gebiete einlangen, mit den im Gesetze näher bezeichneten Ausnahmen einer Nachsteuer in Ausmasse von 20 Heller von jedem Hektolitergrade (Liter) Alkohol.

Zur Durchführung dieser Brantweinnachversteuerung hat das k. k. Finanzministerium mit Verordnung vom 13. Juli 1901, R.-G.-Bl. Nr. 105 das nachstehend abgedruckte Regulativ erlassen:

Regulativ für die Einhebung der Nachsteuer.

I. Gegenstand der Nachsteuer.

Der Nachsteuer im Ausmasse von 20 h per Liter Alkohol unterliegen mit den nachstehen aufgeführten Ausnahmen alle am 1. September 1901 im Geltungsgebiete des Gesetzes im freien Verkehre vorhandenen gebrannten geistigen Füssigkeiten sowie jene, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina in der Zeit vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst nach dem 1. September 1901 in diesem Gebiete einlangen. Zu den der Nachsteuer unterliegenden gebrannten geistigen Flüssigkeiten gehören insbesondere auch Arrak, Rum, Cognac, Brantweinessenzen, die aus verschiedenen Ätherarten, Alkohol und anderen Stoffen zusammengesetzten künstlichen Fruchtessenzen und Fruchtäther, Liqueure und sonstige versetzte Brantweine, ferner alkoholreiche Parfumeriewaren, wie Köllner-Wasser, alkoholreiche Arzneitincturen und Extracte sowie jede Mischung von Wein und Brantwein, deren Alkoholgehalt 15 Volumprocente überschreitet.

Befreit von der Nachsteuer sind:

1. gebrannte geistige Flüssigkeiten im Besitze von Gewerbetreibenden, welche den Verkehr mit gebrannten geistigen Flüssigkeiten (Ausschank, Verschleiss, Kleinhanhel u. s. w.) vermitteln, in Mengen von nicht mehr als zehn Liter, im Besitze von anderen Haushaltungsvorständen in Mengen von nicht mehr als fünf Liter Alkohol. Diese Mengen bleiben auch dann von der Nachsteuer frei, wenn bei einem Gewerbetreibenden, beziehungsweise Haushaltungsvorstande grössere Vorräthe vorhanden sind,

2. Brantwein, welchem schon kraft der bisherigen Bestimmungen die Befreiung von der staatlichen Brantweinabgabe zukommt.

II. Anmeldung.

Wer am 1. September 1901 ein Vorrath von der Nachsteuer unterliegenden gebrannten geistigen Flüssigkeiten besitzt, welcher zusammen mehr als zehn, beziehungsweise fünf Liter Alkohol enthält, ist verpflichtet, die Menge und den Alkoholgehalt des gesammten Vorrathes, sowie den Ort und die Räume der Aufbewahrung derselben bienen vier Tagen vom 1. September 1901 an gerechnet, somit spätestens am 4. September 1901 schriftlich in zweifacher Ausfertigung nach dem nachfolgend angeführten Formulare bei jener Finanzwachabtheilung anzumelden, in deren Umkreise sich der Aufbewahrungsort der gebrannten geistigen Flässigkeiten befindet. Blankette dieser Anmeldungen werden bei jeder Finanzwachabtheilung sowie bei den von den Finanzlandesbehörde zu bezeichnenden Organen und Ämtern unentgeltlich verabfolgt. Soferne für die den Gegenstand der Anmeldung bildenden Vorräthe oder einen Theil derselben auf Grund der für einzelne Länder geltenden besonderen autonomen Bestimmungen die Rückerstattung einer tarifmässig entrichteten Landesauflage in Anspruch genommen wird, ist dies in der Anmeldung unter Angabe der Brantweinmenge, für welche die Rückerstattung beansprucht wird, sowie des bezüglichen Restitutionsbetrages anzuführen.

Jene gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst am 1. September 1901 oder später in diesem Gebiete einlangen, unterliegen dieser Anmeldung nicht.

Wenn der anzumeldende Vorrath der gebrannten geistigen Flüssigkeiten im einzelnen Falle ohne Rücksicht auf den Alkoholgehalt die Menge von fünf Hektoliter nicht übersteigt, kann in der Anmeldung die Angabe der Menge, des Alkoholgehaltes und der Hektolitergrade unterlassen werden; in diesem Falle muss jedoch in der Anmerkungskolonne der Anmeldung audrücklich angegeben werden, dass der Gesammtvorrath die Menge von fünf Hektoliter nicht übersteigt.

Bei gebrannten geistigen Flüssigkeiten in verschlossenen, handelsüblichen Flaschen, ferner bei Liqueuren, das sind gebrannte geistigen Flüssigkeiten, welche mindestens 10 Kilogramm Zucker pro Hektoliter enthalten, und bei versüssten Brantweinen, das sind gebrannte geistige Flüssigkeiten, welche mehr als ein Kilogramm aber weniger als 10 Kilogramm Zucker pro Hektoliter enthalten, endlich bei allen nachsteuerpflichtigen Essenzen, Parfumeriewaren, Arzneitincturen, und Extracten kann ohne Rücksicht auf die Menge des anmeldungspflichtigen Vorrathes die Anmeldung des Alkoholgehaltes unterbleiben.

Sollten sich anmeldungspflitige gebrannte geistige Flüssigkeiten während der ersten vier Tage des Monates September 1901 auf dem Transporte befinden, ohne dass dieselben bereits angemeldet und von denselben die Nachsteuer entrichtet worden wäre, so obliegt die Anmeldung, beziehungsweise die Entrichtung der Nachsteuer dem Warenempfänger, welcher die Anmeldung längstens 48 Stunden nach erfolgter Ankunft der Sendung zu erstatten hat.

Die Unterlassung der vorgeschriebenen Anmeldung eines am 1. September 1901 vorhandenen Vorrathes an gebrannten geistigen Flüssigkeiten, ferner dieAnmeldung einer um mehr als 10 Procent geringeren Alkoholmenge, als der amtlich erhobenen, wird mit dem Vier bis Achtfachen der verkürzten oder der Verkürzung ausgesetzten Nachsteuer bestraft, andere Unrichtigkeiten in der Anmeldung, die sich nicht auf die Alkoholmenge beziehen, werden mit einer Ordnungsstrafe von 4 bis 200 K bestraft.

Die Eisenbahn und Dampfschiffahrtsunternehmungen (mit Ausnahme jener zur See, insofern es sich nicht um verkehrsbegünstigte inländische Dampfer handelt), sowie die k. k. Postanstalt sind verpflichtet, jede Sendung von gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche sie vor dem 1. September 1901 zum Transporte an einen Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes übernommen, aber bis zu diesem Tage nicht abgeliefert haben, sofort nach Einlangen in der Abgabestation der Finanzwachabtheilung, in deren Umkreise diese Station liegt, anzuzeigen. Diese Anzeige hat den Namen des Aufgebers und des Empfängers, sowie die Angabe des Bruttogewichtes der Sendung zu enthalten und ist von der Abgabestation unmittelbar zu erstatten.

III. Beamtshandlung.

Den Finanzorganen, bei denen die Vorrathsanmeldungen überreicht werden, obliegt es, vorerst die Anmeldung hinsichtlich ihrer Vollständigkeit zu prüfen, sodann ohne Verzug zur Vorrathserhebung in der unten angeordneten Art zu schreiten.

Der Befund, ferner der entfallende Betrag der Nachsteuer und die Zahlstelle, bei welcher die Nachsteuer zu entrichten ist, sind in beiden Parien der Anmeldung anzugeben. Das eine Pare der Anmeldung ist der Partei zurückzustellen.

Die Partei ist verpflichtet, den ihr auf diese Weise bekanntgegebenen Betrag der Nachsteuer, und zwar soweit nicht eine Ratenbewilligung oder Zufristung vorliegt, binnen acht Tagen bei der in der Erledigung der Anmeldung bezeichneten Zahlstelle zu entrichten. Für jene Länder, in welchen mit 31. August 1901 ausser Kraft zu setzende selbständige Landesauflagen bestehen, wird durch besondere Anordnungen bestimmt werden, ob und inwieweit eine Restitution der tarifmässig entrichteten Landesauflage und die Compesation derartiger Rückerstattungsforderungen mir der Brantweinnachsteuer platzgreift.

Mit der Erhebung der angemeldeten Vorräthe an gebrannten geistigen Flüssigkeiten ist spätestens am 2. Septembor 1901 zu beginnen.

Über der Vorgang bei Erhebung der Vorräthe wird Folgendes bestimmt.

1. Für die Feststellung der Menge:

a) Befinden sich die gebrannten geistigen Flüssigkeiten in Fässern, Caissons, Cisternen etc. und sind diese Behältnisse gefüllt und amtlich geaicht, so bleiht das Aichzeichen massgebend.

Sind die Fässer nicht geaicht oder nur zum Theil gefüllt, so ist deren Inhalt mittels des Matiewic'schen Fassmessers zu ermitteln.

Bei Brantwein in Fässer etc. lässt sich die Menge auch durch Ermittlung des Nettogewichtes und Umrechnung desselben auf das Litermass mit Berücksichtigung des wahren Alkoholgehaltes unter Benützung der diessfalls vorgeschriebenen Reductionstafeln feststellen.

Handelt es sich um nicht geaichte Caissons oder Reservoirs, so ist die Menge der enthaltenen gebrannten geistigen Flüssigkeiten durch cubische Berechnung oder in einer anderen verlässlichen Weise zu ermitteln.

b) Bei Flaschen und Gläsern wird die Anzahl der Flaschen und Gläser von gleicher Grösse festgestellt, und sodann für jede Grössentype der Flascheninhalt ermittelt, um aus diesen Daten die Menge der Flüssigkeit zu berechnen.

Bei verschlossenen, handelsüblichen Flaschen ist sich, wenn keine Musterflaschen vorhanden sind, mit der schätzungsweisen Ermittlung der Menge zu begnügen.

Diese Ermittlung wird sich wesentlich vereinfachen, wenn seitens der Partei leere Musterbehöltnisse beigebracht werden, deren Rauminhalt jederzeit leicht ermittelt werden kann.

c) In Brantweinraffinerien, welche versteuerten Brantwein raffiniren und bei der Vorrathserhebung im Betriebe sind, muss auch die Menge des in den Rectificationsapparaten und Filterständern befindlichen Brantweines ermittelt werden. Zu diesem Zwecken wird zunächst ermittelt, wie viele Liter eine Tagesfüllung für je einen Ständer beträgt, und welche Menge Brantwein ursprünglich zur Befeuchtung des Kohlenstaubes verwendet wurde. Diese beiden Beträge zusammengenommen ergeben annähernd den Brantweininhalt je eines Ständers.

d) Soferne die nachsteuerpflichtige Partei sich im Besitze der Bewilligung zur abgabefreien Verwendung von Brantwein zur Herstellung von Liqueur oder sonstigen alkoholhältigen Waren für die Ausfuhr über die Zollinie befindet, ist durch Abschluss der über den Empfang und die Verwendung des abgabefrei bezogenen Brantweines zu führenden Aufschreibungen jene Brantweinmenge festzustellen, welche aus dem gesammten Vorrathe als gemäss Artikel II., Z. 2., des Gesetzes von der Nachsteuer befreit auszuscheiden ist.

2. Für die Ermittlung des Alkoholgehaltes.

a) Brantwein in Fässern ist mittels des 100-theiligen Alkoholometers in der vorgeschriebenen Weise zu gradiren, zu welchem Behufe aus jedem Fasse mittels eines Stechhebers oder eines sonstigen geeigneten Hilfsmittels aus den mittleren Schichten eine Probe zu entnehmem ist.

Sollte ein geaichtes Alkoholometer nicht zur Verfügung stehen, so sind die aus jedem Fasse entnommenen Proben abgesondert in gut gereinigte und vorher mit Brantwein aus demselben Fasse ausgespülte Flaschen zu füllen, diese zu versiegeln und die Erhebung des Alkoholgehaltes unter Zuziehung der Partei bei dem nächsten Finanzorgane, welches im Besitze eines geaichten Alkoholometers ist vorzunehmen.

b) Bei Brantwein in Reservoirs oder in anderen grossen Behältnissen sind die Proben aus der oberen, mittleren und unteren Schichte in gleichen Quantitäten zu entnehmen und gründlich mischen und es ist sodann deren Alkoholgehalt festzustellen.

c) Befindet sich der Brantwein in Flaschen oder dergleichen kleineren Behältnissen und hat die Erhebung des wirklichen Alkoholgehaltes im Sinne der unter sub lit. e und Zahl 3 folgenden Bestimmungen nicht überhaubt zu unterbleiben, so ist sich mit der stichprob. weisen Gradirung zu begnügen.

d) Handelt es sich um gebrannte geistige Flüssigkeiten, welche mit dem Alkoholometer nicht ohne weiters gradirt werden können, wie Liqueure, versüsste Brantweine etc. und ist nicht gemäss Abschnitt II. Absatz 4 die Erklärung des Alkoholgehaltes unterblieben, so ist der der Entrichtung der Nachsteuer zugrunde zu legende Alkoholgehalt von den Finanzorganen in der für die Alkoholbestimmung des Liqueurs vorgeschriebenen Weise (Anlage A. II., B. zur Brantweinsteuervollzugsvorschrift) zu erheben.

Steht dem betreffenden Finanzorgane die erforderliche Vorrichtung nicht zur Verfügung, so sind unter protokollarischer Constatirung der Menge der Flüssigkeit Proben von den einzelnen Gattungen unter dem Siegel des Finanzorganes und der Partei an die Finanzbehörde erster Instanz einzusenden, welche die Untersuchung und nach Massgabe des Befundes das Weitere zu veranlassen hat.

Nicht oder sehr schwach versüsste, dann mit Ingredienzien versetzte gebrannte geistige Flüssigkeiten sind stets mit dem amtlichen Alkoholometer zu prüfen.

e) Unterbleit die Anmeldung des Alkoholgehaltes, weil der gesammte Vorrath im einzelnen Falle die Menge von fünf Hektoliter nicht übersteigt, oder weil es sich um gebrannte geistige Flüssigkeiten in verschlossenen, handelsüblichen Flaschen oder um Liqueure, oder versüsste Brantweine handelt, so ist der Alkoholgehalt:

aa) bei Franzbrantwein, Rum und Arrak mit 65 Graden,

bb) bei Cognac, Whisky, Kirschbranntwein, Treberbrantwein, Slivovitz, Borowiczka und den sogenannten Naturbrantweinen mit 40 Graden,

cc) bei Liqueuren aller Art und bei versüssten Brantweinen mit 35 Graden, der 100-theiligen Alkoholometerskala anzunehmen.

Sollten gegen die Richtigkeit der Anmeldung der Brantweingattungen Bedenken vorliegen, zum Beispiel das Bedenken, dass hochgradige Spirituosen als Naturbrantwein oder mit Zucker versetzter Spiritus als Liqueur angemeldet wurde, so sind die verdächtigen gebrannten geistigen Flüssigkeiten nach Thunlichkeit einer Vorprüfung zu unterziehen.

Erweist sich der Verdacht als begründet, so ist an die Erhebung des wirklichen Alkoholgehaltes sämmtlicher nachsteurpflichtigen Vorrätthe der betreffenden Partei zu schreiten (lit. a—d) und wegen unrichtiger Anmeldung der Gefällsanstand zu erheben.

Der Berechnung der Nachsteuer ist in einem solchen Falle der duch die wirkliche Erhebung constatierte Alkoholgehalt zugrunde zu legen.

Der Alkoholgehalt der nachsteuerpflichtigen Essenzen, Arzneitincturen, und Extracte ist mit 70 Graden, jener der nachsteuerpflichtigen Parfumeriewaren mit 90 Graden der 100-theiligen Alkoholometerscala in Rechnung zu stellen.

f) In jenen Fällen, in welchen der Alkoholgehalt angemeldet wird oder wenn es sich um gebrannte geistige Flüssigkeiten anderer Art als den vorstehend aufgeführten Arten handelt, ist von den unmittelbaren Erhebung des wirklichen Alkoholgehaltes dann abzusehen, wenn dieser seitens der Partei durch ihre Gewerbücher, Facturen etc. gegen deren Richtigkeit kein Bedenken besteht, nachgewiesen wird.

3. In Liqueurfabriken wird von der wirklichen Erhebung der Vorräthe an gebrannten geistigen Flüssigkeiten dann abgesehen, wenn die Unternehmer die Vorrathsanmeldung in der Weise estatten, dass sie spätestens am 1. September 1901 der Finanzbehörde erster Instanz auf Grund einer Inwentur eine detaillirte Nachweisung über die am genannten Tage im Besitze des Unternehmers stehenden Mengen an nachsteuerpflichtigen geistigen Flüssigkeiten nach Warengruppen von gleichem Alkoholgehalte vorlegen und sich damit einverstanden erklären, dass die Richtigbeit der gemachten Angaben allenfalls durch Augenschein in der Unternehmung, sowie durch Einsichtnahme in die Gewerbebücher seitens eines Abgeordneten der Finanzbehörde erster Instanz beziehungsweise, insoweit es sich um den angegeben Alkoholgehalt handelt, durch Untersuchung von zu entnehmenden Proben überprüft werde. Hiebei ist gestattet, dass die Alkoholprocente in von zehn zu zehn nach unten abgerundeten Ziffern angegeben werden, so dass zum Beispiel alle Spirituosen deren Alkoholgehalt sich von 50 bis einschliesslich 59 Procent bewegt, mit einem Alkoholgehalte von 50 Procent angemeldet werden können.

Ergibt eine derartige Überprüfung Bedenken gegen die Richtigkeit der Parteiangaben, so ist unbedingt zur wirklichen Erhebung der gesammten Vorräthe zu schreiten.

Die Vorschreibung der enfallenden Nachsteuer obliegt der Finanzbehörde erster Instans.

Über Ansuchen kann die vorstehende Begünstigung auch für bestimmte Verschleissstätten der Fabriksunternehmungen seitens der Finanzbehörde erster Instanz zugestanden werden.

IV. Beamtshandlung der dem Übergangsverfahren unterliegenden nachsteuerpflichtigen gebrannten geistigen Flüssigkeiten.

Die Nachsteuer für jene gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche in den Ländern der ungasischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst am 1. September 1901 oder später in diesem Gebiete einlangen, wird dem Empfänger der Sendung gleichzeitig mit der Ausfolgung des Legitimationsscheines (Muster Nr. III. zu §. 5 des

Finanzministerial-Erlasses vom 20. Juli 1899 R. G. Bl. Nr. 128) vom Stellungsamte zur Zahlung binnen acht Tagen vorgeschrieben.

Die Vorschreibung geschieht in der Art, dass am Schlusse des Legitimationsscheines folgende Claufel angesetzt wird:

„Für die oben angeführte Alkoholmenge ist von (N. N.) . . . . in . . . . bei dem k. k. . . . . Amte in . . . . an Brantweinnachsteuer der Betrag von . . . . K . . . h in Worten . . . . binnen acht Tagen bei Vermeidung der Execution zu entrichten“.

Der Bemessung ist die vom Versendungsamte constatirte Alkoholmenge zugrunde zu legen, es wird denn, dass die vom Stellungsamte festgestellte Alkoholmenge grösser wäre, in welchem Falle diese die Bemessungsgrundlage zu bilden hat. Über die erfolgte Zahlung wird der Partei eine Zahlungsbestätigung ausgestelt.

V. Ratenzahlung, beziehungsweise Creditirung der Nachsteuer.

Wer von der in Gesetze zugestandenen Ratenzahlung, beziehungsweise wenn es sich um Liqueurfabriken handelt, von der zulässigen Creditirung der zu entrichtenden Nachsteuer Gebrauch machen will, hat um die Gestattung hiezu bei der Finanzbehörde erster Instanz in deren Bezirke der zu versteuernde Brantweinvorrath sich befindet, längstens bis 4 September 1901 schriftlich anzusuchen, und in dem Gesuche zugleich ausdrücklich anzugeben, welche Raten er beansprucht, beziehungsweise auf welche Dauer der Liqueurfabrikant die Zufristung in Anspruch nehmen will.

Raten bis zu sechs Monaten, vom Tage der Fälligkeit an gerechnet, bewilligt die Finanzbehörde erster Instanz, bis zu einem Jahre die Finanzlandesbehörde. Die erste Rate muss sofort nach Erhalt der Bewilligung zur Ratenzahlung entrichtet werden.

Wird auch nur eine der bewilligten Raten am Verfallstage nicht pünktlich eigezahlt, so ist der gesammte noch rückständige Betrag auf einmal eventuell im Executionswege einbringlich zu machen.

Verzugszinsen sind in diesem Falle nicht zu fordern.

Der Credit für die Liqueurfabrikanten wird nur gegen vollständige Sicherstellung der entfallenden Nachsteuer bewilligt, welche in der im §. 32 der Brantweinsteuer-Vollzugsvorschrift vorgeschriebenen Weise zu leisten ist.

An dem Tage, an welchem die Borgungsfrist zu Ende geht, muss die Zahlung des geborgten Betrages der Nachsteuer pünktlich bei jenem Amte, bei welchem die Nachsteuer in Vorschreibung steht, geleistet werden, Fällt der Zahlungstag auf einen Sonn oder Feiertag, so hat die Zahlung am nächsten Werktage zu geschehen. Wird die Zahlung nicht rechtzeitig geleistet, so wird die Nachsteuer im Executionswege hereingebracht.

VI. Controlpflichtigen Personen.

Während der im Artikel II. Absatz 5 des Gesetzes angegebenen Frist von 60 Tagen, von 1. September 1901 an gerechnet, sind die Brantweinerzeuger und diejenigen, welche Handel mit gebrannten geistigen Flüssigkeiten, den Auschank oder Kleinverschleiss derselben betreiben, hinsichtlich der Nachsteuer als unter amtliche Ausicht gestellt, anzusehen.

Sie sind daher verpflichtet, hinsichtlich ihrer Vorräthe an gebrannten geistigen Flüssigkeiten, insoferne dieselben weder zu der von der Nachsteuer befreiten Alkoholmenge gehören, noch unter dem Bande der staatlichen Brantweinsteuer stehen, den Bezug oder die Entrichtung der Nachsteuer. beziehungsweise des erhöhten Betrages auszuweisen.

Den Finanzorganen steht nach §. 271 der Zoll und Staatsmonopolsordnung das Recht zu, in die Aufbewahrungsräume, sowie in die Gewerbs und Verschleissstätten, in welchen gebrannte geistige Flüssigkeiten aufbewahrt oder abgesetzt werden so oft sie es erforderlich finden, bei Tag einzutreten, Nachfoschungen zu pflegen, die vorhandenen Vorräthe an der Nachsteuer unterliegenden gebrannten geistigen Flüssigkeiten aufzunehmen und mit Berücksichtigung der Anmeldungs und Zahlungsfrist die Nachweisung des Bezuges oder der Entrichtung der Nachsteuer, beziehungsweise der erhöhtem Abgabe zu fordern.

Die vorbenannten Gewerbetreibenden sind verpflichtet, den Finanzorganen unweigerlich den Eintritt in die oberwähnten Räume zu gestatten, ihnen persönlich oder durch ihr Dienstpersonale auf Verlangen die nöthige Hilfsarbeit zu leisten und den Bezug oder die Entrichtung der Nachsteuer, beziehungsweise der erhöhten Abgabe auszuweisen.

Die Unterlassung der vorgeschriebenen Nachweisung des Bezuges, beziehungsweise der Entrichtung der Nachsteuer wird mit dem vier bis achtfachen Betrag der Nachsteuer für jene Alkoholmenge geahndet, hinsichtlich welcher die Nachweisung unterbleibt.

Land: ______________ Finanzbezirk: ______________

Steuerbezirk: ______________

ANMELDUNG

jener Vorräthe an der Nachsteuer unterliegenden gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche der Gefertigte besitzt. *)

Name, Charakter des Besitzers, dessen Wohnort, Gasse und Conscriptions-Nummer	Bezeichnung der Räume, in welchen die gebrannten geistigen Flüssigkeiten aufbewahrt sind	der gebrannten geistigen Flüssigkeiten: Der Behältnisse: Anzahl	Gattung und Zeichen	Nummern	Gattung (handelsübliche Benennung)	Menge (Liter)	Alkoholgehalt nach der 100-theiligen Alkoholometerscala	Hektolitergrade (Liter) des in diesen Mengen enthaltenen reinen Alkohols	Anmerkung

. . . . am . . . . 1901.

Unterschrift der Partei:

*) In dieser Anmeldung ist der gesammte Vorrath an gebrannten geistigen Flüssigkeiten einschliesslich der nachsteuerfrei bleibenden Mengen von 5 beziehungsweise 10 Liter Alkohol anzugeben. Wenn der anzumeldende Vorrath 5 Hektoliter nicht übersteigt, so kann die Anmeldung des Alkoholgehaltes und der Hektolitergrade unterlassen und die Menge nur beiläufig angegeben werden.

ERLEDIGUNG.

1. Abgegeben am . . . . 1901.
2. Ergebnis der am . . . . 1901 vorgenommenen amtlichen Untersuchung.
3. Von der erhobenen Gesammtmenge von . . . . Hektolitergraden (Liter) Alkohol entfällt nach Abzug der freibleibenden . . . . Liter Alkohol die Nachsteuer mit . . . K . . h, in Worten . . . . Kronen . Heller.

4. Dieser Betrag ist bei dem k. k. Amte . . . . binnen längstens acht Tagen (eventuell Angabe der Raten- oder Borgungsbewilligung) zu entrichten.

. . . . am . . . . 1901.

Unterschrift der Partei: Unterschrift des Finanzorganes:

Auf die vorstehenden Bestimmungen wird hiemit zur genauesten Beachtung mit dem Beifügen aufmerksam gemacht, dass Anmeldungsblanquette bei der nächstgelegenen Finanzwachabtheilung und bei dem nächstgelegenen k. k. Steueramte unentgeltlich abgegeben werden, und dass daselbst auch nähere Auskunft und Aufklärungen bezüglich der zu überreichenden Anmeldungen ertheilt werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 18. Juli 1901.

Korytowski.

L. 81.587.

Wykaz

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 17. do 28. lipca 1901.

Epizoocya	Powiat	Miejscowość
Wąglik	Rawa ruska	Matwije ad Wulka mazowiecka, Moszczany ad Kamionka wołoska.
	Ropczyce	Pustków - Męciszów.
	Zbaraż	Koszlaki.
Nosacizna	Przemyślany	Przegnojów.
Parchy	Mielec	Chrząstów, Łysaków (ob. dw.), Ruda.
	Pilzno	Brzostek.
	Przemyśl	Krówniki.
	Ropczyce	Kawęczyn dębicki, Nagoszyn.
	Żydaczów	Tejssarów.
Róża wąglikowa	Horodenka	Strzylcze.
	Nowy Sącz	Stadło.
	Skałat	Kąt, Ostapie, Przekalec.
	Złoczów	Remizowce.
Pomór świń	Biała	Hałenów.
	Bóbrka	Zagóreczko.
	Borszczów	Borszczów, Niwra.
	Buczacz	Barycz.
	Czortków	Salówka (ob. dw.).
	Dąbrowa	Siko zyce.
	Dobromil	Rybotycze.
	Dolina	Czołhany (ob. dw.)
	Gródek	Lubień wielki (ob. dw.), Leśniowice, Rottenhau, Suchawola.
	Husiatyn	Chłopówka, Chorostków, Peremiłów, Rudki (ob. dw.), Samołuskowce (ob. dw.), Tłustenkie, Zielena.
	Jarosław	Dybków, Grabowa.
	Mościska	Lipniki (ob. dw.).
	Nisko	Przędziel, Racławice.
	Rohatyn	Wiluń ad Podkamień (ob. dw.).
	Rudki	Czerniechów.
	Skałat	Grzymałów, Krzywe, Kolodziejówka, Okno, Poznanka gniła (ob. dw.), Zarubińce.
	Śniatyn	Bełetuja.
	Sokal	Chorobrów (ob. dw.), Parchacz, Uhrynów.
	Stanisławów	Podłuże, Wołczyniec.
	Tarnów	Grabówka ad Tarnów.
	Tłumacz	Kłubowce, Strychańce.
	Turka	Turka.
	Zbaraż	Dobrowody, Hniliczki.
	Złoczów	Tustogłowy.
	Żółkiew	Soposzyn.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. lipca 1901.

L. cz. C. II. 158/1 (2) [6304 3—3]

Leopoldowi Ratzkerowi, kupcowi, ostatnimi czasy zamieszkałemu w Podgórzu, w sprawie toczącej się przed c k. sądem powiatowym w Krzeszowicach przeciw niemu o 642 kor. 56 h mają być doręczone uchwały z dnia 22. lipca 1901 l. cz. C. II. 158/1 (1) i C. II. 158/1 (2), pierwszą z nich wyznaczono termin na dzień 5. sierpnia o godzinie $10^1/_2$ rano do ustnej zozprawy, zaś drugą wydano tymczasowe zarządzenie.

Ponieważ niewiadomo, gdzie pozwany przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie p. Walerego Krawczyńskiego, zastępcę c. k. notaryusza w Krzeszowicach.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Krzeszowice, dnia 22. lipca 1901.

L. cz. C. II, 215/1 (1) [6306 2—3]

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Jakobowi Giełczyńskiemu z N. Targu i spólnikom wniesionym został do c. k. Sądu powiatowego w N. Targu przez Franciszka i Katarzynę Giełczyńskich z N. Targu pozew o zniesienie współwłaności parcel 7100, 7102 i 7103 w N. Targu.

Na podstawie tego pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 26. sierpnia 1901 o 8 godz. rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego Jakóba Giełczyńskiego, ustanawia się p. adw. dr. Popiela w N. Targu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II

Nowy Targ, dnia 5. lipca 1901.

L. cz. Cw. 1243/1 (1) [5979]

Przeciw Jakóbowi Auster i Eti Hindzie Auster których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Stowarzyszenie ludowe i bankowe w Knihininie pozew o 250 koron.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty z 2. czerwca b. r

Celem strzeżenia praw Jakóba Austera i Eti Hindy Auster, ustanawia się p. adwokata dr. Izydora Falka w Stanisławowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jakóba Austera i Etię Hinde Auster w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 2. czerwca 1901.

L. cz. A. 212 P. 1308/00 (6) [6069 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do wiadomości, iż dnia 11. marca 1900 zeszedł ze świata Dawid Silberberg w Jasienicy solnej nie pozostawiwszy rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sąd ten nie ma wiadomości, czy i które osoby mają prawo do spadku jego, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swojemi od tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem Majer Silberberg ustanowionym został za kukuratora spuścizny, przeprowadzonym byłby z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą się dziedzicem i tytuł swego dziedziczenia wykażą, zaś część spadku przyjęta lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem, cały spadek zostałby przez państwo jako bezdziedziczny zabranym.

C. k. Sąd powiatowy, Odział I.

Drohobycz, 23. maja 1901.

L. cz. Cw. 983/01 (1) [6059]

Przeciw nieobecnemu Naftalemu Fenichlowi, kupcowi, przedtem w Tarnowie, wniósł Hirsch Riemer przez adw. dr. Goldberga w Tarnowie skargę o 296 K 30 h. zpn.

Na podstawie tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 15. lipca 1901 Cw. 983/01 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Malawski w Tarnowie będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 15. lipca 1901.

Po cenach redakcyjnych

ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku **dzienników lwowskich, krakowskich, warszawskich, wiedeńskich, czeskich, francuskich** etc. czasopism fachowych, miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych.

Zamówienia na klisze i rysunki do ogłoszeń, prenumeratę na wszelkie pisma przyjmuje

Ajencya dzienników i ogłoszeń Sokołowskiego we Lwowie, pasaż Hausmana 9.

Kosztorysy gratis.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem $1^1/_2$ centa, tłustym petitem 2 centy.

Uniform urzędnika skarbowego XI. klasy w nowym stanie do zbycia, (wiadomość Biuro Ekonomatu Dyrekcyi skarbu).

Staruszka 80-letnia Barykowa, niezdolna już do pracy, prosi o wsparcie, ul. Łyczakowska l. 22, u Gramatykowej.

Masło deserowe sprzedaje po 2 kor. 40 h. Parowa mleczarnia w Bołszowcach, poczta w miejscu.

Miniatury pastelowe

wykonuje S. Grzywiński, Lwów, ulica Łyczakowska l. 140. Cena od 6 zł. wyżej. (Do wykonania fotografia tylko na papierze albuminowym.)

5 pokoi na I. piątrze

z kuchnią, przedpokojem, wodociągiem, pralnią i stajnią od 1 września do wynajęcia. — Trzy pokoje z kuchnią na parterze zaraz do wynajęcia, ulica Zyblikiewicza l. 37.

Pra[illegible] sukien

nauka kroju francuskiego Maryi Chomickiej ul. Batorego 32, I. p.

Konces. 4-klasowa szkoła z pensyonatem dla chłopczyków. Konwersacyjna nauka języków francuskiego i niemieckiego. — Ogródek freblowski przez całe wakacye. — Kurs dla freblanek. Bliższe wiadomości codziennie od godz. 10 do 12. **Marya Bielska, Lwów, Pańska 5.**

Wysiewki z najlepszych herbat $^1/_2$ kl. zł. 1.30 i 1.60 poleca handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla we Lwowie.

ROWERY Puch i Dürkopp

najlepsze marki z 2 i 3 letnią gwarancyą poleca po cenach znacznie zniżonych

TADEUSZ GUSTOWICZ skład rowerów i artykułów sportowych. LWÓW, ulica Akademicka 12.

[illegible]eprowadzenia

[illegible]t. wozy 6 i 8 metrowe.

[illegible]arancya za całość.

[illegible]nych wozów meblowych patent.

Caro i Jellinek

Wiedeń, Schottenring 27,

Budapeszt. Arany Janos utcza 34.

Lwów ul. Jagiellońska 22

Telefon 403

Prawdziwe marmury, syenity, granity etc.

w różnych kolorach i gatunkach do celów architektonicznych i użytkowych, w blokach lub płytach surowych jak również w zupełnem wykończeniu podług własnych lub danych rysunków ogółem wszelkie wyroby z tych materyałach poleca

F. M. Złotnicki, Lwów, Pasaż Hausmana 8.

zastępca towarzystwa tyrolskich marmurów **Fritz Zeller i Sp. we Wiedniu.** Różne wzory, gotowe wyroby i próbki na składzie.

Posilne pożywienie

TROPON

wzmacniające apetyt i nadzwyczaj pożywne jest podstawą dla: sucharków Tropon, ciastek Tropon, czekolady Tropon, kakao Tropon, mączki odżywczej dla dzieci Tropon. Mączka z białka Tropon jako dodatek do potraw dla zdrowych i rekonwalescentów.

Książka kucharska „Moderne Kraftküche" darmo i opłatnie. Wszędzie do nabycia, gdzie niema, udzielają wiadomości w najbliższem miejscu sprzedaży

Oest.-ung. Tropon-Werke Wien, VIII 1, Kochgasse 3.

Złoty medal Paryż 1900 — **Gospodynie próbójcie!** — Złoty medal Paryż 1900

Najpiękniejsza **prasowaną bieliznę** otrzymuje się po użyciu sławnego

krochmalu z połyskiem srebrzanym

firmy

Fritz Schulz jun. Akt.-Ges., Leipzig i Eger.

Najstarsza i największa fabryka krochmalu połyskującego.

Tylko prawdziwy z markami ochronnemi „Bügeleisen" i „Globus". — **Kartony po 24 hal.** otrzymać można w składach uwidocznionych plakatami.

Lwowska Filia

Banku galic. dla handlu i przemysłu

ulica Jagiellońska l. 3.

(dawny lokal Banku kredytowego).

Kantor wymiany

kupuje i sprzedaje wszelkie **papiery wartościowe i waluty zagraniczne** po możliwie najskrupulatniejszych kursach, uskutecznia pod takimi samymi warunkami wszelkie **zlecenia giełdowe** zarówno na giełdzie wiedeńskiej jak i na giełdach zagranicznych, wydaje na wszystkie znaczniejsze miejscowości świata i zagraniczne miejsca kąpielowe bezpośrednie przekazy i listy kredytowe, wreszcie **wypłaca wszelkie kupony** możliwie bez potrącenia jakiejkolwiek prowizyi inkasowej.

Godziny urzędowe od 9 do $12^1/_2$ — i od 3 do $4^1/_2$.

Oddział wkładkowy

pr[illegible]żeczki oszczędnościowe.

C[illegible]o-handlowy

załatwia czyn[illegible] zatem: zakupno i sprzedaż zboża, nasion, spirytu[illegible] [illegible]cznych nawozów i wszelkich innych ziemiopłodów.

Oddział melioracyjny

wykonuje wszelkie prace melioracyjne, jako to: zdjęcia planów, wygotowania kosztorysów do drenowania pól, nawodnienia i odwodnienia łąk, budowy rowów, kanałów, dróg, szos, kolejek etc. etc. i poleca się do praktycznego przeprowadzenia powyższych prac.

Finansowanie uskutecznia się podług każdorazowej szczegółowej umowy.

W razie już gotowych planów, nastąpić może na podstawie tychże wykonanie pracy.

Oddział zastawniczy

udziela pożyczki na wszelkie kosztowności, jako to: drogie kamienie, perły, złoto i srebro.

(Parter, w podwórzu).

Towarzystwo wzajemnej obywatelskiej pomocy w Jarosławiu.

Dnia 10. sierpnia b. r. odbędzie się w sali Rady powiatowej w Jarosławiu

Ogólne Zgromadzenie

naszego Towarzystwa o godzinie 1 w południe.

Porządek dzienny:

1. Ostatni protokół.
2. Sprawozdanie Wydziału.
3. Sprawozdanie Komisyi rewizyjnej.
4. Rozdział zysku.
5. Wybór siedmiu członków Wydziału.
6. Wybór Komisyi rewizyjnej.
7. Wnioski członków.

Jarosław, 27. lipca 1901 r.

K. Scipio. **St. Stadnicki.**

Ogłoszenie.

W myśl §. 51 statutu zwołuje Dyrekcya Banku handlowego, stowarzyszenia zarej. z ograniczoną poręką w Mikulińcach

Nadzwyczajne Ogólne Zgromadzenie

które się odbędzie dnia 1. września 1901 o godzinie 10 przed południem w biurze Banku handlowego w Mikulińcach z następującym porządkiem dziennym:

1. Wybór Rady nadzorczej i 1 zastępcy.
2. Wnioski.

Dyrekcya:

M. Zimmer. **J. Kurz.**

Bourse de Lille

„BUKOWINA"

Vente Publique au Parquet des Agents de Change.

Conformément à l'article 12 des statuts et en vertu de la décision puse par l'assemblée générale des actionaires le 10 Juillet 1901 il sera procédé en Bourse de Lille les Mardi 13 et Mercredi 14 Aout 1901, à quatre heures de relevée, par le ministère du Monsieur Paul Liagre, Syndic de la Compagnie des Agents de Change, à la vente publique de quatre cents quinze action „Bukowina", société anonyme française de Pétrole en Bukowina en Galicie portant

les numéros	2352	à 2641	.	290
	3828	à 3837	.	10
	3913	à 3917	.	5
	4616	à 4625	.	10
	4676	à 4775	.	100
			total	415

sur lesquelles les versiments appelés n'ont pas été complétement effectués par les souscripteurs.

La rente se fera par lots de 10 et un de 5 actions. Adjudication provisoire le 13 Aout. Adjudication définitive le 14 Aout.

Les enchères et surenchères ne seront reçues que par ministère d'Agent de Change.

Lille, le 30 Juillet 1901.

Le Syndic de la Compagnie des Agents de Change.

Paul Liagre.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego l. 12. Telefon Nr. 527. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.